

การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากระเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
พฤษภาคม 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงยิ่ง จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ มีสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการทุกท่านที่ให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจน ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีจนการวิจัยสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ พระศุทธิพันธ์ ธมฺมวโร กรรมการวัดพระพุทธรบาทห้วยต้ม อำเภอฝาง จังหวัดลำพูน นายสุรินทร์ ปังวา ปราชญ์ท้องถิ่นชุมชนพระ บาทห้วยต้ม นางสาวสมพร ธารสุขสถาพร ปราชญ์ท้องถิ่นชุมชนพระ บาทห้วยต้ม นางจิราพร ไกรพล ศึกษานิเทศก์ ระดับชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2 นายธนากร อาทะเดช ศึกษานิเทศก์ ระดับชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2 นางดวงใจ ญาณโรจน์ รองผู้อำนวยการระดับชำนาญการพิเศษ โรงเรียนธีรภานท์บ้านโอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 นายประดุง แจ่มหม้อ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านห้วยหละ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2 นางสาวทอง บันฟู ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านห้วยหละ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2 นางวรรณพร สิทธิตัน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านห้วยหละ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2 ที่กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์และทรงคุณค่า

ขอขอบคุณผู้บริหาร คณะครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยะวงศาอุปถัมภ์ ตำบลนาทราย อำเภอฝาง จังหวัดลำพูน และเจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยผ้าทอ ชุมชนพระบาทห้วยต้ม ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแก่ บิดา มารดา ครู อาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

พรกมล พงศามงคล

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์
ผู้ศึกษาค้นคว้า	พรกมล พงศามงคล
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิวัฒน์ มีสุวรรณ
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2558
คำสำคัญ	หนังสืออ่านเพิ่มเติม ภาษากะเหรี่ยง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพ หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศา อุปถัมภ์ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 28 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานค่า t-test dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณภาพและประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ มีค่าเท่ากับ 80.53/80.11 ซึ่งเป็นไปตาม เกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0 5 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$), (S.D. = 0.30)

Title DEVELOPMENT OF KAREN SUPPLEMENTARY BOOK FOR
MATTAYOMSUKSA II
BANHUAYTOMCHAIYAWONGSAUPPTHAM SCHOOL

Authors Pornkamol Pongsamongkol

Advisor Assistant Professor Wiwat Meesuwan, Ed.D.

Academic Paper Independent Study M.Ed in Educational Technology and
Communications, Naresuan University, 2015

Keywords Supplementary Reading Book, Karen Language

ABSTRACT

The purpose of this research were : 1) to develop and find efficiency of Karen Supplementary Book for mattayomsuksa II, Banhuaytomchaiyawongsaupptham school 2) to compare the pre-test and post-test score with using the Karen Supplementary Book for mattayomsuksa II 3) to compare the post-test score with the criterion of 80 percent and 4) to study students' opinion with using the Karen Supplementary Book. The participants were 28 students who were enrolled in the 2014 academic year at the Banhuaytomchaiyawongsaupptham School, Lamphun. Primary Education Service Area Office 2. The tools used in the study included the Karen Supplementary Book, the test, the students' opinion measuring forms. The analytical statistical were mean, standard deviation, t-test dependent samples.

The results indicated that 1) An efficiency of Karen Supplementary Book for mattayomsuksa II was 80.53/80.11 which was corresponding with the provided criterion 2) The achievement of mattayomsuksa II students who study with the development of the Karen Supplementary Book for mattayomsuksa II after studying was significant higher than that before at the .05 level 3) The achievement of mattayomsuksa II students who study with the development of the Karen Supplementary Book for mattayomsuksa II after studying was significant higher than the criterion at the .05 level. 4) The study of students' opinion with using the Karen Supplementary Book was at the high level ($\bar{x} = 4.12$), (S.D. = 0.30)

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของงานวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
หลักสูตรท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม.....	9
หลักการเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม.....	16
หลักการเกี่ยวกับหนังสือสำหรับเด็ก.....	27
ภาษากะเหรี่ยง.....	34
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	46
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	52
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	57
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	57
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	57
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
การดำเนินการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	69
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง	69
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลัง การใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง.....	72
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80.....	73
ตอนที่ 4 ผลการความคิดเห็นของนักเรียนต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษา กะเหรี่ยง	74
5 บทสรุป.....	77
สรุปผลการวิจัย.....	77
อภิปรายผลการวิจัย.....	78
ข้อเสนอแนะ.....	81
บรรณานุกรม.....	82
ภาคผนวก.....	86
ประวัติผู้วิจัย.....	177

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างกรอบหลักสูตรท้องถิ่นชุมชนพระบาท ห้วยต้มกับมาตรฐานการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ.....	13
2 แสดงตารางเทียบภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ) กับภาษาไทย.....	39
3 แสดงตารางเทียบตัวเลข.....	41
4 แสดงตารางออกเสียงสระภาษากะเหรี่ยงกับภาษาไทย.....	41
5 แสดงตารางออกเสียงวรรณยุกต์ภาษากะเหรี่ยงกับภาษาไทย.....	41
6 แสดงตารางเปรียบเทียบอักษรควบกล้า.....	42
7 แสดงการออกเสียง (ร).....	42
8 แสดงการออกเสียง (ล).....	43
9 แสดงการออกเสียง (ง).....	43
10 แสดงการออกเสียง (ย).....	44
11 แสดงการออกเสียง (ว).....	44
12 แสดงตัวอย่างการผสมพยัญชนะกับสระแท้ 9 ตัว.....	45
13 แสดงผลการประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์.....	70
14 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์.....	72
15 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลัง การใช้ หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์.....	73
16 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80.....	73
17 แสดงผลการความคิดเห็นของนักเรียนต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์.....	74

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า	
18	แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง.....	147
19	แสดงการวิเคราะห์ที่แบบทดสอบเพื่อหาความยาก ค่าอำนาจจำแนก ของ แบบทดสอบทางการเรียนด้านภาษากะเหรี่ยง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	155
20	แสดงผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนและหลังเรียนด้วยหนังสือ อ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน บ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ ตามเกณฑ์ 80/80 ของนักเรียน 9 คน...	158
21	แสดงผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนและหลังเรียนด้วยหนังสือ อ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน บ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ ตามเกณฑ์ 80/80 ของนักเรียน 30 คน...	159
22	แสดงผลทดสอบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของ นักเรียนที่ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์.....	162

สารบัญภาพ

ภาพ

หน้า

1	แสดงกรอบแนวคิดในการทำวิจัย.....	6
2	แสดงสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม.....	12
3	แสดงตระกูลภาษาย่อย จีน – ทิเบต.....	38
4	แสดงกลุ่มย่อยภาษากะเหรี่ยง.....	39
5	แสดงตัวอย่างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์.....	165
6	แสดงภาพกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศา อุปถัมภ์.....	174

มหาวิทยาลัยนเรศวร

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ท่ามกลางความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่กว้างไกล ไปอย่างรวดเร็ว นั้น ทำให้มีผลกระทบต่อวิถีชีวิต (Way of Life) เศรษฐกิจและสังคมโดยเฉพาะสังคมไทย ที่มีลักษณะเป็นสังคมเปิด ซึ่งมีการหลั่งไหล ถ่ายเททางวัฒนธรรม ในอัตราที่รวดเร็วมากยิ่งขึ้น ทั้งในแง่ของการถ่ายเทวัฒนธรรมจากต่างประเทศ และการถ่ายเทวัฒนธรรมระหว่างสังคมเมืองสู่สังคมชนบท ลักษณะเหล่านี้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเจตคติ ความเชื่อและค่านิยม มีการเลียนแบบทางวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ของคนในสังคม (ลำเนียง สร้อยนาคพงษ์, 2535, หน้า 23-32) จึงเป็นเหมือนคลื่นวิกฤต แห่งการทำลายตนเอง ดังที่ ประเวศ วะสี (2535) กล่าวว่าสังคมไทยเกิดวิกฤตการณ์ทำลายตนเองและทำลายวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวงกว้าง ขาวไกล ยากแก่การแก้ไขได้ แม้พบว่าการแก้ไขปัญหาหรือวิกฤตในสังคมไทยจะยากเพียงใด แต่ความพยายามที่จะแก้ปมที่เป็นรากเง้าของปัญหา โดยการหันมาทำความเข้าใจวัฒนธรรมไทยอย่างทอ้งแท้ เพื่อให้รู้ทันโลกพร้อมกับทำความรู้จักตนเอง

จากเหตุดังกล่าว พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 จึงได้กำหนดให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลง ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังมาตรา 6 ได้กล่าวว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 3-8) และยังได้ระบุเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ไว้ในหมวด 1 มาตรา 27(2) โดยการกำหนดให้ การศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระ ของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรแกนกลางในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของ ครอบครัว ชุมชน สังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น จิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม...” (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, หน้า 1-4) เพื่อให้การจัดการศึกษาดำเนินการตามข้อกำหนดของ พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้ ทุกสถานศึกษา ดำเนินการส่งเสริมให้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ สอดแทรก วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนในทุกเนื้อหาสาระ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติจริง มุ่งให้ผู้เรียนมีความรักในท้องถิ่น ประเทศชาติ เห็นคุณค่า ของประโยชน์ส่วนรวม มีจิตสำนึก ในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมของตนเอง ดังนั้นสถานศึกษา จำเป็นต้องจัดทำหลักสูตร ของสถานศึกษาขึ้นเพื่อให้ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดด้วย โดยการจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษา ต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความพร้อม เอกลักษณะ และภูมิปัญญาท้องถิ่น หลักสูตรสถานศึกษาจะต้องมีคุณภาพ เปิดโอกาสให้ บุคลากรทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษาได้มีส่วนร่วม และหลักสูตรต้องได้รับการพัฒนาอย่าง เป็นระบบจึงจะเกิดคุณภาพที่แท้จริงแก่ผู้เรียน (สุชาติ วัชรวิทย์, 2546, หน้า 36)

อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของสถานศึกษานั้น กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จะเป็นกลุ่มสาระหนึ่งที่ คำนึงถึงรากเหง้าของท้องถิ่นเอกลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น ของตนเอง เพื่อให้ ผู้เรียนได้ใฝ่รู้ ใฝ่ เรียน ชื่นชม เห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นและ สามารถนำความรู้ เหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ใ นการแก้ปัญหาของท้องถิ่น โดยเฉพาะในสาระที่ 4 ประวัติศาสตร์ ตามมาตรฐาน 4.3 ที่ว่าด้วยเข้าใจความเป็นมาของชาติไทย ภูมิปัญญาไทย มีความภูมิใจและธำรงความเป็น ไทย ซึ่งระบุไว้ใน มาตรฐานช่วงชั้นที่ 3 นั้นจะต้องให้ผู้เรียนเกิดความสำนึกและมองเห็นคุณค่า ของศิลปกรรมชุมชน เกิดความภาคภูมิใจที่ตนได้มีส่วนเป็นเจ้าของและเพื่อสนองความต้องการของชุมชน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 13-20)

เหตุนี้หลักสูตรสถานศึกษาจึงได้ กำหนดแนวทางให้สถานศึกษา มีการนำความรู้ และ เรื่องราวซึ่งเป็น ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอนกลุ่มสาระต่างๆ โดยเฉพาะ การเรียน การสอนสาระประวัติศาสตร์ ดังที่ กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา (2539, หน้า 15) กล่าวว่าการจัด กระบวนการเรียนนั้น ครูจะต้องเป็นนักสร้างสถานการณ์ในการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้าง พลัง ความสามารถที่อยู่ในตัวผู้เรียนให้เจริญเติบโตขึ้นอย่างเต็มศักยภาพ แล้วนำศักยภาพมาพัฒนา ตนเอง ชุมชนและสังคม ด้วยเหตุนี้จึงเป็นหน้าที่ ครูผู้สอนสังคมศึกษาที่จะต้องเข้าใจในการนำเอา ความรู้ทางด้านภูมิปัญญาไทยที่มีอยู่ ในแหล่งชุมชนมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้ ผู้เรียนมี ความรู้ ความเข้าใจและตระหนัก ในการมีส่วนร่วมอนุรักษ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง ตามวิถีไทย และในการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้ ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาสาระได้จากแหล่ง เรียนรู้แล้ว สื่อการเรียนการสอนก็มีส วนสำคัญเช่นกัน โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภูมิปัญญาท้องถิ่น นอกจากผู้เรียนต้องศึกษาแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน โดยการศึกษา

ค้นคว้า แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน จำเป็นต้องอาศัยหนังสือเป็นแหล่งค้นคว้า เพราะหนังสือจะบันทึกสาระความรู้ ต่าง ๆ อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ดังจะเห็นได้ จากการที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ กำหนดให้หนังสือเป็นสื่อการเรียนการสอน ที่ใช้ในโรงเรียน หนังสือจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาเด็กไทย และเป็นสื่อการเรียนรู้เพียงอย่างเดียวที่เด็กสามารถแสวงหาได้ง่าย (หทัย ตันหยง , 2529, คำนำ) หนังสือที่มีความสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี คือหนังสืออ่านเพิ่มเติม เนื่องจากเป็นสื่อที่ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษา ตามความสนใจและใช้ เวลาตามความสามารถของแต่ละบุคคล อีกทั้งเป็นการสร้างแรงจูงใจ ในการเรียน จากการอ่านตามความสามารถของแต่ละบุคคลทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจความรู้ลึก ความคิดและเกิดปัญญา (ข้าเรื่อง พัชรพนธ์ , 2525, หน้า 1) หนังสืออ่านเพิ่มเติม จึงจัดเป็นสื่อที่ดีที่จะสามารถแก้ปัญหาข้อจำกัดของผู้สอนในด้านเนื้อหาวิชาที่สอดคล้องกับ ความต้องการของท้องถิ่นได้

ชุมชนท้องถิ่นพระบาทห้วยต้มเป็นชุมชนที่เป็นชาวกะเหรี่ยง ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลนาทราย อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน ทั้งหมดจะเป็นชาวกะเหรี่ยงทั้งหมด จะมีเอกลักษณ์ในหลายๆ ด้าน ทั้งการแต่งกาย ประเพณี วัฒนธรรม การสื่อสาร ในการมีภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นของชุมชน คนในชุมชนจะพูดคุยสื่อสารกันด้วยภาษากะเหรี่ยงทั้งหมด แต่เยาวชนรุ่นหลังๆจะพูดคุยกันได้แค่ภาษาพูดเท่านั้น ส่วนภาษาเขียนเยาวชนรุ่นหลังไม่มีใครทราบหรือเขียนได้ ถ้ามีก็จะมีส่วนน้อย จะเป็นในส่วนของพระภิกษุ สามเณร ที่บวชเรียนจะได้เรียนภาษาเขียน ในฐานะผู้วิจัยที่เป็นคนในชุมชนพระบาทห้วยต้ม ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาในชุมชนที่มีทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ที่กำลังจะหายไปพร้อมกับบรรพบุรุษ จึงเกิดความสนใจที่จะพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ โดยจะรวบรวมเป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันจะมีทั้ง ภาษาพูดและภาษาเขียน เพื่อเป็นการอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร คือ นักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2 จำนวน 127 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาในครั้งนี้ได้แก่ หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ ที่ประกอบด้วยเนื้อหา 5 เล่ม ดังนี้

- 2.1 เล่มที่ 1 เรื่อง สถานที่สำคัญในชุมชนพระบาทห้วยต้ม
- 2.2 เล่มที่ 2 เรื่อง ของใช้ในครัวเรือน
- 2.3 เล่มที่ 3 เรื่อง ของใช้เครื่องแต่งกาย
- 2.4 เล่มที่ 4 เรื่อง อุปกรณ์ทอผ้า
- 2.5 เล่มที่ 5 เรื่อง อาหารพื้นบ้าน

3. ขอบเขตด้านเวลา ใช้เวลาในการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 เวลา 16.00-18.00 น. เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง โดยใช้เวลาดอกตารางเรียน

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษา กะเหรี่ยงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน กับเกณฑ์ร้อยละ 80 และความคิดเห็นของนักเรียนต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง

นิยามศัพท์เฉพาะ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง หมายถึง เอกสารที่ผู้วิจัยออกแบบและสร้างขึ้น เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ มีทั้งหมด 5 เล่ม ประกอบด้วย เล่มที่ 1 เรื่อง สถานที่สำคัญในชุมชนพระบาทห้วยต้ม เล่มที่ 2 เรื่อง ของใช้ในครัวเรือน เล่มที่ 3 เรื่อง ของใช้เครื่องแต่งกาย เล่มที่ 4 เรื่อง

อุปกรณ์ทอผ้า และเล่มที่ 5 เรื่องอาหารพื้นบ้าน เพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าและหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเสริมความรู้ ด้านภาษากะเหรี่ยง ของชุมชนพระบาทห้วยต้ม ที่เป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน หรือสำคัญต่างๆที่ใช้ในการสื่อสาร

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เครื่องมือที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน กับเกณฑ์ร้อยละ 80

นักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง หมายถึง กลุ่มประชากรที่เป็นใช้สำคัญการศึกษาค้นคว้า ซึ่งเป็นนักเรียน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ ตำบลนาทราย อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูนเขต 2 จังหวัดลำพูน

ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับที่หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังใช้ หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยงสูงขึ้นโดยกำหนดค่าประสิทธิภาพไว้เท่ากับ 80/80

80 ตัวแรก (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ที่นักเรียนทำแบบทดสอบของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง ได้ร้อยละ 80

80 ตัวหลัง (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์) หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำได้จากแบบทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 80

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงความคิดเห็น ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ที่เรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น

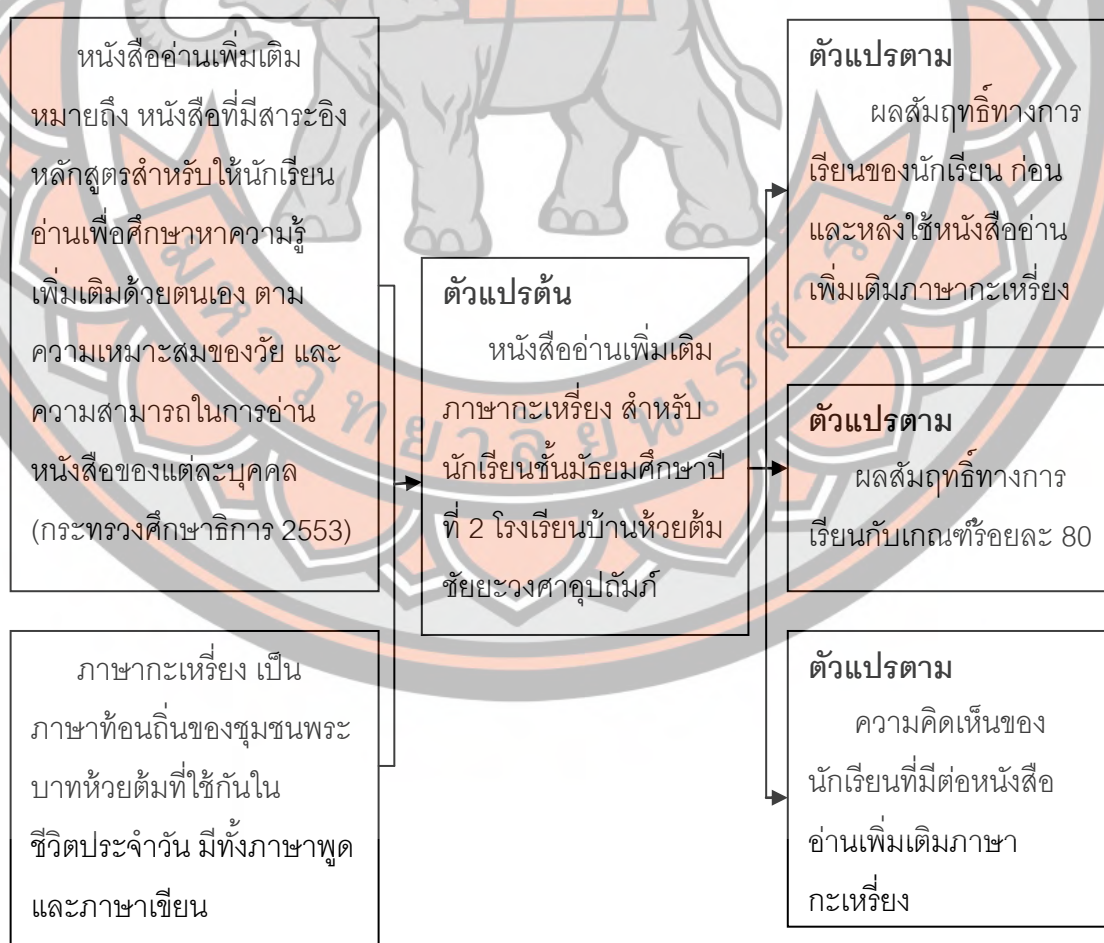
ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ ที่มีคุณภาพ
2. หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ ที่มีคุณภาพจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น
3. เป็นการส่งเสริม อนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น และให้เยาวชนรุ่นหลังได้สืบทอดต่อไป

สมมติฐานของการวิจัย

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนและสูงกว่าก่อนเรียน หลังใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80
4. ความคิดเห็นของนักเรียนต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ อยู่ในระดับดี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการทำวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้

1. หลักสูตรท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม
2. หลักการเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม
  - 2.1 ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม
  - 2.2 ความจำเป็นในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม
  - 2.3 ความสำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติม
  - 2.4 ประโยชน์ที่สำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติม
  - 2.5 หลักการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม
  - 2.6 องค์ประกอบและโครงสร้างงานเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติม
  - 2.7 เนื้อหาสาระของหนังสืออ่านเพิ่มเติม
  - 2.8 ความสนใจในการอ่านหนังสือของเด็กแต่ละวัย
  - 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. หลักการเกี่ยวกับหนังสือสำหรับเด็ก
  - 3.1 ความหมายของหนังสือสำหรับเด็ก
  - 3.2 ประโยชน์ของหนังสือสำหรับเด็ก
  - 3.3 ลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็ก
  - 3.4 ประเภทของหนังสือสำหรับเด็ก
  - 3.5 วัตถุประสงค์ในการสร้างหนังสือสำหรับเด็ก
  - 3.6 ลำดับขั้นตอนในการสร้างหนังสือสำหรับเด็ก
  - 3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. ภาษากะเหรี่ยง
  - 4.1 ชนเผ่ากะเหรี่ยงในประเทศไทย
  - 4.2 ลักษณะทางกายภาพของชาวกะเหรี่ยง

4.3 การแต่งกาย

4.4 ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ

4.5 การตั้งบ้านเรือน

4.6 อาชีพ ความเป็นอยู่

4.7 ภาษาเขียน

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.2 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.3 หลักการในการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.4 ชนิดของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

6.1 ความหมายของความคิดเห็น

6.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

6.3 ประเภทของความคิดเห็น

6.4 การวัดความคิดเห็น

6.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม

1.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม พุทธศักราช 2554 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนได้เรียนรู้ภูมิหลัง วิถีการดำรงชีวิต เศรษฐกิจสังคม ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและทรัพยากรของชุมชนพระบาทห้วยต้ม เพื่อปลูกฝังให้เยาวชนชุมชนพระบาทห้วยต้ม มีความรัก ความภาคภูมิใจในฐานะพลเมืองชุมชนพระบาทห้วยต้ม และเป็นกำลังสำคัญในการบำรุงรักษาให้ยั่งยืนต่อไป

1.2 จุดหมาย

หลักสูตรท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม พุทธศักราช 2554 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองตลอดชีวิตดังนี้

1.2.1 มีคุณธรรม จริยธรรมตามหลักศาสนา และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย ปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1.2.2 มีความรู้ความภาคภูมิใจ และดำเนินชีวิตตามขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของบรรพชนคนเมืองล้านนา

1.2.3 มีสุขภาพกายสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์และรักการออกกำลังกาย

1.2.4 มีจิตสำนึกรักแผ่นดินถิ่นเกิด ชุมชนพระบาทห้วยต้ม เป็นพลเมืองที่ดีของชุมชนและของชาติ ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

1.2.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ชุมชนพระบาทห้วยต้ม การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะ ที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในชุมชนท้องถิ่น และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

1.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1.3.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับ และการส่งและวัฒนธรรม ใช้ภาษาท้องถิ่นและภาษากลางในการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม สร้างความเข้าใจอันดีด้วยการสื่อสารอย่างมีเหตุผลและมีประสิทธิภาพ ในสังคมท้องถิ่นและสังคมชาติ

1.3.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเอง สังคมท้องถิ่นและสังคมชาติ

1.3.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

1.3.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการ นำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้เพื่อน การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

1.3.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

1.4 เป้าหมาย/จุดเน้น

หลักสูตรท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม พุทธศักราช 255 4 เน้นปลูกฝังนักเรียนให้เป็นพลเมืองที่ดีของชุมชนฯ ดังนี้

1.4.1 ผู้เรียนทุกคนมีความรู้ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะตามมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.4.2 ผู้เรียนทุกคน ได้เรียนรู้เรื่องราวของชุมชนและท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม

1.4.3 ผู้เรียนทุกคนมีสำนึกรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่น ร่วมกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมของท้องถิ่น

1.5 คุณลักษณะที่พึงประสงค์

หลักสูตรท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม พุทธศักราช 255 4 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะพลเมืองของชุมชนฯ ประกอบด้วย รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ

1.6 แนวการจัดโครงสร้างเวลาเรียน

โครงสร้างเวลาเรียนของกรอบ หลักสูตรท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม พุทธศักราช 2554 สถานศึกษาสามารถดำเนินการตามศักยภาพความพร้อมและจุดเน้นของสถานศึกษา ทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนี้

1.6.1 บูรณาการสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม กับสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.6.2 กำหนดสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม เป็นรายวิชาเพิ่มเติม

1.6.3 กำหนดสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นจังหวัดลำพูนท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม เป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1.7 การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำกรอบหลักสูตรท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม พุทธศักราช 2554 สู่การเรียนรู้และการปฏิบัติจริงให้เกิดผลกับผู้เรียน ตามจุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ที่กำหนดในหลักสูตรท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม พุทธศักราช 2554

1.7.1 หลักการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม พุทธศักราช 2554 โดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม

1.7.2 กระบวนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สถานศึกษาต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นการมีส่วนร่วมโดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายของกรอบหลักสูตรท้องถิ่น ชุมชนพระบาทห้วยต้ม กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็น ได้แก่ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และกระบวนการแก้ปัญหากระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติจริง กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง กระบวนการพัฒนาคุณลักษณะนิสัย กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนพัฒนาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้นผู้สอนจึง

จำเป็นต้องทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ และเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.8 สารการเรียนรู้ท้องถิ่น

สารการเรียนรู้ท้องถิ่น ชุมชนพระบาทห้วยต้ม ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะ หรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานโรงเรียน บ้านในชุมชนพระบาทห้วยต้ม ได้จัดการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม ตามศักยภาพของสถานศึกษาโดยแบ่งเป็น 9 เรื่อง ดังนี้

ภาพ 2 แสดงสารการเรียนรู้ท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม

ตาราง 1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างกรอบหลักสูตรท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วย
ตัมกับมาตรฐานการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ

เรื่อง ที่	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ชุมชนพระบาทห้วยตัม	กลุ่มสาระฯ/สาระการ เรียนรู้และ มาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551	การจัดการการเรียนรู้		
			ระดับชั้น		
			ประถม	ม. ต้น	ม. ปลาย
5-6	5. สถานที่สำคัญในชุมชน จัดอยู่ในรูปแบบสถานที่ ท่องเที่ยว ให้ความรู้ ในด้าน ความเป็นมา เช่น วัด โบราณสถาน แหล่งเรียนรู้ ชุมชน ฯลฯ	ภาษาไทย			
		สาระที่ 1 การอ่าน มฐ.ท.	/	/	/
		1.1			
		สาระที่ 2 การเขียน มฐ.ท.	/	/	/
		2.1			
		สาระที่ 3 การฟัง การดู การพูด มฐ.ท 3.1	/	/	/
		สาระที่ 4 หลักการใช้ ภาษามฐ.ท. 4.1	/	/	/
		สาระที่ 5 วรรณคดี/ วรรณกรรม มฐ.ท 5.1	/	/	/
		วิทยาศาสตร์			
		สาระที่ 8 ธรรมชาติของ วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี มฐ.ว. 8.1	/	/	/
คณิตศาสตร์					
สาระที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูล ความน่าจะเป็น มฐ.ค. 5.1-5.3	/	/	/		

ตาราง 1 (ต่อ)

เรื่อง ที่	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ชุมชนพระบาทห้วยต้ม	กลุ่มสาระฯ/สาระการ เรียนรู้และ มาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551	การจัดการการเรียนรู้		
			ระดับชั้น		
			ประถม	ม. ต้น	ม. ปลาย
5-6 (ต่อ)		สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม			
		สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม วัฒนธรรมส.1.1-1.2	/	/	/
		สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม มฐ. ส 2.1- 2.2	/	/	/
		สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์ มฐ. ส 3.1-3.2	/	/	/
		สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์ มฐ. ส 4.1	/	/	/
		สาระที่ 5 ภูมิศาสตร์ มฐ. ส 5.1-5.2	/	/	/
		การงานอาชีพและ เทคโนโลยี			
		สาระที่ 1 การดำรงชีวิต และครอบครัว มฐ. ง 1.1	/	/	/
		สาระที่ 2 การออกแบบและ เทคโนโลยี มฐ. ง 2.1	/	/	/
		สาระที่ 3 เทคโนโลยีและ การสื่อสาร มฐ. ง. 3.1	/	/	/
สาระที่ 4 การอาชีพ มฐ. ง 4.1	/	/	/		

ตาราง 1 (ต่อ)

เรื่อง ที่	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ชุมชนพระบาทห้วยต้ม	กลุ่มสาระฯ/สาระการ เรียนรู้และ มาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551	การจัดการการเรียนรู้		
			ระดับชั้น		
			ประถม	ม. ต้น	ม. ปลาย
5-6 (ต่อ)		ศิลปศึกษา			
		สาระที่ 1 ทศนศิลป์ มฐ. ศ 1.2	/	/	/
		สาระที่ 2 ดนตรี มฐ. ศ 2.2	/	/	/
		สาระที่ 3 นาฏศิลป์ มฐ. ศ 3.1	/	/	/
		ภาษาต่างประเทศ			
		สาระที่ 1 ภาษากับการ สื่อสาร มฐ.ต1.1- 1.3	/	/	/
		สาระที่ 3 ภาษากับ ความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระ อื่น ๆ มฐ.ต3.1	/	/	/
		สาระที่ 4 ภาษากับ ความสัมพันธ์กับชุมชนและ โลก มฐ.ต4.1	/	/	/

2. หลักการเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม

2.1 ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2533 , หน้า 4) ได้กล่าวถึงหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ว่า หมายถึง หนังสือที่มีสาระอิงหลักสูตรสำหรับให้นักเรียนอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ตามความเหมาะสมของวัย และความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล หนังสือประเภทนี้เดิมเคยเรียกกันว่าหนังสืออ่านประกอบ

ถวัลย์ มาศจรัส (2535 , หน้า 77) ได้กล่าวถึงหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ว่าการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมนั้น ใช้พื้นฐานเดียวกับหนังสือส่งเสริมการอ่านต่างกันเพียงเล็กน้อยตรงที่หนังสือส่งเสริมการอ่านโดยทั่วไปจะมีเรื่องของจินตนาการมาเกี่ยวข้องและกลวิธีการเขียนในรูปแบบบันเทิงคดีที่มีความสนุกสนานได้อย่างเต็มที่ ส่วนหนังสืออ่านเพิ่มเติมส่วนใหญ่มักจะเน้นเนื้อหาสาระ กลวิธีการเขียนที่เคร่งครัดโดยใช้กลวิธีการเขียนในรูปแบบสารคดีเป็นหลัก

จินตนา ไบกาชุย (2542 , หน้า 134) ได้ให้ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติม คือหนังสือที่บรรจุความรู้ซึ่งอาจจะเป็นความรู้ วิชาใดวิชาหนึ่งจากหลักสูตรหรือความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งเป็นประโยชน์เสริมประสบการณ์ให้แก่ผู้อ่านซึ่งเป็นนักเรียนในวัยต่างๆ มีลักษณะแนวการเขียนทั้งในแง่ให้สาระประโยชน์โดยตรงในลักษณะการเขียนแบบสารคดี (Nonfiction) และให้ความสนุกในลักษณะการเขียนแบบบันเทิงคดี (Fiction) ปะปนอยู่ด้วย แต่เน้นหนักไปในแง่ให้สาระประโยชน์ความรู้จะเป็นจุดประสงค์สำคัญของการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติม

พัฒนา จันทนา (2545 , หน้า 146) ได้ให้ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง หนังสือที่มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งส่งเสริมการเรียนรู้ การค้นคว้าวิชาต่างๆ โดยรวบรวมเนื้อหาจากส่วนใดส่วนหนึ่งของหลักสูตรหรืออาจจะมีรายละเอียดเพิ่มเติมนอกเหนือจาก นอกเหนือจากหลักสูตร ซึ่งเรียบเรียงขึ้นให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถในการอ่านของเด็ก เช่น หนังสืออ่านเพิ่มเติม วิชาการของกรมวิชาการ

ดังนั้น สรุปได้ว่าความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึงการจัดทำหรือผลิตหนังสือตามความเหมาะสมของวัยที่เสนอเนื้อหาอิงหลักวิชาการ เพื่อให้ผู้อ่านศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเองในการเรียนการสอนเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ลึกซึ้ง และเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน เพราะหนังสืออ่านเพิ่มเติมจะมีเนื้อหาสาระที่เหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจและมีความรู้สึกสนุกที่จะเรียนรู้ให้ลึกซึ้งในเนื้อหาต่างๆได้เป็นอย่างดี

2.2 ความจำเป็นในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม

จินตนา ไบกาชฎี (2542 , หน้า 141-142) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมดังนี้

2.2.1 หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการเรียนการสอนของทั้งครูและนักเรียน หลักสูตรและนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ สนับสนุนให้มี การผลิตและการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอย่างกว้างขวางและแพร่หลายทั้งนี้เพราะการเรียนการสอนของครูและนักเรียนจะใช้เพียงหนังสือเรียนที่กำหนดให้เรียนในชั้นเรียน แต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งบางครั้งอาจใช้เพียงหนึ่งเล่มหนึ่งรายวิชา หากเป็นเช่นนี้ การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรจะไม่บรรลุเป้าหมาย โดยเฉพาะจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตรที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนแล้วทำให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ “มีนิสัยรักการอ่านและใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ ” ดังนั้น การบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้นั้น ผู้สอนและผู้เรียนจะต้องใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายนอกเหนือจากหนังสือเรียนที่กำหนดไว้ หนังสืออ่านเพิ่มเติมจึงมีบทบาทในการเรียนการสอนเกือบเทียบเท่าหนังสือเรียน

2.2.2 โรงเรียนจึงควรสนับสนุนการผลิตและการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอย่างกว้างขวางทั้งในระดับครู ผู้สอนและนักเรียนผู้ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เช่น ให้โอกาสครูและนักเรียน เลือกรับใช้ข้อมูลต่างๆ จากหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่หลากหลายนอกเหนือจากหนังสือเรียน โดยโรงเรียนจัดทำไว้ในห้องสมุดอย่างเพียงพอ เพื่อให้นักเรียนรู้จักการค้นคว้าประกอบการเรียนของตนเอง ทั้งนี้ครูจะเป็นผู้แนะนำวิธีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองให้เหมาะสมกับนักเรียน

ดังนั้น สรุปได้ว่า ความจำเป็นในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม คือ หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับทั้งครูผู้สอนและนักเรียน เพื่อเป็นคู่มือหาความรู้เพิ่มเติมให้กับตัวเอง และเป็นสื่อที่หาง่ายใช้งานได้สะดวก หนังสืออ่านเพิ่มเติมจึงมีความจำเป็นในการที่จะเป็นการเรียนการสอนให้กับทั้งครูผู้สอนและนักเรียนได้หาความรู้เพิ่มเติมที่มีอยู่จากในตำราหลัก และสามารถขยายความรู้ในเรื่องที่สนใจได้มากและลึกซึ้งกว่าความรู้เดิมที่มีอยู่

2.3 ความสำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ความสำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นหนังสือที่บรรจุความรู้ซึ่งอาจเป็นความรู้ ส่วนใดส่วนหนึ่งจากหลักสูตรหรือความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งเป็นประโยชน์เสริมประสบการณ์ให้แก่ผู้อ่านซึ่งเป็นนักเรียนวัยต่างๆ มีลักษณะแนวการเขียนทั้งในแง่ให้สาระประโยชน์โดยตรงในลักษณะการเขียนแบบสารคดี (Non Piction) และให้ความสนุกในลักษณะการเขียนแบบบันเทิงคดี (Fiction) ประปนอยู่ด้วย แต่เน้นหนักไปในแง่สาระประโยชน์ ความรู้จะเป็นจุดประสงค์สำคัญของการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมโดยเฉพาะนิยมเขียนให้อ่านเพิ่มเติมวิชาใดวิชาหนึ่ง

สมพร จารุณัฐ (2538 , หน้า 136) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติมว่าเป็นหนังสือที่เสริมความสนใจในการอ่าน สร้างประสบการณ์ ขยายประสบการณ์เฉพาะเรื่อง ได้กว้างขวางลึกซึ้ง ช่วยส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ตลอดจนสนองความต้องการของเด็กที่ต้องการความเป็นอิสระในบางขณะและช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

สมศักดิ์ ศรีมาโนชน (2523 , หน้า 14-17) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่าหนังสือทำให้ผู้อ่านทราบเรื่องราวเกี่ยวกับงานและเหตุการณ์ในอดีตเป็นประสบการณ์ที่น่าสนใจสำหรับการมีชีวิตอยู่และเรียนรู้ที่สมบูรณ์ก่อให้เกิดความจรรโลงใจและจิตใจที่ดีส่งเสริมอารมณ์ของคนแต่ละคนให้สัมพันธ์กับโลกและรู้จักปรับปรุงตัวเองให้เขาจับคู่ได้

ดังนั้น สรุปได้ว่าความสำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติมคือช่วยให้ผู้อ่านได้ขยายประสบการณ์ที่น่าสนใจก่อให้เกิดการจรรโลงใจการเรียนรู้ด้วยตนเองนอกจากนี้ยังใช้เวลาว่างอย่างมีประโยชน์ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้กับบุคคลอื่นได้รับรู้ ได้รับประโยชน์ทั้งตนเองและผู้อื่น

2.4 ประโยชน์ที่สำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

จินตนา ไบกาชฎี (2542, หน้า 143-144) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ดังนี้

2.4.1 ส่งเสริมความรู้ หนังสือเสริมประสบการณ์โดยเฉพาะหนังสืออ่านเพิ่มเติมควรมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับความรู้หรือทักษะ ความคิดรวบยอด หลักการหรือทฤษฎีเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านในการดำเนินชีวิต การศึกษาหาความรู้รวมทั้งก่อให้เกิดความเจริญงอกงามหรือพัฒนาการในด้านต่าง ๆ

2.4.2 ส่งเสริมสติปัญญา หนังสืออ่านเพิ่มเติมนอกจากจะมีเนื้อหาที่ให้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องต่างๆแล้วควรมีลักษณะที่ส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา กล่าวคือส่งเสริมหรือเปิดโอกาสให้อ่านได้พัฒนาทักษะในการสังเกต ตีความ เปรียบเทียบ ใช้เหตุและผล จำแนกแจกแจง วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า ตลอดจนสามารถนำความรู้และทักษะเหล่านั้นไปใช้ให้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาต่างๆ

2.4.3 ส่งเสริมเจตคติที่เหมาะสม หนังสืออ่านเพิ่มเติมนอกจากเสนอเนื้อหาสาระที่เป็นความรู้และส่งเสริมสติปัญญาแล้ว ยังควรสอดแทรกแนวความคิดที่ช่วยให้ผู้อ่านเกิดเจตคติที่เหมาะสมในการนำความรู้ที่นำไปใช้ตามแนวทางที่พึงประสงค์เป็นประโยชน์แก่ตนและแก่ส่วนรวม

2.4.4 ส่งเสริมความเข้าใจ หนังสืออ่านเพิ่มเติมเสนอเนื้อหาสาระในลักษณะที่ส่งเสริมให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเรื่องราวได้ กล่าวคือใช้ภาษาที่ถูกต้องและพอมเหมาะแก่ความรู้และ

ประสบการณ์ทางด้านการใช้ภาษาของผู้อ่านได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนใช้เทคนิควิธีหรือส่งเสริมความเข้าใจอื่นๆ เช่น ภาพประกอบ แผนภูมิ ตาราง คำถาม เป็นต้น

2.4.5 ส่งเสริมการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง หนังสืออ่านเพิ่มเติมควรมีลักษณะที่กระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจและการกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง กล่าวคือผู้เขียนต้องพิจารณาเสนอเรื่องราวที่เด็กแต่ละวันสนใจ สอดแทรกความถ้อยคำต่างๆ ตลอดจนเสนอแนะหนังสืออื่นๆ ที่ผู้อ่านจะไปศึกษาให้กว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้นตามความสนใจ

ดังนั้น สรุปได้ว่า ประโยชน์ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม สามารถส่งเสริมทักษะในด้านต่างๆ ให้กับผู้เรียน ได้ทั้งทางด้าน ความรู้ ความเข้าใจ สติปัญญา เจตคติ และส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเองที่จะทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านและสามารถนำไปเผยแพร่ต่อได้

2.5 หลักการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นหนังสือที่เขียนขึ้นเพื่อให้เด็กอ่าน มีความเหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความต้องการและพัฒนาการของเด็ก ตั้งแต่ก่อนเข้าเรียนจนถึงวัยรุ่น โดยมุ่งให้เด็กพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ 3 ด้าน คือ ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก ค่านิยม เจตคติและการปฏิบัติ (ถวัลย์ มาศจรัส, 2538, หน้า 15) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการสร้างดังนี้

1. เป็นการให้ความรู้ ข่าวสารใหม่ ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและเพิ่มเติมรายละเอียดเนื้อหาบางหัวข้อที่ไม่กำหนดลงในแบบเรียนได้หมด โดยสามารถตอบสนองความต้องการความสามารถพิเศษ ความอยากรู้อยากเห็น และความกระตือรือร้นของเด็กได้
2. เพื่อส่งเสริมจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
3. เพื่อให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และเกิดทักษะในการอ่านมากยิ่งขึ้น
4. ช่วยปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามของสังคม และสร้างศรัทธาในเอกลักษณ์ไทย
5. เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน อันจะทำให้เด็กขวนขวายหาความรู้ใหม่ๆ จากหนังสือตามความสนใจ
6. ช่วยให้ได้พัฒนาการเลือกอ่านหนังสือที่ดีและเหมาะสมได้
7. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินมีความสุข
8. ช่วยให้ได้หนังสือที่เหมาะสมกับวัย

เกษร รองเดช (2528, หน้า 2-3) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของเด็กทั้งทางการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยเฉพาะการอ่านจะทำให้เด็กอ่านหนังสือได้คล่องแคล่วแตกฉาน
2. เพื่อปลูกฝังและส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่านและรักคุณค่าของหนังสือ อันเป็นหนทางไปสู่ความสุข ความสำเร็จในการดำรงชีวิต
3. เพื่อให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน ถือเป็นสัมพันธภาพที่เป็นผลให้เด็กมีสุขภาพจิตดี มีอารมณ์แจ่มใส นำคบหาสมาคมด้วย
4. เพื่อให้เด็กมีความรู้อย่างกว้างขวางเหมาะสมกับวัย
5. เพื่อเป็นการลับสมองและส่งเสริมไหวพริบปัญญา
6. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม ทศนะ ค่านิยมอันดีงามสำหรับการดำเนินชีวิต
7. เพื่อช่วยสร้างความคิด ส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
8. เพื่อช่วยทดแทนความรู้สึกที่เด็กไม่มีหรือบกพร่อง ช่วยปลอบประโลมจิตใจให้เด็กเกิดความอบอุ่นได้
9. เพื่อช่วยให้เด็กมีหนังสือที่อ่านเหมาะสมกับวัย

วิริยะ สิริสิงค์ (2537, หน้า 13) ได้แบ่งตามลักษณะของการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยแบ่งตามลักษณะของเรื่องเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. นวนิยาย (Fiction) ให้ความเพลิดเพลินเป็นสำคัญ การบรรยายเขียนเป็นร้อยแก้ว หนังสือสำหรับเด็กที่เสนอในรูปนวนิยาย มี 2 แบบ
  - 1.1 เสนอเป็นเรื่องราว (Story) ได้แก่การเล่าเรื่อง เล่านิทาน มีการบรรยายให้ผู้อ่านเห็นเป็นภาพพจน์
  - 1.2 เสนอเป็นบทละคร (Play) สำหรับใช้แสดงบทเวที ใช้ฉากมีบทเจรจาและท่าทางของผู้แสดงเป็นสื่อความเข้าใจ
2. สารคดี (Non Fiction) ให้ความรู้และข้อเท็จจริงเป็นสำคัญ หนังสือสารคดีเหมาะกับเด็กทุกวัย การเขียนสารคดีต้องมีเนื้อหาสาระความรู้และข้อเท็จจริงที่ถูกต้องโดยการศึกษาจากแหล่งความรู้ต่างๆ
3. ร้อยกรอง (Verse) เป็นการเสนอเรื่องราวไม่ว่าจะเป็นในรูปนวนิยายหรือสารคดีเป็นคำคล้องจองตามประเภทชั้นที่ลักษณะต่างๆคือ
  - 3.1 บทร้อยกรองสำหรับเด็ก (Nursery Rhymes)

3.2 บทร้อยกรองสำหรับวัยรุ่น (Poetry for Young Reader)

จิตวิทยาในการอ่านของผู้เรียนหรือความสนใจในการอ่านของผู้เรียน เป็นสิ่งจำเป็นในการเขียนเรื่องให้อ่านเพื่อหนังสือจะได้ตอบสนองความต้องการของผู้อ่าน

ดังนั้น ศิลปินได้ว่าการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเพื่อสร้างความรู้ ความคิด ส่งเสริมจินตนาการ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินตามความเหมาะสมของวัย ช่วยปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

2.6 องค์ประกอบและโครงสร้างงานเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติม

กรมวิชาการ (2544, หน้า 6-9) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของงานเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมประเภทสารคดีสำหรับเด็กแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ บทนำเรื่อง เนื้อเรื่องและสรุปเรื่อง

บทนำเรื่อง หมายถึง กรนำเข้าสู่เนื้อเรื่องเพื่อเร้าใจผู้อ่านให้ติดตามเนื้อหาสาระภายในเรื่องมรเนื้อหาสาระสั้นๆ กระชับ ชมวดปมเนื้อหา ในการนำเสนอหรือบอกเป้าหมายของงานเขียนหนังสือ

เนื้อเรื่อง หมายถึง เนื้อหาและข้อมูลที่ต้องการนำเสนอรวมทั้งภาพประกอบและคำบรรยายภาพประกอบด้วยเรื่องราวของอดีต ปัจจุบันและอนาคต เนื้อเรื่องแต่ละเรื่องย่อมาให้คุณค่าของส่วนใดส่วนหนึ่งแตกต่างกันไป

สรุปเรื่อง หมายถึง ข้อความส่วนสุดท้ายของสารคดีที่ผู้เขียนกล่าวถึงสาระสำคัญของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่ต้องการนำเสนอให้เด่นอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะจบการนำเสนอเนื้อหาสาระนั้น

การสร้างหนังสืออ่านจำเป็นต้องวางโครงเรื่องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการหาข้อมูลและการทำงานต่างๆ โครงสร้างของงานเขียนมีหลักกว้างๆ ดังนี้

1. ประเด็นในการนำเสนอ

1.1 สร้างประเด็นที่เป็นปัญหา เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญญาท้องถิ่น ปัญหายาเสพติด ฯลฯ

1.2 สร้างประเด็นจากความต้องการของสังคม เช่น แอนนุรักษ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น กรล่องเที่ยว ฯลฯ

1.3 สร้างจากประเด็นความพร้อมของข้อมูล เช่น อยู่ใกล้แหล่งข้อมูล เครื่องปั้นดินเผา การทอผ้า ทำร่ม สถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น

1.4 สร้างประเด็นจากความถนัดของผู้เรียน เช่น เลี้ยงนกเขาก็เขียนเรื่องนกเขาชอบเดินทางท่องเที่ยวก็เขียนสารคดีท่องเที่ยว

2. โครงเรื่อง สามารถวางขอบข่ายของเรื่องเป็น 3 ส่วน ดังนี้

2.1 บทนำ

- นำเรื่องด้วยบทร้อยกรอง
- นำเรื่องด้วยคำขวัญ
- นำเรื่องด้วยถ้อยคำปริศนา
- นำเรื่องด้วยข้อความนำที่น่ตื่นเต้น
- นำเรื่องด้วยเหตุการณ์โด่งดัง
- นำเรื่องด้วยบทส่งท้ายเป็นข้อความที่ใช้ในบทสรุปแต่นำมาใช้ขึ้นเป็นบทนำ

2.2 เนื้อเรื่อง

เนื้อเรื่องแบ่งเป็น 3 ส่วน โดยกำหนดหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อยตามลักษณะประเด็นให้พิจารณาว่าควรเน้นส่วนใด

2.2.1 อดีต สามารถนำมากำหนดเนื้อเรื่อง ส่วนอดีตเป็นหัวข้อใหญ่ เช่น เรื่องราวจากตำนาน ประวัติศาสตร์ เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมา

2.2.2 ปัจจุบัน การกำหนดเนื้อเรื่องในปัจจุบัน ควรถือเอาสิ่งที่มีและเป็นอยู่ที่ในปัจจุบันที่สุด เช่น ชีวิตความเป็นอยู่ อาชีพ

2.2.2 อนาคต เป็นส่วนที่ประเมินจากอดีตและปัจจุบัน บางครั้งอาจเป็นการวิเคราะห์ การคาดเดาของผู้เขียนเอง

2.3 สรุปเรื่อง

การเขียนบทสรุปมีหลักการคล้ายการเขียนบทนำเรื่อง พอสรุปได้ดังนี้ เป็นปัญหาที่น่าเสนอ ประเมินอนาคตที่จะเกิดขึ้น ทั้งปริศนาให้ขบคิด บทร้อยกรองเดียวกับนำเรื่อง เป็นต้น

จินตนา ไบกาชุยี่ (2542, หน้า 204-213) ได้กล่าวถึงการจัดทำทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมต้องประกอบด้วยรายละเอียดเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. ส่วนหน้าหนังสือ

1.1 หน้าปก (Front cover) เป็นสิ่งแรกที่ชักจูงให้ผืนอ่านอยากอ่านเพราะฉะนั้นจะต้องมีภาพและสีสันสวยสะดุดตา มีชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ผู้จัดพิมพ์

1.2 ปกด้านหลัง (End-paper) คือส่วนหลังของปกหน้า อาจทิ้งวางไว้หรือใส่รายละเอียด เช่น จำนวนที่พิมพ์ ปีที่พิมพ์ สำนักพิมพ์

1.3 ไบรองปกหน้าปก (Fly-ical) ในหน้านี้ไม่นิยมใส่สิ่งใด

1.4 หน้าปกใน (Title page) เป็นหน้าที่มักอยู่ด้านขวา จะมีชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง ผู้เขียนภาพ ผู้จัดพิมพ์ และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหนังสือ

1.5 หน้าลิขสิทธิ์ (Copyright page) อยู่ด้านหลังของปกใน จะบอกให้ทราบเกี่ยวกับ ลิขสิทธิ์การพิมพ์ ข้อความจะจัดไว้ด้านบนของหน้า ตอนกลางหรือตอนล่างได้ตามแต่จะออกแบบ

1.6 คำนำหน้า คำชี้แจง หรือบทนำ (Preface, Foreword, Introduction) เป็นหน้าที่ ผู้เขียนแสดงจุดประสงค์หรือสารประโยชน์ของหนังสือ ประวัติความเป็นมาหรือคำชี้แจงการใช้ หนังสือแบบนี้

1.7 หน้าสารบัญ (Content page) หน้านี้อ้างอิงด้านซ้ายมือหรือขวามือแล้วแต่หน้า จะวาง แต่ควรให้ต่อจากคำนำหน้า ในหน้านี้บรรจุบัญชีหัวเรื่องหรือบทที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ พร้อมระบุหน้าไว้ด้วย เพื่อสะดวกแก่ผู้อ่านสามารถค้นหาสิ่งที่ต้องการได้รวดเร็ว

2. ส่วนเนื้อหาของหนังสือ

หน้าแรกของ เนื้อหามักอยู่ด้านขวามือ จัดเรียงลำดับตั้งแต่ 1 จนถึงหน้าสุดท้ายในกรณีหนังสืออ่านประกอบและหนังสืออุเทศที่มีเนื้อหามาก ต้องแบ่งออกเป็นบทที่ต้องคำนึงถึง ตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

2.1 ตำแหน่งชื่อบท จะอยู่กึ่งกลางหน้าโดยเว้นหรือปล่อยว่างด้านบนไว้อยู่ริมขวามือสุด หรือซ้ายมือสุดอยู่ตรงกลางย่อมาได้ เมื่อกำหนดบทแรก บทต่อไปให้เหมือนกันทุกบทจนจบเล่ม

2.2 การจัดวางชื่อบท จัดวางให้บรรทัดแรกเป็นชื่อบทที่ 1 แล้วชื่อบท (ชื่อเรื่อง) อยู่ ถัดลงมาอีกบรรทัด บทต่อไปต้องวางให้เหมือนกัน

2.3 ขนาดตัวอักษร กำหนดให้เหมาะสมกับวัย คือ เด็กเล็กใช้ 32 พ้อยท์ (9 มม.) ประถมศึกษาใช้ตัวกลางขนาด 24 พ้อยท์ (5 มม.) และเด็กโตใช้ตัวธรรมดา

2.4 หน้าเนื้อหา ซึ่งต่อจากหน้าแรกของเนื้อหา ก็จะอยู่ด้านซ้าย (หน้าเลขคู่) และหน้า ถัดไปให้เรียงตามเลขหน้า โดยกำหนดให้หน้าขวามือเป็นหน้าเลขคี่และหน้าซ้ายมือเป็นหน้าเลขคู่

2.5 ภายในหน้าเนื้อหา ในการจัดหน้าแต่ละหน้าของหนังสือสำหรับเด็กจะต้องจัด ภาพให้เป็นส่วนของเนื้อหา โดยจัดภาพให้อยู่ครึ่งหนึ่ง (1/2) หน้า หรือเป็นหนึ่งในสี่ (1/4) ของหน้า

2.6 การใช้ข้อความในการบรรยายภาพ (Caption) ในหนังสือสารคดี หนังสืออ่านเพิ่มเติม จะต้องกำหนดตัวอักษร การวางตำแหน่งภาพ คำบรรยายให้มีระบบตลอดทั้งเล่ม ทั้งนี้ พิจารณาตามหลักของความเหมาะสม เรียบง่าย สะดวกแก่การอ่านและสวดดูตา

3. ส่วนท้ายของหนังสือหรือส่วนหลัง

มีการจัดรูปแบบที่นิยมจัดทำ ได้แก่ หน้าบรรณานุกรม รายชื่อหนังสืออ้างอิง คำอธิบายศัพท์ ดัชนีเรื่อง ดัชนีภาพ ปกหลัง (Back Cover) อาจทิ้งว่างไว้ แต่ปัจจุบันจะมีภาพประกอบเป็นส่วนหนึ่งของปกหน้าเพื่อสร้างความสนใจ

ดังนั้น สรุปได้ว่า หลักการในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม หลักๆ ต้องมีการพิจารณาอยู่ 3 ส่วนสำคัญคือ ส่วนหน้า ส่วนเนื้อหา และส่วนท้าย และในการจัดทำต้องมีลำดับขั้นตอนในการเรียบเรียงต้องศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่จะนำมาทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม และที่สำคัญต้องคำนึงถึงผู้อ่านเป็นหลัก ว่าเนื้อหาสาระที่สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีความเหมาะสมกับผู้อ่านหรือไม่

2.7 เนื้อหาสาระของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

วินัย รอดจ่าย (2537, หน้า 18) ได้จัดเนื้อหาสาระที่นำมาใช้ในหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ดังนี้

1. เนื้อหาทางวิชาการ เป็นสิ่งที่หยิบนำมาใช้ในการหนังสืออ่านเพิ่มเติมมากที่สุด เพราะสาเหตุมาจากความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาที่ต้องการส่งเสริมแก่เด็ก การเลือกสรรเรื่องราวที่ยังไม่แจ่มชัดจากบทเรียนมาขยายออกเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมจึงเป็นสิ่งที่เราจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิชานั้นแจ่มแจ้งมากขึ้น เนื้อหาทางวิชาการในชั้นเรียนจึงเป็นเรื่องราวที่หยิบนำมาใช้ในการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมมากที่สุด
2. เนื้อหาสาระเสริมบทเรียน นอกจากเรื่องทีกล่าวถึงในบทเรียนโดยตรงแล้วส่วนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในบทเรียนหรือส่วนที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ยังเป็นสิ่งที่หยิบนำมาเป็นเนื้อหาสาระในการเขียนสาคดีสำหรับเด็กด้วย เนื่องเรื่องที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมไทย เป็นเรื่องราวที่นำมาใช้ในการประกอบและส่งเสริมบทเรียนมากที่สุด
3. ชีวิตท้องถิ่นเป็นเรื่องราวอีกอย่างหนึ่งที่นิยมใช้ในการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับเด็ก โดยมุ่งให้เด็กเกิดความรักและเข้าใจในถิ่นที่อยู่ของตนเอง พร้อมทั้งจะพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าต่อไป
4. ความรู้ทั่วไป เรื่องราวที่เห็นว่าเป็นความรู้และมีความเหมาะสมสำหรับเด็ก เช่น เรื่องราวของชีวิตสัตว์ พืช หรืออื่นๆ เป็นส่วนหนึ่งที่หยิบมาเขียนในหนังสืออ่านเพิ่มเติม
5. สถานที่สำคัญเป็นสารคดีเชิงท่องเที่ยวที่ต้องการแสดงให้เด็กฯ รู้จักสิ่งดีที่มีอยู่ในประเทศชาติบ้านเมือง อาจจะแสดงออกมาในรูปแบบของบันทึกการเดินทาง ก็ได้โดยเขียนในรูปแบบมีตัวละครดำเนินเรื่อง หากแต่ภาพประกอบใช้ภาพที่เป็นภาพของจริง

ดังนั้น สรุปได้ว่า เนื้อหาสาระของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ต้องมีเนื้อหาคล้ายคลึง เนื้อหาทางวิชาการ หรือเป็นเรื่องราวที่เด่นชัดเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมนอกจากตำราเรียน อาจจะเป็นเรื่องราวในชุมชน ท้องถิ่น ของผู้เรียนหรือเป็นสถานที่สำคัญ สารคดีเชิงท่องเที่ยวต่างๆ เป็นเนื้อหาที่ดึงดูดความสนใจของอ่าน ผู้อ่านอยากศึกษาค้นคว้า และอยากนำความรู้ที่ได้ไป เผยแพร่

2.8 ความสนใจในการอ่านหนังสือของเด็กแต่ละวัย

ดั่งที่ จินตนา ไบกาชฎี (2542, หน้า 20-27) ได้กล่าวถึงความสนใจในการอ่านหนังสือของเด็กแต่ละวัย ดังนี้

1. เด็กวัยเริ่มเรียน (2-5 ขวบ)

เด็กวัยนี้อ่านหนังสือไม่ออกแต่ดูภาพและฟังเรื่องราวได้ ความสนใจในเด็กวัยนี้จึงชอบพูดคำคล้องจอง ชอบดูภาพสีสันๆ ชอบสัตว์ ชอบดูรูปและฟังเรื่องที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมของตนเอง เช่น เด็กที่อยู่ใกล้แม่น้ำชอบดูรูปเรือ เรื่องที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสัตว์พูดได้ การผจญภัยของสัตว์ต่างๆ เป็นต้น

2. เด็กวัยประถมศึกษา อาจแบ่งออกเป็นวัยต่างๆดังนี้

1.1 วัย 6-7 ขวบ เด็กวัยนี้อ่านหนังสือได้บ้างแล้ว แต่ยังไม่คล่องแคล่ว เริ่มมีความคิดมากขึ้น มีจินตนาการมากขึ้น ชอบเรื่อง นางฟ้า นิทาน ตัวละครดี และตัวละครร้าย อยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับธรรมชาติ สนใจเกี่ยวกับชีวิตและสิ่งแวดล้อม ดำเนินเรื่องรวดเร็ว ไม่มีบทบรรยายมาก

1.2 วัย 8-9 ขวบ เด็กวัยนี้อ่านหนังสือได้มากขึ้น ชอบอ่านนิทาน นิยาย เช่น นิทานพื้นเมือง นิทานตำนาน ซึ่งมีเนื้อเรื่องดำเนินไปอย่างสนุกสนาน เนื้อเรื่อง มีความซับซ้อนขึ้นบ้าง มีตัวพระเอก นางเอก ผู้ร้าย และตัวเทวดามาโปรด นอกจากนี้ยังสนใจเกี่ยวกับชีวิตจริงมากขึ้น ข้อพึงระวังในการเขียนเรื่องให้เด็กวัยนี้คือ ผู้อ่านมักเปรียบเทียบตัวเองกับตัวละครที่แต่ขึ้น ผู้เขียนต้องระมัดระวังในการเขียน ควรสร้างตัวละครให้มีลักษณะในมนาวจิตใจเด็กให้เกิดเจตคติที่ดี มีความเมตตากรุณากล้าหาญอดทน มานะบากบั่น เอาชนะอุปสรรคต่างๆได้ จึงต้องระมัดระวัง ในการสร้างวีรบุรุษวีรสตรีในเรื่องให้ดี

1.3 วัย 10-11 ขวบ เด็กวัยนี้อ่านหนังสือได้คล่อง มีความสนใจในการอ่านอย่างแท้จริง เด็กหญิงและเด็กชายแยกกันอ่านหนังสือตามความสนใจของตน แต่เนื้อเรื่องมีรายละเอียดและซับซ้อนมากกว่า เด็กผู้หญิงชอบเรื่องกระจุกกระจิม เรื่องตลกขบขัน นิทาน ส่วนเด็กชาย ชอบเรื่องกีฬา เรื่องผจญภัย เรื่องทำนองนิยายวิทยาศาสตร์ อวกาศ

3. เด็กวัยมัธยมศึกษาตอนต้นหรือวัยก่อนวัยรุ่น (12-14 ขวบ)

วัยนี้เป็นวัยที่เริ่มย่างเข้าสู่ความเป็นวัยรุ่นอย่างจริงจัง มีการเปลี่ยนแปลงอยู่มากทั้งด้านร่างกายและอารมณ์ จิตใจ อุปนิสัย ตลอดจนความชอบและความถนัดต่างๆ เริ่มเลือกและสนใจในสิ่งที่ตนเองพอใจ ชอบทดลองเพื่อหาคำตอบให้กับความอยากรู้อยากเห็น เด็กผู้ชายชอบอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการค้นคว้า ทดลอง การ์ตูน การผจญภัย เด็กผู้หญิงชอบหนังสือนิยายรักหวาน นิยายชีวิตเกี่ยวกับครอบครัว เรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัว บุคคลที่ชื่นชอบ

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมต้องใช้ความรู้จากแหล่งความรู้ที่มีอยู่หลากหลาย ทั้งยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหรือพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ได้มีผู้วิจัยดังนี้

นางเกษราภรณ์ สมมณุษย์ (2549) ได้ศึกษาการสร้างและประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องผ้าฝ้ายทอมือบ้านตาลเหนือ สำหรับผู้เรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านตาลเหนือ อำเภอฮอด เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 5 ผลการศึกษาปรากฏดังนี้ คือได้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องผ้าฝ้ายทอมือบ้านตาลเหนือ สำหรับผู้เรียนช่วงชั้นที่ 3 ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของ การทอผ้าฝ้ายทอมือบ้านตาลเหนือ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการทอ กรรมวิธีในการย้อม ขั้นตอนในการทอผ้าและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ผ้า ส่วนผลการประเมินคุณภาพของหนังสือ อ่านเพิ่มเติมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ อยู่ในระดับดีมาก

สุพิศรา ลอมไธสง และคณะ (2549) ได้ศึกษา การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องท่องเที่ยวเขาฉกรรจ์ฉันสุขใจ สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดสระแก้ว ผลการวิจัยพบว่า ความถูกต้องของเนื้อหาสาระในหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องท่องเที่ยวเขาฉกรรจ์ฉันสุขใจ มีความถูกต้องร้อยละ 100 คุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี คุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ประเมินโดยครูผู้สอนคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ ดีมาก ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนก่อนและหลังอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องท่องเที่ยวเขาฉกรรจ์ฉันสุขใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ .05 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องท่องเที่ยวเขาฉกรรจ์ฉันสุขใจ คะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ ดีมาก

จากผลการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมนับเป็นสื่อที่สำคัญ ซึ่งใช้เป็นแหล่งค้นคว้าเสริมในแต่ละเนื้อหาของหลักสูตรและช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้หนังสืออ่านเพิ่มเติมยังให้เนื้อหาสาระที่มีประโยชน์และมีคุณค่าต่อ

การเรียนการสอนของคุณ ผู้เรียนและชุมชน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมโดยเฉพาะเรื่อง ภาษากะเหรี่ยง อันเป็นภาษาถิ่นของชุมชนพระบาทห้วยต้มอย่างแท้จริง

3. หลักการเกี่ยวกับหนังสือสำหรับเด็ก

3.1 ความหมายของหนังสือสำหรับเด็ก

สนิท สัตโยภาส (2547:19) กล่าวว่าเด็กเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโต ทั้งทางด้านร่างกาย สมอง อารมณ์ และจิตใจ กลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญต่ออนาคตของชาติ ดังคำขวัญที่ว่า “เด็กไทยคือหัวใจของชาติ เด็กฉลาดชาติเจริญ” ด้วยเหตุนี้ทุกประเทศจึงจัดให้มี “วันเด็ก” ขึ้นเพื่อให้ทั่วโลกได้เห็นความสำคัญของเด็กนั่นเอง การที่จะพัฒนาให้เด็กเป็นกำลังของชาติในอนาคตได้นั้น นอกจากจะมุ่งพัฒนาความเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย ให้มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงแล้ว การพัฒนาด้านอารมณ์ สังคม จิตวิญญาณ และสติปัญญาเป็นสิ่งสำคัญที่จะมองข้ามไม่ได้ ปัจจัยสำคัญที่จะพัฒนาเด็กในเรื่องดังกล่าว คือหนังสือที่ดีและเหมาะสมกับเด็กนั่นเอง

มานพ ถนอมศรี (2546:29) ให้ความหมายของหนังสือสำหรับเด็กไว้ว่า เป็นวารสาร และหนังสือที่เขียนขึ้นสำหรับเด็ก และจะต้องเขียนให้เด็กอ่านด้วยความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเข้าใจภาษาจนเกิดเป็นนิสัยรักการอ่าน

อภิวรรณ วีระสมิทธิ์ (2544:17) ให้ความหมายว่า เป็นหนังสือที่เขียนขึ้น เพื่อให้เด็กได้อ่าน มีเนื้อหาสาระที่อยู่ในความสนใจ เหมาะสมกับวัยเด็กใช้ภาษาง่าย กระชับรัด สือความหมายชัดเจน มีหลายประเภท ทั้งที่ให้ความบันเทิง นิทาน วรรณคดีที่เหมาะสมกับเด็ก เรื่องจริงจากชีวิตประวัติบุคคล หรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ที่มีเรื่องราวสนุกสนาน

ดังนั้นหนังสือสำหรับเด็ก จึงหมายถึงหนังสือที่เขียนให้เด็กอ่าน เพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ให้ความรู้เหมาะสมกับวัยของเด็กใช้ภาษาง่ายๆ ให้ข้อคิด และนำไปใช้ในชีวิตได้

3.2 ประโยชน์ของหนังสือสำหรับเด็ก

เกษร เจริญรักษ์ (อ้างใน สนิท สัตโยภาส ,2547:20) กล่าวว่า “เลี้ยงลูกให้โตเลี้ยงด้วยอาหาร เลี้ยงลูกให้ฉลาดเลี้ยงด้วยหนังสือ ” คำกล่าวที่สะท้อนให้เห็นความสำคัญของหนังสือต่อชีวิตการศึกษาหาความรู้ ประสบการณ์ และสร้างปัญญาใส่ตน หนังสือช่วยพัฒนาให้ผู้อ่านเป็นคนโดยสมบูรณ์ ดังความในพระราชนิพนธ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2546:56)ที่ว่า

หนังสือนี้มีมากมายหลายชนิด
ให้ความรู้สำเร็จบันเทิงใจ

นำดวงจิตเร่ร่อนขึ้นสดใส
ฉันจึงใส่ใจสุมานอ่านทุกวัน

มีวิชาหลายอย่างต่างจำพวก ล้วนสะดวกค้นได้ให้สุขสันต์

วิชาการธรรมาสารพัน ชั่วชีวิตฉันอ่านได้ไม่เบื่อเลย

สุนีย์ ชุ่มจิต (2542:61) ได้ให้วัตถุประสงค์ที่สำคัญ ในการเขียนหนังสือสำหรับเด็กนั้นมี

คือ

1. เพื่อเป็นการสร้างภูมิปัญญาให้กับเด็ก
2. เพื่อปลูกฝังคุณธรรมที่ดีให้กับเด็ก
3. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน
4. เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน
5. เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้แก่เด็ก

จะเห็นได้ว่าหนังสือสำหรับเด็กมีประโยชน์ต่อเด็กมาก คือส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยรักในการอ่าน การอ่านหนังสือจะทำให้มีความรู้ มีสติปัญญาแตกฉาน เด็กอ่านมากรู้มาก และเกิดปัญญามีวิสัยกว้างไกล ฉลาดรอบรู้ มีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ และมีคุณธรรม หนังสือจึงเป็นอุปกรณ์การเรียนรู้ที่ดียิ่ง

3.3 ลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็ก

เกี่ยวกับลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็ก สนิท สัตโยภาส (2547:21) ได้ให้ความเห็นว่าหนังสือสำหรับเด็กควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นเรื่องสั้นๆ ไม่ซับซ้อนอ่านง่าย สามารถอ่านจบได้ภายในเวลาอันรวดเร็ว
2. เนื้อเรื่องให้ความสนุกสนาน อาจมีอารมณ์ขันและแทรกความรู้เล็กๆ น้อยๆ ไปด้วย
3. อาจเสนอเนื้อเรื่องในรูปของนิทาน แต่มีคติสอนใจแทรกอยู่ไม่สอนตรงๆ
4. ใช้ภาษาง่ายเหมาะสำหรับเด็ก
5. มักมีภาพประกอบเนื้อเรื่อง เสนอเรื่องด้วยภาพล้นวงก็ได้
6. ภาพมีสีสันสดใส น่าดู และสามารถอธิบายเรื่องได้

อภิวรรณ วีระสมิทธิ์ (2544:10-11) ได้เสนอแนะว่าหนังสือที่เหมาะสมสำหรับเด็กควรมีลักษณะพอสรุปได้ดังนี้

1. เนื้อหาตรงกับความสนใจของเด็กในแต่ละวัย ซึ่งเนื้อหาของหนังสือที่ตรงกับความสนใจของเด็ก ได้แก่

1.1 หนังสือคำประพันธ์ ไม่สลับซับซ้อน มีความคล้องจองกัน บทกลอนง่ายๆ

1.2 เนื้อเรื่องไม่จริงจังมากนัก แต่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน

1.3 เป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เช่น สัตว์ เทพนิยาย นิทานต่างๆ วีรบุรุษ วีรสตรี

- 1.4 เป็นเรื่องที่ชัดเจนอารมณ์และสนองความอยากรู้อยากเห็นของเด็กแต่ละวัย
  2. เนื้อหาสาระให้ข่าวสารแก่เด็ก พร้อมทั้งการอธิบายที่ง่าย ช่วยพัฒนาทัศนคติ และค่านิยม ส่งเสริมความเข้าใจตนเอง ต่อผู้อื่น และสิ่งแวดล้อม ขยายการรับรู้ สร้างความสำนึก ช่วยให้เกิดจินตนาการเพื่อสร้างความคิดริเริ่ม ก่อให้เกิดความเฉลียวฉลาดที่จะใคร่รู้ ช่างคิด ช่างถามเป็นการช่วยให้เกิดจินตนาการได้อย่างถูกต้อง อยู่ในโลกของความเป็นจริง ไม่ใช่เพื่อฝันเหลวไหล
  3. ลักษณะของเรื่องและวิธีการเขียน ต้องเดินเรื่องฉับไว ทันใจ เนื้อเรื่องไม่สับสนวุ่นวาย แสดงความสามารถของตัวเองของเรื่อง มีการชิงไหวชิงพริบ ให้ความรู้สึกแปลกใหม่ และตื่นเต้นผจญภัย เศร้าสลด ตลกขบขัน โดยไม่มุ่งด้านวรรณคดี และคติธรรมให้มากเกินไป ภาษาที่เขียนใช้ภาษาง่ายๆตัวสะกดการันต์ถูกต้อง
  4. ขนาดรูปเล่มกะทัดรัด และเหมาะสมกับการจับถือของเด็กแต่ละวัย ขนาดรูปเล่มของหนังสือสำหรับเด็กไม่แน่นอน แต่ไม่ควรเล็กหรือใหญ่จนเกินไป
  5. ตัวอักษร โต ชัดเจน เหมาะสำหรับสายตาของเด็ก
  6. ภาพมีความสดใส ชัดเจน ดึงดูดความสนใจ จึงมีความเคลื่อนไหวตลอดเวลา
  7. การวางรูปหน้า การจัดข้อความ การเว้นช่องว่างของด้านข้างทั้งสองข้าง และด้านบนด้านล่างของหนังสือได้อย่างเหมาะสม
  8. ปกสีสวย ตรงต่อความเป็นจริง ดึงดูดความสนใจของเด็ก
- กุศยา แสงเดช (2548:16) “ลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็ก จะต้องดีด้านเนื้อหาสาระ รูปเล่ม และรูปภาพประกอบ โดยเฉพาะด้านการเขียนเรื่องจะต้องเขียนเป็นเรื่องราวที่มีเนื้อหาสาระให้ความรู้ควบคู่ไปกับคุณธรรม”
- จะเห็นได้ว่าหนังสือสำหรับเด็กที่ดีนั้นควรต้องเก็บหนังสือที่เหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน โดยมุ่งหวังว่า เด็กจะได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้รับความรู้ ประสบการณ์ แง่คิด และแง่ด้านคุณธรรม เพื่อนำไปพัฒนาชีวิตของตนเอง เมื่อเจริญวัยมีรูปเล่มกะทัดรัด สีสนสวยสะดุดตาชวนให้หยิบอ่าน หนังสือที่ดีควรเป็นได้ทั้งอาหารสมอง และอาหารใจในเวลาเดียวกัน

3.4 ประเภทของหนังสือสำหรับเด็ก

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ(2543:24) กล่าวถึงหนังสือสำหรับเด็กมณฑลตลาด ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ 4 วิธี คือ

1. แบ่งโดยเขียนเป็นหลัก จำแนกได้ 2 ประเภท คือ
  - 1.1 หนังสือสำหรับเด็กประเภทร้อยแก้ว (Prose)
  - 1.2 หนังสือสำหรับเด็กประเภทร้อยกรอง (Poetry)

2. แบ่งโดยยึดรูปแบบเป็นเกณฑ์ จำแนกได้ 7 ประเภท คือ

- 2.1 หนังสือภาพ (picture books)
- 2.2 วรรณกรรมพื้นบ้าน (traditional literature)
- 2.3 นิทานสมัยใหม่ (modern fantasy)
- 2.4 บทร้อยกรอง (Poetry)
- 2.5 บันเทิงคดีร่วมสมัย (contemporary realistic fiction)
- 2.6 บันเทิงคดีอิงประวัติศาสตร์ (historical fiction)
- 2.7 ความรู้และประวัติบุคคล (information book and biography)

3. แบ่งโดยวัยและระดับชั้นเรียนเป็นหลัก จำแนกได้ 3 ประเภท คือ

- 3.1 หนังสือสำหรับเด็กเล็กหรืออนุบาล อายุ 3-5 ปี
- 3.2 หนังสือสำหรับเด็กประถมศึกษา อายุ 6-11 ปี
- 3.3 หนังสือสำหรับเด็กตอนต้น หรือวัยก่อนวัยรุ่น อายุ 12-14 ปี

4. แบ่งโดยเนื้อหาเป็นหลัก จำแนกได้ 3 ประเภท คือ

- 4.1 หนังสือบันเทิงคดี (ให้ความเพลิดเพลิน)
- 4.2 หนังสือสารคดี (ให้ความรู้และบทเรียนเสริม)
- 4.3 หนังสือการ์ตูนและวารสารสำหรับเด็ก

สมพร จารุณัญ (2545:5-7) ได้แบ่งหนังสือออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. หนังสือบันเทิงคดีสำหรับเด็ก เป็นหนังสือที่แต่งขึ้นเพื่อให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านที่พบ มีจำหน่ายในท้องตลาดพอที่จัดเป็นประเภทได้ดังนี้ คือ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย เรื่องแปล และการ์ตูน หนังสือบันเทิงคดีสำหรับเด็กเป็นหนังสือที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและความบันเทิง มักมีเนื้อสาระเกิดจากจินตนาการของผู้เขียนหรือเป็นเรื่องที่เขียนสมมุติที่สร้างขึ้น จากเค้าโครงหรือเหตุการณ์ต่างๆ มีการกำหนดหน้าที่บทบาทตัวละคร ตลอดจนสถานที่เกิดเหตุรวมถึงพฤติกรรมและความสะเทือนใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเหล่านั้น โดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริง แต่คำนึงถึงความสมจริงและเหตุผล โดยอาจจะถ่ายทอดในรูปแบบของนิทานชาดกและเรื่องสั้นคำกลอน

2. หนังสือสารคดีสำหรับเด็ก เป็นหนังสือที่เขียน และจัดทำขึ้นเพื่อเสนอเนื้อหาสาระและความรู้ต่างๆ มักมีเนื้อหาสาระที่เกิดขึ้นจากความเป็นจริง มีแหล่งที่มาถูกต้อง สามารถอ้างอิงเป็นความรู้ได้ หนังสือสารคดีสำหรับเด็ก มักถ่ายทอดเป็นความเรียงหรือร้อยแก้ว โดยจะใช้ถ้อยคำหรือสำนวนที่เข้าใจง่าย ครอบคลุมเนื้อหาและมีความเพลิดเพลินในการอ่านเรื่อง ซึ่งสาระคดีจะไม่

กำหนดตัวละคร บทบาท และความสะท้อนใจ แต่อาจจะวางความคิดรวบยอดไว้ เป็นเป้าหมายสุดท้าย

จะเห็นได้ว่าหนังสือสำหรับเด็กเป็นหนังสือที่แต่งขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กได้รับความเพลิดเพลิน สนุกสนาน และให้ความบันเทิง หนังสือสำหรับเด็กมีหลายประเภทเช่น นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ ควรเลือกหนังสือให้เหมาะสมกับเด็ก เพื่อพัฒนาการด้านต่างๆ

3.5 วัตถุประสงค์ในการสร้างหนังสือสำหรับเด็ก

วัยเด็กมีหลายระดับ ลักษณะการอ่านของเด็กแต่ละวัยย่อมแตกต่างกัน ตามขั้นตอนการพัฒนาการของวัยนั้นๆ ดังนั้นการสร้างหนังสือให้เด็กแต่ละวัย จึงมีจุดประสงค์เฉพาะที่แตกต่างกัน ซึ่งในเรื่องนี้ ททัย ตันหยง(อ้างใน สนธยา อะโน , 2549:11) กล่าวถึงจุดประสงค์ที่สำคัญในการสร้างหนังสือสำหรับเด็กไว้ดังนี้

1. ปลุกฝังทักษะคติ ค่านิยม คุณธรรม และประเพณีอันดีงามของไทย
2. ช่วยกระตุ้นให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์
3. ให้เด็กได้รับความเข้าใจ ความเพลิดเพลินและความสนุกสนาน
4. ให้เกิดความพร้อมในการอ่าน
5. เป็นสื่อนำไปสู่การแสวงหาความรู้ และประสบการณ์ด้านต่างๆ
6. เสริมสร้างลักษณะนิสัยอันดีงาม รวมทั้งลักษณะนิสัยในการอ่าน รักการอ่าน
7. ให้เด็กใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วยการอ่าน อันเป็นหนทางดับความฟุ้งซ่าน ยับยั้ง นิสัยมั่วสุ่ม เทียบเทว่ ประพฤติตนนอนลุ่มนอกทางโดยเปล่าประโยชน์
8. ให้ชีวิตของเด็กเกิดโลกทรรศน์ มีความรู้กว้างขวาง ทันโลก ทันเหตุการณ์
9. เป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมและสร้างศรัทธาในเอกลักษณ์ไทย อันเป็นผลดีแก่การสร้างความมั่นคงของชาติบ้านเมือง
10. ให้เห็นคุณค่าความเป็นไทย คนไทยและสถาบันของชาติ

จะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ในการสร้างหนังสือสำหรับเด็ก จะต้องเชื่อมโยงสอดคล้องจากเด็กไปสู่วัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริม กาค้นคว้าหาความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และเป็นการสอนตามความต้องการและความสนใจของเด็กในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นการเสริมทักษะการอ่าน และการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน ซึ่งมุ่งพัฒนาเด็กให้เติบโตขึ้นในคุณลักษณะที่ชาติบ้านเมืองต้องการ

3.6 ลำดับขั้นตอนในการสร้างหนังสือสำหรับเด็ก

สนิท สัตโยภาส(2547:25) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนการสร้างหนังสือสำหรับเด็ก ดังนี้

ขั้นที่ 1 สํารวจเรื่องที่จะเขียน

ขั้นนี้สํารวจหาเรื่องมาเขียน สํารวจได้จากหลักสูตร หนังสือเรียน อาชีพ และ ประเพณีในท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปัญหาสังคม ค่านิยมและคุณธรรมที่ต้องการจะปลูกฝังให้ เด็ก ส่วนนิทานพื้นบ้าน ตำนาน และวรรณคดีที่สนุกๆ ก็นำมาสร้างเป็นหนังสือสำหรับเด็กได้เป็น อย่างดี

ขั้นที่ 2 ขั้นกำหนดแนวคิด

ขั้นนี้ผู้เขียนจะต้องเลือกกำหนดแนวคิด(theme) ของเรื่องที่ต้องการจะ ปลูกฝังให้ผู้อ่าน เช่น “เรื่องของน้ำพุ” จะให้แนวคิดเรื่องของพิษภัยยาเสพติด “เลื้อยหนาวสามตัว” ให้แนวคิดเรื่องของความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของเพื่อนมนุษย์ จะทำให้สังคมมีความสุข

ขั้นที่ 3 ขั้นวางโครงเรื่อง

ขั้นนี้ผู้แต่งกำหนดเค้าโครงเรื่องว่าตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบเรื่องจะ ลำดับเรื่องอย่างไร

ขั้นที่ 4 ขั้นลงมือเขียนเรื่องเต็ม

ขั้นนี้ผู้เขียนนำโครงเรื่องที่วางไว้มาเขียนขยายความให้เกิดรายละเอียด จนเป็นเรื่องที่สมบูรณ์ด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายอาจแต่งเป็นบทร้อยกรองหรือร้อยแก้วก็ได้ ถ้าแต่งด้วย ภาษาร้อยแก้วจะมีวิธีนำเสนอหลายแบบ เช่น แบบบรรยาย แบบเล่าเรื่องประกอบบทสนทนา หรือ แบบในการตั้งคำถาม และแบบปริศนาคำทาย เป็นต้น แต่ถ้าแต่งเป็นบทร้อยกรอง จะนิยมใช้คำ ประพันธ์ง่ายๆ เช่น กลอนสี่ กลอนหก กลอนแปด กาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 หรือกาพย์ สุรางคนางค์ 28

ขั้นที่ 5 ขั้นตอนกำหนดภาพประกอบ

ขั้นนี้ให้นำเรื่องที่แต่งจากขั้นที่ 4 มาตัดเป็นตอนๆ ตามความเหมาะสม เพื่อกำหนดภาพประกอบให้บทความแต่ละตอน ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวาดภาพ

ขั้นที่ 6 ขั้นทำหนังสือฉบับร่าง

ให้นำเสนอเรื่องที่กำหนดภาพประกอบ ที่ตรวจสอบแก้ไขแล้วในแต่ละ ตอน มาจัดเป็นตอนแต่ละหน้าของหนังสือ พร้อมกับจัดเป็นรูปเล่มครบถ้วนตามลักษณะที่ดีของ หนังสือเด็ก คือมีปกนอก ปกใน คำนำ เนื้อเรื่อง กิจกรรมท้ายเรื่อง และปกหลัง

ขั้นที่ 7 ขั้นวาดภาพประกอบและบรรจุตัวอักษร

เป็นชั้นลงมือทำหนังสือสำหรับเด็กฉบับจริง โดยวาดภาพและเขียนเรื่องที่ได้ร่างไว้ลงในกระดาษปอนด์ หรือกระดาษอาร์ตก็ได้ภาพที่ใช้อาจเป็นภาพเหมือนจริง ภาพลายไทย และภาพประดิษฐ์ ภาพถ่าย ภาพลายเส้น หรือภาพการ์ตูน ภาพที่ใช้เป็นภาพง่ายๆ ไม่ซับซ้อน ซึ่งก็จะสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่สดใส วาดภาพกระจ่างสวยงาม มีชีวิตชีวา แสดงอาการเคลื่อนไหวที่เป็นธรรมชาติพร้อมทั้งคงลักษณะของตัวละครเอาไว้ทุกขั้นตอน ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือเรื่องขนาดของภาพต้องเหมาะสมกับวัยของผู้อ่านด้วย เช่น เด็กเล็กวัยอนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ 2 ควรมีขนาด 3 ใน 4 ของหน้า เด็กโต ที่ระดับประถมศึกษาปีที่ 3-4 8 ควรมีขนาด 1 ใน 2 ของหน้า ส่วนเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5-6 ควรมีขนาด 1 ใน 4 ของหน้า เป็นต้น ส่วนขนาดของตัวอักษรที่ใช้เขียนเนื้อเรื่องควรเหมาะสมกับวัยด้วย เช่น เด็กเล็กควรใช้ตัวโป่ง ขนาด 32 พ้อยท์ (9 มม.) เด็กโตที่เรียนอยู่ระดับประถมศึกษาตอน ควรจะใช้ตัวกลางขนาด 24 พ้อยท์ (5 มม.) และเด็กวัยรุ่นตอนต้น ที่เรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ขึ้นไป ควรใช้อักษรขนาดตัวธรรมดา คือขนาด 19.5 พ้อยท์ (3 มม.) ได้

ขั้นที่ 8 ขั้นทดลองใช้

หลังจากสร้างหนังสือได้เป็นรูปเล่มแล้ว ก่อนทำฉบับจริงผู้แต่ง ควรนำไปให้เด็กในวัยที่อ่านหนังสือนี้ได้อ่าน ไม่น้อยกว่า 10 คน (try out) พร้อมสัมภาษณ์ผู้อ่านเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง แนวคิด ภาพ ขนาดตัวอักษร รูปเล่ม กิจกรรมท้ายเล่มและอื่นๆ ตามความเหมาะสม เพื่อนำสาระที่ได้จากการทดลองใช้ปรับปรุงหนังสือที่เขียนนี้ให้มีความสุขสมบูรณ์ที่สุด

ขั้นที่ 9 ขั้นจัดทำหนังสือฉบับสมบูรณ์

ขั้นที่จัดทำรูปเล่มฉบับจริง ซึ่งประกอบด้วย ปกหน้า ปกใน คำนำ ส่วนเนื้อเรื่อง กิจกรรมท้ายเล่ม และปกหลังโดยเลือกขนาดของหนังสือให้เหมาะสมกับวัยผู้อ่าน ซึ่งมีขนาด 4 ขนาด คือ ขนาดจิว (ขนาดกว้าง 10 ซม. ยาว 14 ซม.) ขนาดกลาง (16 หน้ายกใหญ่) และขนาดใหญ่ (8 หน้ายก) ส่วนรูปร่างของหนังสือนั้น จะจัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมแนวตั้ง หรือสี่เหลี่ยมแนวนอน หรือรูปเล่มลักษณะพิเศษตามที่องเรื่องก็ได้ เช่น จัดทำรูปเล่มตะกร้าอย่างเรื่อง “ตะกร้ามหาสนุก” รูปรถยนต์เรื่อง “จิปผจญภัย” รูปสามมิติเรื่อง “ทฤษฎีใหม่” ก็ยังน่าสนใจ

ดังนั้นสรุปได้ว่าการสร้างหนังสือที่ดี มีคุณค่าสำหรับเด็ก ผู้สร้างควรจะต้องทำตามลำดับขั้นตอนการสร้าง มีเค้าโครงเรื่องที่เหมาะสม สนองความต้องการและความสนใจของเด็ก ใช้ภาษาเข้าใจง่าย มีรูปภาพที่เหมาะสม มีตัวอักษร ตลอดจนรูปเล่ม และชื่อเรื่องที่จะสามารถดึงดูดความสนใจ นำอ่าน ขวนติดตาม ตลอดจนจูงใจให้เด็กรักการอ่านยิ่งขึ้น

3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จักรกฤษณ์ จันทะคุณ และคณะ (2547) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน สำหรับนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.95/85.65

รังสิมันต์ ฉิมรักษ์ (2547) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนบ้านรามราช สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม เครื่องมือที่ใช้ในการการศึกษาประกอบด้วย หนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่องบ้านเชิงภู โดยมีเนื้อหาประกอบด้วยโทษของการตัดไม้ทำลายป่า ซึ่งมีภาพประกอบ จำนวน 22 หน้า ผลของการศึกษาพบว่า เด็กรักการอ่าน ผลการเรียนรู้ดีขึ้นอย่างชัดเจน

อนงค์นาฏ เวชกิจ (2547) ได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อศึกษาผลการสอบถาม เค ดับ บลิว แอล พลัส ที่มีต่อการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนรวบรวมข้อมูลจากการอ่าน คิด วิเคราะห์ โดยใช้แผนภูมิ มีความเข้าใจในการอ่าน นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิด ประสพการณ์เดิมของตนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่างๆมีความกระตือรือร้นในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม แล้วนำมาอภิปราย และสรุปประเด็นที่สงสัย มีคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความหลังการทดสอบสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และนักเรียนยังได้พัฒนาทักษะทางภาษาด้านอื่นๆ ไปด้วยอย่างเป็นระบบ

4. ภาษากะเหรี่ยง

4.1 ชนเผ่ากะเหรี่ยงในประเทศไทย

กะเหรี่ยงเป็นชนชาติที่ถูกจัดอยู่ในตระกูลภาษาจีน -ทิเบต (Sino-Tibetan) นักประวัติศาสตร์บางท่านสันนิษฐานว่าชนชาติกะเหรี่ยงมีถิ่นฐานเดิมอยู่ที่ดินแดนตะวันออกของทิเบต เข้ามาตั้งอาณาจักรในประเทศจีนเมื่อ 733 ปี ก่อนพุทธกาล ชาวจีนเรียกกะเหรี่ยงว่า ชนชาติโจว ภายหลังถูกจีนรุกราน เมื่อ พ .ศ. 207 จนแตกพ่ายจึงพากันหนีลงมาอยู่บริเวณลุ่มน้ำแยงซี ต่อมาเกิดการปะทะกันของชนชาติไท จึงถอยร่นมาอยู่ตามลุ่มน้ำโขงและแม่น้ำสาละวินในเขตพม่า กะเหรี่ยงเคลื่อนย้ายลงมาตอนใต้ก่อนชนชาติไท แต่ภายหลังพวกตระกูล มอญ -เขมร (ขจัดภัยบุรุษพัฒน์ 2538)

ชาวตะวันตกเรียกกะเหรี่ยงว่า Karen พม่าเรียกว่า กะยีน (Kayin) คำ “กะเหรี่ยง” เป็นคำเรียกของคนไทยภาคกลาง คนพื้นเมืองภาคเหนือและไทยใหญ่ “ยาง” สำหรับประเทศไทยนั้น ชนเผ่ากะเหรี่ยงถือว่าเป็นชนกลุ่มน้อยที่มีประชากรมากที่สุด กะเหรี่ยงในประเทศไทยเป็นกะเหรี่ยงที่อพยพมาจากประเทศพม่าทั้งสิ้น การอพยพครั้งสำคัญของชนเผ่ากะเหรี่ยงเข้าสู่ประเทศไทย

เกิดขึ้นในสมัยพระเจ้าอลองพญา กษัตริย์ของพม่าในปี พ.ศ. 2302 เมื่อครั้งมอญทำสงครามกับพม่า โดยมอญเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ และได้เข้ามาอาศัยหลบภัยกับชนชาติกะเหรี่ยง เมื่อพม่ายกทัพติดตามมาชาวกะเหรี่ยงหวั่นเกรงภัยจึงพากันอพยพเข้าสู่ประเทศไทย และได้มีการอพยพอีกครั้งเมื่ออังกฤษยึดพม่าตอนเหนือได้เมื่อ พ.ศ.2428 และอังกฤษยกทัพใหญ่เข้ามาปรับปรุงปรามเนื่องจากไม่ยอมอ่อนน้อมต่ออังกฤษ กะเหรี่ยงจึงอพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทย (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการปฏิบัติการจิตวิทยาแห่งชาติ 2518) ชนเผ่ากะเหรี่ยงในประเทศไทยแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยตามลักษณะภาษาและความเป็นอยู่ได้เป็น 4 กลุ่ม คือ

1. กะเหรี่ยงสะกอ (Sgaw Karen) เป็นกลุ่มกะเหรี่ยงที่มีประชากรมากที่สุด พวกนี้เรียกตัวเองว่า กันยอ (Kanyaw) หรือ ปกาเกอญอ คนไทยเรียกว่า ย่างขาว พวกกะเหรี่ยงสะกอในแถบตะวันตกของเชียงใหม่เรียกตัวเองว่า บุคูนโย (Bu Kun Yu) กะเหรี่ยงสะกอผู้ชายนิยมใส่เสื้อสีแดงรัดเอวด้วยเชือก มีพู่ และโพกผ้าสีต่างๆ ผู้หญิงที่ยังไม่แต่งงานใส่เสื้อทรงกระสอบสีขาวยาว มีปักบ้างเล็กน้อย ส่วนที่แต่งงานแล้วนิยมใส่เสื้อแขนสั้นสีน้ำเงินเข้ม ส่วนล่างประดับด้วยลูกปัดสีแดงและขาว สวมกระโปรงสีแดงลายตัด โพกผ้าสีแดง

2. กะเหรี่ยงโปว์ (Pwo Karen) คนไทยเรียกว่า ย่างโปว์ พม่าเรียกตะเลียงกะยีน (Taliang Kayin) ผู้ชายกะเหรี่ยงโปว์ แต่งตัวเหมือนชาวไทยพื้นราบทั่วไป ผู้หญิงแต่งงานแล้วใส่เสื้อทรงกระสอบเหมือนพวกสะกอแต่ยาวกว่าและสีแดงกว่า ท่อนบนปักลวดลาย ประดับลูกปัดเกล้าผมมีปิ่นเงินปักผม กระโปรงยาวคลุมข้อเท้า มีปักและพู่ห้อย ใส่กำไลมือและแขน ผู้หญิงสักหมึกเป็นเครื่องหมายสวัสดิ์คติที่ข้อมือ ส่วนน้องสักเป็นรูปกระดุกงู เชื่อว่าสามารถป้องกันเวทย์มนต์คาถา และภูตผีปีศาจ

3. กะเหรี่ยงบเว (B'ghwe Karen) หรือ แบว (Bre) หรือกะเหรี่ยงแดง กะเหรี่ยงพวกนี้เรียกตัวเองว่า กะยา (Ka-ya) คนไทยเรียกว่า ย่างแดง พม่าเรียกว่า คะยีนนี่ (Kayin-ni) กะเหรี่ยงบเวผู้ชายนุ่งกางเกงขาสั้นสีแดง โพกศีรษะ นิยมสักด้านหลัง ผู้หญิงนุ่งกระโปรงสั้นและสวมกำไลไม้ไผ่ที่ข้อเท้า กะเหรี่ยงแดงถือว่าตนเป็นชาติใหญ่ และไม่ยอมรับพวกสะกอและโปว์ ว่าเป็นพวกที่มีเลือดกะเหรี่ยงอย่างแท้จริง

4. กะเหรี่ยง ตองสุ หรือปะโป (Pa-O) คนไทยและพม่าเรียก ตองสุ (Thaung Thu) พวกไทยใหญ่เรียก ตองซู (Tong-Su) กะเหรี่ยงเผ่าสะกอเรียกพวกตองสุว่า กะเหรี่ยงดำ พวกตองสุ แต่เดิมอาศัยอยู่บริเวณเมืองต่างๆ ใกล้ทะเลสาบอินเลแห่งมะเยลัต ในรัฐฉานตอนใต้ของประเทศพม่า เมืองที่ตองสุอยู่มากที่สุดคือเมืองหลอยโหลงและเมืองสะหุง ผู้หญิงตองสู่นิยมแต่งชุดดำ โพกผ้าสีขาวหรือดำ ผู้ชายนุ่งกางเกงขาวาวสีดำและสีขาว เสื้อแขนยาว ผ่าอกกลางใช้กระดุมคล้ายไผ่ใหญ่

และไม่ยอมรับพวกสะกอและไปว่าเป็นพวกที่มีกะเหรี่ยงอย่างแท้จริง (ฐานข้อมูลกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทย 2551)

มีการศึกษาพบว่ากะเหรี่ยงในประเทศไทยอาศัยอยู่ใน 15 จังหวัด 68 อำเภอ 2,130 หมู่บ้าน ประชากรรวม 353,574 คน (กองสงเคราะห์ชาวเขา 2540) คาดว่าปัจจุบันประชากรชาวกะเหรี่ยงในประเทศไทยได้เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆสืบเนื่องจากรัฐบาลพม่ากับรัฐกะเหรี่ยง รวมทั้งชนกลุ่มน้อยอื่นๆที่เกิดการสู้รบกัน อันเป็นแรงกดดันให้ชาวกะเหรี่ยงอพยพเข้าสู่ประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

4.2 ลักษณะทางกายภาพของชาวกะเหรี่ยง

กะเหรี่ยงโดยทั่วไปมีความสูงขนาดปานกลาง กะเหรี่ยงในพื้นที่ราบมีความสูงเฉลี่ยประมาณ 5 ฟุต 4 นิ้ว กะเหรี่ยงบนภูเขาต่ำกว่าประมาณ 3 นิ้ว พวกผู้หญิงมีรูปร่างเล็กกว่าผู้ชาย กะเหรี่ยงบนภูเขาทำงานหนักมากเพื่อการดำรงชีวิตและต้องผจญกับไขมาเลเรียอยู่เสมอ ทำให้ร่างกายแคระแกรนบ้างเล็กน้อย กะเหรี่ยงอาจมีผิวแตกต่างกันตั้งแต่เหลืองไปจนถึงสีน้ำตาลคล้ำ หน้าแบน มีโหนกแก้ม ลักษณะจมูกแบนกว้าง ไม่มีเส้น ผมหงอกตรงเส้นค่อนข้างหยาบ บางคนหยักเป็นคลื่น กะเหรี่ยงส่วนมากนิยมไว้เครา (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการปฏิบัติการจิตวิทยาแห่งชาติ 2518)

4.3 การแต่งกาย

กะเหรี่ยงกลุ่มต่างๆ มีวัฒนธรรมคล้ายคลึงกัน แต่การแต่งกายของแต่ละกลุ่มมีลักษณะเฉพาะของตนเองที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ฉะนั้นลักษณะการแต่งกาย จึงส่วนหนึ่งที่สามารถบ่งชี้ให้เห็นได้ชัดเจนถึงเอกลักษณ์ของกะเหรี่ยงในแต่ละพื้นที่ แต่ละกลุ่ม ปัจจุบันกลุ่มกะเหรี่ยงที่ยังคงสวมใส่เครื่องแต่งกายประจำเผ่าในวิถีชีวิตปกติ มีเพียงกลุ่มโป และสะกอเท่านั้น ส่วนกลุ่มคะยา และตองสูไม่สวมใส่ชุดประจำเผ่าในชีวิตประจำวันแล้ว กะเหรี่ยงแต่ละกลุ่มนอกจากจะมีการแต่งกายที่แตกต่างกัน กะเหรี่ยงกลุ่มเดียวกันแต่อยู่ต่างพื้นที่ ก็มีลักษณะการแต่งกายไม่เหมือนกันด้วย เช่น กะเหรี่ยงโปแถบอำเภอแม่เสริญ จังหวัดแม่ฮ่องสอน แต่งกายมีสีสันทันมากกว่าแถบจังหวัดเชียงใหม่ หญิงกะเหรี่ยงสะกอแถบจังหวัดแม่ฮ่องสอน และอำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ตกแต่งเสื้อผ้าลวดลายหลากหลาย และละเอียดมากกว่าแถบจังหวัดตาก หรือกะเหรี่ยงโปแถบจังหวัด กาญจนบุรี ก็มีลวดลายตกแต่งเสื้อผ้าแตกต่างจากภาคเหนือ อย่าง เชียงรายที่มีการนำแฟชั่นใหม่ ๆ มาทำซึ่งมีลักษณะที่แปลก และแวกแนวออกไป เช่น ทำผ้าปูโต๊ะที่มีลวดลายใหม่ ๆ ที่ประยุกต์ และมีลายปักแบบลายไทย บ้างก็ทำสะไบ เพื่อขายออกยังมีลูกเล่นลวดลายอื่น ๆ ที่เพิ่มอีกมากมายซึ่งเป็นไปตามยุคสมัย และการพัฒนาของเทคโนโลยี อย่างไรก็ตาม

ตามกลุ่มกะเหรี่ยงสะกอ และไปในทุกจังหวัดของประเทศไทย ยังคงรักษาลักษณะร่วมที่แสดงสถานะของหญิงสาว และหญิงแม่เรือน เช่นเดียวกัน คือ หญิงทุว้ยที่ยังไม่ได้แต่งงาน ต้องสวมชุดยาวสีขาว (เซ ควา) เมื่อแต่งงานแล้วจะต้องเปลี่ยนมาเป็นสวมใส่เสื้อสีดำ หรือที่เรียกว่า "เซ โม่ ชู" และผ้าถุงคนละท่อนเท่านั้น ห้ามกลับไปสวมใส่ชุดยาวสีขาวอีก ส่วนผู้ชายทั้งกลุ่มโป และสะกอ แถบภาคเหนือมักสวมกางเกงสีดำ และสีน้ำเงิน หรือกรมท่า ในขณะที่แถบจังหวัดตาก และอำเภอดี จังหวัดลำพูน มักสวมใส่กางเกงลักษณะเสื้อผู้ชายวัยหนุ่ม ใช้สีแดงทุกกลุ่ม แต่มีลวดลายมากน้อยต่างกัน การแต่งกายในโอกาสพิเศษ เช่น พิธีปีใหม่ พิธีแต่งงาน เน้นสวมใส่เสื้อผ้าใหม่ จะเห็นชัดว่าชายหนุ่ม และหญิงสาวจะพิธีพิถันแต่งกายสวยงามเป็นพิเศษ (พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เชียงใหม่ Online 2557)

4.4 ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ

ชาวกะเหรี่ยงนั้นมีทั้งนับถือผี นับถือพุทธ และนับถือคริสต์ นอกจากนี้ยังเชื่อโชคลางแบบไสยศาสตร์ ปัจจุบันการนับถือผีได้ลดน้อยลงมาก การได้รับการศึกษามากขึ้นทำให้ความเชื่อทางไสยศาสตร์ลดลงและมีความพร้อมจะรับนับถือศาสนาพุทธ สำหรับผีที่ชาวกะเหรี่ยงนับถือนั้นมีอยู่ทุกหนทุกแห่งทั้งในป่าในไร่ ในลำธาร ผีที่ชาวกะเหรี่ยงสะกอนับถือคือผีบ้านและผีเรือน ผีบ้านเป็นผีเจ้าที่ที่คอยปกป้องดูแลหมู่บ้าน ผีเรือนเป็นผีดวงวิญญาณบรรพบุรุษ ซึ่งคอยปกป้องบุตรหลานผู้สืบตระกูลของตน กะเหรี่ยงจะมีพิธีเลี้ยงผีบ้านผีเรือนบรรพบุรุษอย่างน้อยปีละครั้ง ชาวกะเหรี่ยงยังมีผีป่าซึ่งถือว่าเป็นผีร้าย ผีป่า มีสองพวก คือผีป่าบกและผีป่าน้ำ ผีเหล่านี้อยู่ตามป่าและตามลำห้วย ผีเหล่านี้อาจจะทำให้เจ็บป่วยได้เมื่อในยามเข้าป่า หาปู หาปลา ดังนั้นเมื่อเกิดอาการเจ็บป่วยจะต้องมีการเลี้ยงผี เพื่อขอขมา ซึ่งถือว่าเป็นการเลี้ยงผีเพื่อนำบัดโรคมภัยไข้เจ็บ (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการปฏิบัติการจิตวิทยาแห่งชาติ 2518)

4.5 การตั้งบ้านเรือน

ชุมชนชาวกะเหรี่ยงในภาคเหนือและภาคตะวันตก มักตั้งถิ่นฐานอยู่ตามหุบเขาที่มีลำธารเล็กๆ ไหลผ่าน กะเหรี่ยงในประเทศไทยชอบอาศัยประจำที่เป็นหลักเป็นแหล่ง ไม่ชอบเคลื่อนย้ายตั้งชนเผ่าม้งหรือชนเผ่ามูเซอ การตั้งถิ่นฐานอย่างถาวรในหุบเขาในป่า ทำให้ชุมชนกะเหรี่ยงเป็นชุมชนที่มีอัตราการเป็นโรคมะเร็งสูง (โสพิส ศิริไสย์ 2536) การที่ชาวกะเหรี่ยงสามารถอยู่ประจำที่ได้ในแห่งเดียวนั้น เนื่องจากชาวกะเหรี่ยงมีความสามารถในการอนุรักษ์ดิน (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการปฏิบัติการจิตวิทยาแห่งชาติ 2518) การปลูกสร้างบ้านเรือนของชาวกะเหรี่ยงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย คือ สร้างด้วยวัสดุที่หาได้ในท้องถิ่นนั้น เช่นดินเหนียวในป่าไม้ไผ่ ก็ปลูกบ้านเรือนด้วยไม้ไผ่ทั้งหลัง ตลอดจนมุงหลังคาด้วยไม้ไผ่ ส่วนมากใช้เสาไม้จริงทำโครงของบ้าน ใช้ไม้ไผ่ซึ่งสับและตีแผ่เป็นฟากมาทำพื้นแลฝา หลังคามุงด้วยหญ้าคาแห้ง

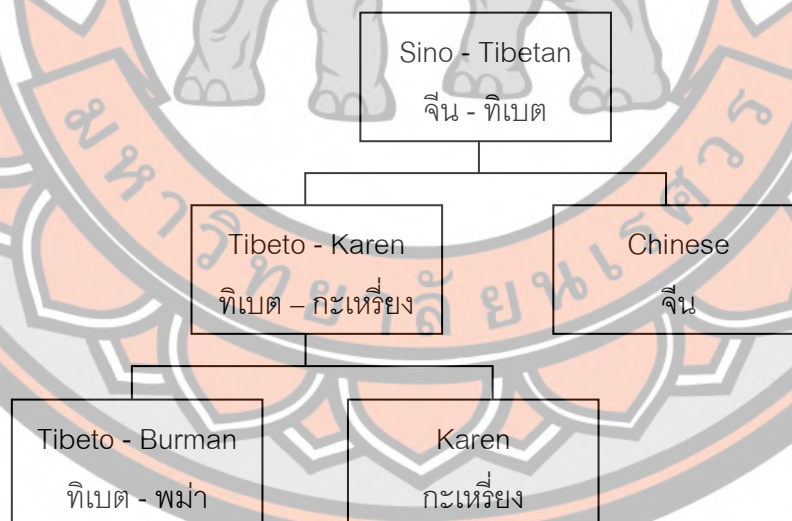
ใบพลวง ใบตองตึง กลางห้องมีเตาไฟสร้างอยู่บนกะบะดิน ชายคาบ้านหุบต่ำเพื่อป้องกันลมหนาว ไม่มีหน้าต่างหรือช่องลมภายในจึงค่อนข้างมืด ไม่ถูกสุขลักษณะ ได้ถนุบ้านกะเหรี่ยงใช้เป็นที่พักพื้น เป็นเล้าไก่ และคอกหมู วัว ควาย ด้านข้างบ้านที่มีหลังคาคลุมจะมีครกกระเดื่องสำหรับตำข้าว (สุริยา รัตนกุล และสมทรง บุรุษพัฒน์ 2538)

4.6 อาชีพ ความเป็นอยู่

อาชีพของชาวกะเหรี่ยงคือการปลูกข้าวในนาดำแบบขั้นบันได และในไร่ข้าวแบบไร่หมุนเวียน โดยกะเหรี่ยงสะกอจะทำไร่ข้าวในพื้นที่หนึ่งๆเพียง 1 ปี แล้วย้ายไปทำกินที่อื่นเพื่อให้ที่ดินได้ฟื้นตัว จากนั้น 5 ปี จึงย้อนกลับมาทำไร่ข้าวเดิม การเกษตรอาศัยน้ำฝนเพียงอย่างเดียว การปลูกพืชหลายชนิดในไร่ เช่น พันธุ์ข้าวประมาณ 2-3 ชนิด ถั่วประมาณ 2-3 ชนิด แตงกวา ฟักทอง ฟักเขียว และเครื่องเทศหลายชนิด อาจเป็นเพราะชาวกะเหรี่ยงมีความเชื่อว่าการทำไร่เปรียบเสมือนการเหยียบบนท่อนไม้ไผ่ อันหมายถึงความไม่แน่นอนในด้านผลผลิต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคุณภาพของดิน และสภาพดินฟ้าอากาศของแต่ละปี (พิพิธภัณฑสถานชาเวา Online 2557)

4.7 ภาษากะเหรี่ยง

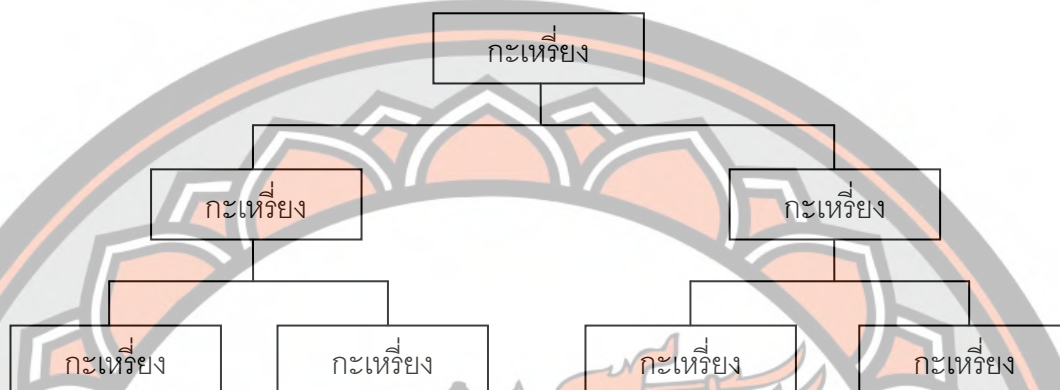
ภาษากะเหรี่ยงจัดอยู่ในตระกูลภาษาจีน-ทิเบต และอยู่ในสายทิเบต-กะเหรี่ยง ดังนี้

ภาพ 3 ตระกูลภาษาย่อย จีน – ทิเบต

ที่มา : สุริยา รัตนกุล และคณะ 2529 อ้างถึงใน สุริยา รัตนกุล และ สมทรง บุรุษพัฒน์
 สารานุกรมกลุ่มชาติพันธุ์ : กะเหรี่ยงสะกอ . นครปฐม : สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538: 6

ในกลุ่มภาษากะเหรี่ยงด้วยกัน สามารถแบ่งย่อยออกได้ดังภาพที่ 3

ภาพ 4 กลุ่มย่อยภาษากะเหรี่ยง

ที่มา : สุริยา รัตนกุล และคณะ 2529 อ้างถึงใน สุริยา รัตนกุล และ สมทรง บุรุษพัฒน์

สารานุกรมกลุ่มชาติพันธุ์ : กะเหรี่ยงสะกอ. นครปฐม : สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538: 6

การเปรียบเทียบพยัญชนะภาษากะเหรี่ยงกับภาษาไทย

พยัญชนะภาษากะเหรี่ยงมีทั้งหมด 25 ตัว บางตัวไม่อาจออกเสียงในภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษได้ ซึ่งมีเพียงไม่กี่ตัว โดยจะทำเครื่องหมาย (-) เอาไว้ การออกเสียงจะเป็นดังตารางเทียบดังนี้ (ศาสตราจารย์ชั้นนี้ แดนพงพี, 2549)

ตาราง 2 ตารางเทียบภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ) กับภาษาไทย

พยัญชนะ/ปกากะญอ	การออกเสียง	เทียบกับภาษาไทย
๓	กะ - ได้	ก
๑	ชะ - เกอะ - หว่อ	ข, ค
๑	ขงะ - ฉิ	-
๓	ขงะ - ฉิ	-
c	หงะ	ง
๑	จะ - เพล้อ	จ

ตาราง 2 ตารางเทียบภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ) กับภาษาไทย (ต่อ)

พยัญชนะ/ปกากะญอ	การออกเสียง	เทียบกับภาษาไทย
๑	ฉะ - ปี่	ฉ
๒	เซี่ยะ	ช
๓	หญะ	ญ
๔	ตะ - ฉี	ต
๕	ถะ - เฟล้อ	ถ, ฑ, ฒ
๖	ดะ - เตอะ - ดา	ด
๗	หนะ - ฉี	น, ณ
๘	ปะ - เตอะ - คอ	ป
๙	ผะ - เปอะ - เหวก	ผ, พ, ภ
๑๐	หปะ	บ
๑๑	หมะ	ม
๑๒	หยะ	ย
๑๓	หระ	ร
๑๔	หลอะ	ล
๑๕	หวะ	ว
๑๖	หสะ	ศ, ษ, ส
๑๗	หะ	ห
๑๘	ฮ้า	ฮ
๑๙	ฮ่า	ฮ

หมายเหตุ พยัญชนะตัวที่ สาม และ สี่ ไม่สามารถเทียบกับภาษาไทยตัวใดได้ เนื่องจากเป็น
เอกลักษณ์เฉพาะ (จะออกเสียง ข กับ ง)

ตัวเลขที่ใช้ทั่วไปในภาษากะเหรี่ยง

ตาราง 3 ตารางเทียบตัวเลข

ปกากะญอ	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၀
เลขอารบิก	1	2	3	4	5	6	7	8	9	0

การใช้สระ และวรรณยุกต์

สระในภาษากะเหรี่ยง มีเพียง 14 ตัว แบ่งเป็น สระแท้ 9 ตัว และวรรณยุกต์ 5 ตัว

ตาราง 4 ตารางออกเสียงสระภาษากะเหรี่ยงกับภาษาไทย

สระ (ปกากะญอ)	คำอ่าน	เทียบได้กับ
၂	อา	สระอา
၂	อึ	สระอี
၂	อือ	สระเอือ
၂	อู	สระอู
၂	เอ	สระเอ
၂	แอ	สระแอ
၂	โอ	สระโอ
၂	ออ	สระออ
၂	เออ	สระเออ

ตาราง 5 ตารางออกเสียงวรรณยุกต์ภาษากะเหรี่ยงกับภาษาไทย

วรรณยุกต์	၂	၂	၂	၂	၂
คำอ่าน	เออ ชี	อะ ชี	เพ็ลล อ ฉี	สะ ชี	แก้ โฟ

อักษรเฉพาะในภาษาปกากะญอ

ตัวควบกล้ำทั้งหมด 5 แบบที่มีมาแต่เดิม

ตาราง 6 ตารางเปรียบเทียบอักษรควบกล้ำ

ที่	อักษร	เท่ากับ
1	ꨀ	ร
2	ꨁ	ล
3	ꨂ	ง
4	ꨃ	ย
5	ꨄ	ว

ตาราง 7 การออกเสียง (ร) { ꨀꨀ= ꨀꨁ= ꨀꨂ= ꨀꨃ= ꨀꨄ= ꨀꨅ= }

ที่	อักษร	อ่านว่า
1	ꨀꨀ	กระ
2	ꨀꨁ	ขระ
3	ꨀꨂ	ประ
4	ꨀꨃ	ผระ
5	ꨀꨄ	บระ
6	ꨀꨅ	มระ

วิธีการใช้ (ร) เช่น

ꨀ + ˘ + ˊ = ꨀꨁ อ่านว่า แกร์ แปลว่า ประตู

ꨀ + ° + ∞ + ° = ꨀꨂ อ่านว่า ไปรธี แปลว่า ฟันน้ำ

ตาราง 8 การออกเสียง (ด) { กฺุ่= กฺุ่= กฺุ่= กฺุ่= กฺุ่= กฺุ่= }

ที่	อักษร	อ่านว่า
1	กฺุ่	กดะ
2	กฺุ่	ขดะ
3	กฺุ่	ปดะ
4	กฺุ่	ผดะ
5	กฺุ่	บดะ
6	กฺุ่	มดะ

วิธีการใช้ (ด) เช่น

กฺุ่ + ˘ = กฺุ่

อ่านว่า แกล แปลว่า ถนน

กฺุ่ + ˙ + ˙ = กฺุ่

อ่านว่า ขดึ แปลว่า เต่า

กฺุ่ + ˙ + ˙ = กฺุ่

อ่านว่า ปดึ แปลว่า กัด

กฺุ่ + ˙ = กฺุ่

อ่านว่า พดึ แปลว่า ก้อย (เป็นหัวมันที่อยู่ในดินชนิดหนึ่ง
โบราณเขาใช้กินแทนข้าว)

กฺุ่ + 1 = กฺุ่

อ่านว่า บดึ แปลว่า ค้างคาว

ตาราง 9 การออกเสียง (ง) { กฺุ่= กฺุ่= กฺุ่= กฺุ่= กฺุ่= กฺุ่= }

ที่	อักษร	อ่านว่า
1	กฺุ่	กงะ
2	กฺุ่	ขงะ
3	กฺุ่	ปงะ
4	กฺุ่	ผงะ
5	กฺุ่	บงะ
6	กฺุ่	มงะ

วิธีการใช้ (ง)

ง + ๓ = ง๓ อ่านว่า งจะ แปลว่า น้อย   ง + ๔ = ง๔ อ่านว่า ปง่า แปลว่า เจา
 ง + ๑ = ง๑ อ่านว่า งงะ แปลว่า ฉลาด   ง + ๐ = ง๐ อ่านว่า ผึง แปลว่า เบา

ตาราง 10 การออกเสียง (ย) { กฺฺ = ๑ = ๒ = ๓ = ๔ = ๕ }

ที่	อักษร	อ่านว่า
1	กฺ	กยะ
2	ข	ขยะ
3	ป	ปยะ
4	ฝ	ฝยะ
5	บ	บยะ
6	ม	มยะ

วิธีการใช้ (ย)

กฺ + ๑ = กฺ๑ อ่านว่า เกีย แปลว่า เกียร์ เช่น เกียร์รถ

ข + ๑ = ข๑ อ่านว่า ฝैया แปลว่า วัด

ป + ๑ = ป๑ อ่านว่า เมีย แปลตรงตัว คือ เมีย

(ในกลุ่มนี้ไม่ค่อยนิยมใช้มากนัก โดยส่วนใหญ่จะใช้กับต่างภาษา แต่มีให้เรียนตามปกติ)

ตาราง 11 การออกเสียง (ว)

ที่	อักษร	อ่านว่า	ที่	อักษร	อ่านว่า	ที่	อักษร	อ่านว่า	ที่	อักษร	อ่านว่า
1	ก	กวะ	7	ด	ดวะ	13	จ	จวะ	19	ฉ	ฉวะ
2	ข	ขวะ	8	ต	ตวะ	14	ช	ชวะ	20	ซ	ซวะ
3	ค	ควะ	9	ถ	ถวะ	15	ช	ชวะ	21	ซ	ซวะ
4	จ	จวะ	10	ด	ดวะ	16	ฉ	ฉวะ	22	ซ	ซวะ
5	ฉ	ฉวะ	11	ด	ดวะ	17	จ	จวะ			
6	ซ	ซวะ	12	ด	ดวะ	18	จ	จวะ			

การผสมพยัญชนะกับสระแท้ 9 ตัว

การอ่านออกเสียงในภาษากะเหรี่ยงนั้น จะเป็นไปตามพยัญชนะ และสระที่มาผสมกัน ถ้าเทียบกับภาษาไทยแล้ว จะง่ายมาก เช่น ภาษาไทย ก + ำ ก็ออกเสียง กา หรือ ก + โ ออกเสียง โโก เป็นต้น

ตาราง 12 ตัวอย่างการผสมพยัญชนะกับสระแท้ 9 ตัว

สระ	◌ါ	◌ိ	◌ာ	◌ု	◌ူ	◌ု	◌ဲ	◌ိ	◌ိ
พยัญชนะ ฅ	ฅါ	ฅိ	ฅာ	ฅု	ฅူ	ฅု	ฅဲ	ฅိ	ฅိ
ออกเสียง	กา	กี	เกอ	กู	กู	เก	แก	โก	กอ

การแต่งประโยค

ในศัพท์ภาษาปกาเกอญอ (ပုဂံဃိ) ก็จะมีศัพท์ที่เรียกชื่อ สัตว์ สิ่งของ เหมือนภาษาอื่น ๆ ทั่วไป แต่จะมีความหมายแตกต่างกัน (เฉพาะบางคำ) ในการเรียงลำดับคำหรือการวางคำนามหน้าหรือหลัง ก็ได้ แล้วแต่ประโยคที่ใช้

ตัวอย่าง เช่น

ဣဝုဗ္ဗ ခံၤနာံ ဝဲၤ - မဲၤ ပဲၤလၢ ဂိၤနီၤ

คำนี้ เป็นคำผสมระหว่าง ဝဲၤ กับ မဲၤ หรือ ဂိၤ กับ နီၤ ฉะนั้นคำว่า ဝဲၤ ตัวนี้ ตรงกับคำในภาษาไทยคือ กิน การแต่งประโยคก็จะเหมือนกับภาษาไทยทั่วไป

ตัวอย่าง เช่น

ဃဝုဃိဣဝုဃိဣဝုဃိ ခံၤနာံ ဃေၤ - ပီၤ - ဝဲၤ - မဲၤ - ဂေၤ - မိၤ - ဟီၤ
แปลว่า ฉันต้องกินข้าวทุกวัน

ဃဝုဃိဣဝုဃိဣဝုဃိ ခံၤနာံ ဃေၤ - ပီၤ - မဲၤ - မဲၤ - မဲၤ - ဂေၤ - မိၤ - မံၤ
แปลว่า เธอต้องไปเรียนหนังสือทุกเช้า

ဣဝုဃိဣဝုဃိဣဝုဃိ ခံၤနာံ ခံၤ - ပီၤ - မဲၤ - မဲၤ - တီၤ - တေၤ - မဲၤ
แปลว่า เข้าต้องไปทำงานกับฉัน

ဃဝုဃိဣဝုဃိဣဝုဃိ ခံၤနာံ ပဲၤ - ပီၤ - တီၤ - တံၤ - တေၤ - တေၤ - ပီၤ - တေၤ

แปลว่า เราต้องหาความรู้อย่างจริงจัง

จะสังเกตได้ว่าประโยคทั้งสี่ประโยคทั้งสี่ประโยคจะขึ้นต้น ด้วยพยัญชนะ ลงท้ายด้วยสระ

และพยัญชนะทั้งสี่ก็แปลดั่งคำแปลนั้น (หนังสือเรียนภาษากะเหรี่ยงปกาเกอญอ , วัดพระพุทธรบาท

ห้วยต้ม ต.นาทราย อ.ลี้ จ.ลำพูน)

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายาม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ หรือระดับของความสำเร็จที่ได้รับในแต่ละด้าน โดยเฉพาะหรือโดยทั่วไป (เดโช สวณานนท์. 2512: 3-4)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียน ซึ่งได้ประเมินผลจากหลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. กระบวนการที่ได้จากแบบทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทั่วไป

2. กระบวนการที่ได้จาก เกณฑ์เฉลี่ยของโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลายาวนาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป มักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน เนื่องจากให้ผลที่น่าเชื่อถือมากกว่า เพราะการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ หลายด้านจึงย่อมดีกว่าการแสดงความดีของความล้มเหลว หรือความสำเร็จทางการเรียนจากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป เพียงครั้งเดียว การแบ่งความสามารถในการเรียนของนักเรียนตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยพิจารณาจากเกรดที่ได้รับ ดังต่อไปนี้

0 หมายถึง ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ได้คะแนนต่ำกว่า 50 คะแนน

1 หมายถึง ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดได้คะแนน 50 -54 คะแนน

1.5 หมายถึง ผลการเรียนพอใช้ ได้คะแนน 55-59 คะแนน

2 หมายถึง ผลการเรียนน่าพอใจ ได้คะแนน 60-64 คะแนน

2.5 หมายถึง ผลการเรียนค่อนข้างดี ได้คะแนน 65-69 คะแนน

3 หมายถึง ผลการเรียนดี ได้คะแนน 70-74 คะแนน

3.5 หมายถึง ผลการเรียนดีมาก ได้คะแนน 75-79 คะแนน

4 หมายถึง ผลการเรียนดีเยี่ยม ได้คะแนนตั้งแต่ 80 คะแนนขึ้นไป

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน และแบ่งระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำ หมายถึง ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

คะแนนเฉลี่ยสะสมปานกลาง หมายถึง ได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 – 2.50

คะแนนเฉลี่ยสะสมสูง หมายถึง ได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป

(อัจฉราสุขารมณีและอรพินทร์ชูชม. 2530: 3)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Learning Achievement) เป็นผลที่เกิดจากปัจจัยต่างๆ ในการจัดการศึกษา นักศึกษาได้ให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นดัชนีประการหนึ่งที่สามารถบอกถึงคุณภาพการศึกษา ดังที่ อนาคตซี (1970 : 107 อ้างถึงใน ปริยทิพย์ บุญคง, 2546 : 7) กล่าวไว้พอสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับ องค์ประกอบด้านสติปัญญา และองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช้สติปัญญา ได้แก่ องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ สังคม แรงจูงใจ และองค์ประกอบที่ไม่ใช้สติปัญญาด้านอื่น

ไอแซกส์ อาโนลด์ และไมลีย์ (อ้างถึงใน ปริยทิพย์ บุญคง, 2546 : 7) ให้ความหมายของคำว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยทั้งความสามารถทั้งทางร่างกายและทางสติปัญญา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนโดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้จากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการ ทดสอบ เช่นการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจได้ในรูปของเกรดจากโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อน และระยะเวลาานพอสมควร หรืออาจได้จากการวัดแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับ ไพศาล หวังพานิช (2536 : 89) ที่ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือการสอบจึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้วมีความรู้เท่าใดสามารถวัดได้โดยการใช้แบบทดสอบต่าง ๆ เช่น ใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ข้อสอบวัดภาคปฏิบัติ สามารถวัดได้ 2 รูปแบบ ดังนี้

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติโดยทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงความสามารถดังกล่าว ในรูปของการกระทำจริงให้ออกเป็นผลงาน การวัดต้องใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหา ซึ่งเป็นประสบการณ์เรียน รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆ สามารถวัดได้โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ผลการวัด การเปลี่ยนแปลง และประสบการณ์การเรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้วว่าเกิดการเรียนรู้เท่าใดมีความสามารถชนิด

ใด โดยสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในลักษณะต่าง ๆ และการวัดผลตามสภาพจริง เพื่อบอกถึงคุณภาพการศึกษาความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.2 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

สมนึก ภัททิยธนี (2546: 78-82) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง แบบทดสอบวัดสมรรถภาพทางสมองต่างๆ ที่นักเรียนได้รับการ เรียนรู้ผ่านมาแล้ว ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างกับแบบทดสอบมาตรฐาน แต่เนื่องจากครูต้องทำหน้าที่วัดผลนักเรียน คือเขียนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ตนได้สอน ซึ่งเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับแบบทดสอบที่ครูสร้างและมีหลายแบบแต่นิยมใช้มี 6 แบบ ดังนี้

1. ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง ลักษณะทั่วไปเป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถาม แล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้ และข้อคิดเห็นแต่ละคน
2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด ลักษณะทั่วไป ถือได้ว่าข้อสอบแบบกาถูก-ผิด คือ ข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือก แต่ตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่ จริง-ไม่จริง เหมือนกัน-ต่างกัน เป็นต้น
3. ข้อสอบแบบเติมคำ ลักษณะทั่วไปเป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์ให้ผู้ตอบเติมคำ หรือประโยค หรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ นั้น เพื่อให้มีใจความสมบูรณ์และถูกต้อง
4. ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ ลักษณะทั่วไป ข้อสอบประเภทนี้คล้ายกับข้อสอบแบบเติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ (ข้อสอบเติมคำเป็นประโยคที่ยังไม่สมบูรณ์) แล้วให้ผู้ตอบเป็นคนเขียนตอบ คำตอบที่ต้องการจะสั้นและกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง
5. ข้อสอบแบบจับคู่ ลักษณะทั่วไป เป็นข้อสอบเลือกตอบชนิดหนึ่งโดยมีคำหรือข้อความแยกจากกันเป็น 2 ชุด แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่า แต่ละข้อความในชุดหนึ่ง (ตัวยื่น) จะคู่กับคำ หรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่ง (ตัวเลือก) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างไรอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้
6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ ลักษณะทั่วไป ข้อสอบแบบเลือกตอบนี้จะประกอบด้วย 2 ตอน ตอนนำหรือคำถามกับตอนเลือก ในตอนเลือกนี้จะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกและตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ปกติจะมีคำถามที่

กำหนดให้นักเรียนพิจารณาแล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวจากตัวเลือกอื่นๆ และคำถามแบบเลือกตอบที่นิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน ดูเผินๆ จะเห็นว่าทุกตัวเลือกถูกหมด แต่ความจริงมีน้ำหนักถูกมากน้อยต่างกัน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543: 96) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในทำนองเดียวกันว่า หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอกับให้นักเรียนปฏิบัติจริง

จากความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง แบบทดสอบที่วัดความรู้ความสามารถทางการเรียน ด้านเนื้อหาด้านวิชาการและทักษะต่างๆ ของวิชาต่างๆ

5.3 หลักการในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากนักการศึกษาหลายๆ ท่าน ที่กล่าวถึงหลักเกณฑ์ไว้สอดคล้องกันและได้ลำดับเป็นขั้นตอนดังนี้

1. เนื้อหาหรือทักษะที่ครอบคลุมในแบบทดสอบนั้น จะต้องเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้แบบทดสอบวัดนั้นถ้านำไปเปรียบเทียบกันจะต้องให้ทุกคนมีโอกาสเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ เหล่านั้นได้ครอบคลุมและเท่าเทียมกัน
3. วัดให้ตรงกับจุดประสงค์ การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควรจะวัดตามวัตถุประสงค์ทุกอย่างของการสอนจะต้องมั่นใจว่าได้วัดสิ่งที่ต้องการจะวัดได้จริง
4. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดความเจริญงอกงามของนักเรียน การเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าไปสู่วัตถุประสงค์ที่วางไว้ ดังนั้น ครูควรจะทราบว่าก่อนเรียนนักเรียนมีความรู้ความสามารถอย่างไร เมื่อเรียนเสร็จแล้วมีความรู้แตกต่างจากเดิมหรือไม่ โดยการทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน
5. การวัดผลเป็นการวัดผลทางอ้อม เป็นการยากที่จะใช้ข้อสอบแบบเขียนตอบวัดพฤติกรรมจริงๆ ของบุคคลได้สิ่งที่วัดได้ คือ การตอบสนองต่อข้อสอบดังนั้น การเปลี่ยนวัตถุประสงค์ให้เป็นพฤติกรรมที่จะสอบจะต้องทำอย่างรอบคอบและถูกต้อง
6. การวัดการเรียนรู้เป็นการยากที่จะวัดทุกสิ่งทุกอย่างที่สอนได้ภายในเวลาจำกัด สิ่งที่วัดได้เป็นเพียงตัวแทนของพฤติกรรมทั้งหมดเท่านั้นดังนั้นต้องมั่นใจว่าสิ่งที่วัดนั้นเป็นตัวแทนแท้จริงได้
7. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องช่วยพัฒนาการสอนของครู และเป็นเครื่องช่วยในการเรียนของเด็ก

8. ในการศึกษาที่สมบูรณ์นั้น สิ่งสำคัญไม่ได้อยู่ที่การทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว การทบทวนการสอนของครูก็เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง

9. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควรจะเน้นในการวัดความสามารถในการใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์หรือการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหญ่

10. ควรใช้คำถามให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและวัตถุประสงค์ที่วัด

11. ให้ข้อสอบมีความเหมาะสมกับนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ความยากง่ายพอเหมาะ มีเวลาพอสำหรับนักเรียนในการทำข้อสอบ

จากที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ในการสร้างแบบทดสอบให้มีคุณภาพ วิธีการสร้างแบบทดสอบที่เป็นคำถาม เพื่อวัดเนื้อหาและพฤติกรรมที่สอนไปแล้วต้องตั้งคำถามที่สามารถวัด พฤติกรรมการเรียนการสอนได้อย่างครอบคลุมและตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

5.4 ชนิดของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538 : 146) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนหลังจากที่ได้เรียน ไปแล้วซึ่งมักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอกับให้นักเรียนปฏิบัติจริง ซึ่งแบ่งแบบทดสอบประเภทนี้เป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบของครู หมายถึง ชุดของข้อคำถามที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น เป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียน เป็นการทดสอบว่านักเรียนมีความรู้มากแค่ไหนบอกพร้อมในส่วนใดจะได้สอนซ่อมเสริม หรือเป็นการวัดเพื่อดูความพร้อมที่จะเรียนในเนื้อหาใหม่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของครู

2. แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา หรือจากครูที่สอนวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองหาคุณภาพหลายครั้ง จนมีคุณภาพดีจึงสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้หลักและเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินค่าของการเรียนการสอนในเรื่องใดๆ ก็ได้ แบบทดสอบมาตรฐานจะมีคู่มือดำเนินการสอบบอดถึงวิธีการ และยังมีมาตรฐานในด้านการแปลคะแนนด้วยทั้งแบบทดสอบของครูและแบบทดสอบมาตรฐาน จะมีวิธีการในการสร้างข้อคำถามที่เหมือนกัน เป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรมในด้านต่างๆ ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

2.1 วัดด้านการนำไปใช้

2.2 วัดด้านการวิเคราะห์

2.3 วัดด้านการสังเคราะห์

2.4 วัดด้านการประเมินค่า

5.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปาณิสรา ศรีพัฒน์ (2555) ได้ศึกษาวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Animals ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวรราชาทินัดดามาตุวิทยา แบบวิธีสอนโดยใช้เกม ผลการวิจัยปรากฏว่าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Animals ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวรราชาทินัดดามาตุวิทยา แบบวิธีสอนโดยใช้เกม นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 17.20 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

วรภรณ์ สายแก้ว (2552) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทย ท13101 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านจารย์ อำเภอศรีภูมิ จังหวัด สุรินทร์ ผลการวิจัยในครั้งนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการ อ่าน จับใจความสำคัญแตกต่างกัน โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อัญชลี อินสมพันธ์ (2555) ได้ศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการใช้ โปรแกรมประมวลผลคำโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 (T1201) วิทยาลัยเทคโนโลยีพาชีพและบริหารธุรกิจ ผลการวิจัยในครั้งนี้ ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการสร้างกราฟ คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ของนักศึกษามีค่าเท่ากับ 8.59 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 42.88 และค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ของนักศึกษามีค่าเท่ากับ 15.23 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 76.15 ซึ่ง คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากการศึกษาผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการวัด ประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียนในแต่ละรายวิชา ว่ามีความก้าวหน้าทางการเรียนใน ทางด้านที่ดีขึ้น เป็นเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นและให้ความสำคัญกับการวัดและประเมินผล และงานวิจัย ที่ศึกษามาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะดีขึ้นตามลำดับตามที่ผู้วิจัยได้ศึกษาไว้

6. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

6.1 ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็น ได้มีนักวิชาการให้ความหมายของความคิดเห็นไว้หลากหลาย ดังนี้
 เว็บสเตอร์ (Webster. 1968 : 1254) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นคือ ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความแน่นอน หรือความรู้อันแท้จริง แต่จะตั้งอยู่ในจิตใจ ความเห็นและการลง
 ความเห็นของแต่ละบุคคลที่น่าจะเป็นจริงหรือน่าจะตรงตามที่ได้คิดไว้

กู๊ด (Good. 1973 : 339) ให้คำจำกัดความว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความเชื่อ การ
 ตัดสินใจ ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้มาจากการพิสูจน์หรือซึ่งนำหนักความถูกต้องหรือไม่
 เบสท์ (Best. 1977 : 169) กล่าวว่า ความคิดเห็นคือ การแสดงออกในด้านความเชื่อและ
 ความรู้สึกของแต่ละบุคคล โดยการพูดที่นำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปลผลในพฤติกรรมหรือ
 เหตุการณ์

ไอส์สาค (Isaak. 1981 : 203) ให้ความหมายว่าความคิดเห็น คือ การแสดงออกทาง
 คำพูดหรือคำตอบที่บุคคลได้แสดงออกต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยเฉพาะจากคำถามที่ได้รับ
 ทัว ๆ ไป ซึ่งปกติแล้วความคิดเห็นต่างจากเจตคติ คือ ความคิดเห็นจะเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
 โดยเฉพาะแต่เจตคติจะเป็นเรื่องทั่วไป ซึ่งมีความหมายกว้างกว่า

ปทานุกรมสังคมวิทยา (ราชบัณฑิตยสถาน . 2532 : 246) ได้บัญญัติคำว่าความคิดเห็น
 ซึ่งตรงกับคำว่า Opinion ในภาษาอังกฤษไว้ว่าหมายถึง

1. ข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญาความคิดประกอบ ถึงแม้จะไม่ได้อาศัย
 หลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม
2. ทักษะหรือประมาณการเกี่ยวกับเนื้อหาหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง
3. คำแถลงที่ยอมรับนับถือกันว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อปัญหาที่มีผู้นำมาขอปรึกษา คำ
 ว่าความคิดเห็นมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า เจตคติ ซึ่งมีคำอธิบายไว้ว่าแนวโน้มที่บุคคลได้รับ
 มาหรือเรียนรู้มา และกลายเป็นแบบอย่างในการแสดงปฏิกิริยาสับสนุน หรือเป็นปฏิบัติต่อบาง
 สิ่งบางอย่างหรือต่อบุคคลบางคน

จารย์เงินดี (2534 : 2) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มี
 มีต่อสิ่งใดในลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ ความคิดเห็นนั้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นการแสดงออก
 ของทัศนคติก็ได้ สังเกตและวัดได้จากคน แต่มีส่วนที่แตกต่างไปจากทัศนคตินั้นเจ้าตัว อาจจะไม่
 ตระหนักหรือไม่ตระหนักก็ได้

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2534 : 78) ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางวาจาของเจตคติการที่บุคคลกล่าวว่าเขามีความเชื่อ หรือความรู้สึกอย่างไรเป็นการแสดงความคิดเห็นของบุคคล ดังนั้นการวัดความคิดเห็นของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้

โคลาสา (Kolasa) (นนทา ติงสมบัติยุทธ. 2538 : 21) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลในอันที่จะแสดงข้อเท็จจริง อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสถานการณ์สิ่งแวดล้อมต่างๆ หรือเป็นการแสดงออกถึงการลงความเห็นของบุคคลหนึ่งในข้อเท็จจริง

จากการให้ความหมายของความคิดเห็นของท่านทั้งหลาย ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของความคิดเห็นกล่าวคือ ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก ทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ เรื่องราว หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ประสบในสังคม โดยมีพื้นฐานมาจากภูมิหลังทางสังคม ความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของบุคคลนั้น ๆ โดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว

6.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นเรื่องของแต่ละบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสิ่งเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องคล้ายคลึงหรือเหมือนกันเสมอไป (ปัจจัยความคิดเห็น .ออนไลน์ : 2550) ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคล เช่น ความรู้ ประสบการณ์ ในการทำงาน สภาพแวดล้อม ปัจจัยพื้นฐานและมีผู้เสนอความคิดไว้ พอสรุปได้ดังนี้

เรื่องเวทย์ แสงรัตนา (2522 : 20) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อม

ขวัญใจ สมรรคบุตร (2524 : 8) กล่าวว่า “...ความคิดเห็นของบุคคลจะเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติประจำตัวของบุคคลอีกด้วยซึ่ง คุณสมบัติประจำตัวบางอย่าง เช่น พื้นความรู้ ประสบการณ์ ในการทำงานและการติดต่อกันระหว่างบุคคลนับเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลและกลุ่มมีความคิดเห็นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง...”

สุโท เจริญสุข (2525 : 58 – 59) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นสภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคล อันเป็นผลให้บุคคลมีความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ หรือเฉย ๆ

โอสแคมป์ (Oskamp) (1977 : 119 – 133) ได้สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่าง (Genetic and Physiological Factors) เป็นปัจจัยตัวแรกที่ไม่ค่อยจะได้พูดถึงมากนัก โดยมการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรม จะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษา เจตคติ หรือความคิดเห็นของบุคคลนั้น ๆ ได้ ปัจจัยด้านร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการให้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล เช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมมักจะเป็นคนที่มีอายุมาก เป็นต้น

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct Personal Experience) คือ บุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดต่าง ๆ จากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือพบเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ โดยตนเอง ทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ ที่ตนเองได้รับ เช่น เด็กทารกที่แม่ได้ป้อนน้ำส้มคั้นให้ทาน เขาจะมีความรู้สึกชอบ เนื่องจากน้ำส้มหวาน เย็น หอม ชื่นใจ ทำให้เขามีความรู้สึกต่อน้ำส้มที่ได้ทานเป็นครั้งแรกเป็นประสบการณ์ โดยตรงที่เขาได้รับ

3. อิทธิพลจากครอบครัว (Parental Influence) เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว ทั้งนี้เมื่อตอนเป็นเด็กเล็ก ๆ ที่ได้รับการอบรมสั่งสอน ทั้งในด้านความคิด การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัวและจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมา

4. เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group Determinants of Attitude) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น ความคิดเห็นและเจตคติต่าง ๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่ม ไม่ว่าจะเพื่อนในโรงเรียน กลุ่มอ้างอิงต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดความคล้อยตามเป็นไปตามกลุ่มได้

5. สื่อมวลชน (Mass Media) เป็นสื่อต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับสื่อเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็นมี ความรู้สึกต่าง ๆ เป็นไปตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อ

จำเรียง ภาวจตริ (2536: 248 – 249) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นว่า ขึ้นอยู่กับกลุ่มทางสังคมในหลายประการ คือ

1. ภูมิหลังทางสังคม หมายถึง กลุ่มคนที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน โดยทั่วไปจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไปด้วย เช่น ความคิดเห็นระหว่างผู้เยาว์ กับผู้สูงอายุ ชาวเมืองกับชาวชนบท เป็นต้น

2. กลุ่มอ้างอิง หมายถึง การที่คนเราจะคบหาสมาคมกับใคร หรือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้แก่ ผู้ใด หรือออกการกระทำ ที่คำนึงถึงอะไรบางอย่างร่วมกันหรืออ้างอิงกันได้เช่น ประกอบอาชีพ

เดียวกัน การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือสมาคมเดียวกัน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ย่อมมี อิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นด้วย

3. กลุ่มกระตือรือร้น หรือกลุ่มเฉื่อยชา หมายถึง การกระทำใดที่ก่อให้เกิดความกระตือรือร้นเป็นพิเศษอันจะก่อให้เกิดกลุ่มผลประโยชน์ขึ้นมาได้ ย่อมส่งผลต่อการจูงใจให้บุคคลที่เป็นสมาชิกเหล่านั้นมีความคิดเห็นที่คล้อยตามได้ไม่ว่าจะให้คล้อยตามในทางที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ตาม ในทางตรงกันข้ามกลุ่มเฉื่อยชาก็จะไม่มีอิทธิพลต่อสมาชิกมากนัก

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลคือ ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยตรง เช่น เพศ อายุ รายได้ และปัจจัยสภาพแวดล้อม คือ ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยอ้อม เช่น สื่อมวลชน กลุ่มที่เกี่ยวข้อง และครอบครัว

6.3 ประเภทของความคิดเห็น

เรมเมอร์ (Remmer. 1954 : 6-7) กล่าวว่า ความคิดเห็นมี 2 ประการด้วยกัน คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด – เชิงลบสุด (Extreme Opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลง ทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก
2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive contents) การมีความเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย

6.4 การวัดความคิดเห็น

เบสท์ (Best) (1977 : 171) กล่าวว่า การวัดความคิดเห็นโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่างคือ บุคคลที่จะถูกวัด สิ่งเร้าที่มีการตอบสนองซึ่งจะออกมาในระดับสูงต่ำ มากน้อย วิธีวัดความคิดเห็นนั้น โดยมากจะใช้ตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์โดยให้ผู้ตอบคำถามเลือกตอบแบบสอบถาม และผู้ถูกวัดจะเลือกตอบตามความคิดเห็นของตนในเวลานั้น การใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นนั้นใช้การวัดแบบลิเคอร์ท์ โดยเริ่มด้วยการรวบรวม หรือเรียบเรียงข้อความที่เกี่ยวกับความคิดเห็นและระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย เกี่ยวกับข้อความที่กำหนดให้ ซึ่งข้อความแต่ละข้อความจะมีความคิดเห็นเลือกตอบ โดยแบ่ง ออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

6.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นางสาวจิราพร เวชพันธ์ และ นางดาระภา ศิริสันติสัมฤทธิ์ ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความสามารถในการตรวจสอบได้ ของการดำเนินงานการคลัง ภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ บุคลากรกลุ่มตัวอย่าง ผู้ปฏิบัติงาน ด้านการเงิน ด้านบัญชี และการจัดซื้อ-จัดจ้าง ที่ปฏิบัติงานอยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในเขตกรุงเทพและปริมณฑล มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงาน ภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) ทำให้การดำเนินงานด้านการคลังของรัฐ มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความสามารถในการตรวจสอบได้ หรือความโปร่งใส อยู่ในระดับสูง โดยรวมมีความคิดเห็นต่อ ประสิทธิภาพ และความสามารถในการตรวจสอบได้หรือความโปร่งใส ของการดำเนินงานการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ไม่แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิริยา ปราบทอง ได้ศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรต่อการทำงานตามกรอบอัตรากำลังของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนาท ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการทำงาน ตามกรอบอัตรากำลังของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นนาททุกด้าน และรายชื่อ อยู่ในระดับปาน กลาง ยกเว้นข้อที่มีความกระตือรือร้นในการทำงานในตำแหน่งใหม่ อยู่ในระดับมากซึ่งหมายความว่าบุคลากรมีความต้องการก้าวหน้าในการทำงาน และขอการมีส่วนร่วมในการพิจารณา กฎ กติกา การจัดระเบียบต่างๆ ในการพัฒนาองค์การอยู่ในระดับน้อย หมายความว่าบุคลากรขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การจึงทำให้ขาดความมั่นใจและความแปลกแยกในการทำงาน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า ความคิดเห็นในการทำวิจัยผลจะออกมา มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยคำถามและความสนใจของบุคคลที่จะศึกษา ว่ามีความสนใจในเรื่องที่ ผู้วิจัยศึกษาอยู่นั้นหรือไม่ เพราะความคิดเห็น เป็นความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความแน่นอน เป็นความคิดเห็นที่อยู่ในจิตใจ ของแต่ละบุคคล

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

ในการดำเนินการ วิจัย เรื่อง การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2 โดยมีรายละเอียดวิธีการดำเนินงานตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2 จำนวน 127 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ มัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์
2. แบบประเมินหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ เป็นแบบทดสอบอัตนัย 10 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 เล่ม รวมทั้งสิ้น 50 ข้อ
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 30 ข้อ

5. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์

3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนบ้านก้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์

3.1.1 การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม หลักสูตรสถานศึกษา และ เอกสาร
ของศาสตราจารย์ชั้นนี้ แदनพพิ “มาเรียนภาษาปกากะญอกันเถิด”

2) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม
ภาษากะเหรี่ยง และหลักการด้านจิตวิทยาในการพัฒนาการเรียนรู้ตามวัยของผู้เรียน เช่นหลักการ
เรียนรู้ด้วยตนเอง วิธีการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม การสร้างสื่อรูปภาพ
และการสร้างหนังสืออื่นๆ ขั้นตอนในการสร้างหนังสืออื่นๆ เพื่อกำหนดขอบเขตและรูปแบบที่
เหมาะสมกับสภาพผู้เรียน

3) ได้วิเคราะห์เนื้อหา เกี่ยวกับภาษากะเหรี่ยง มีจุดประสงค์การเรียนรู้ คาบเวลา
นำมาเป็นกรอบการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง จำนวน 5 เล่ม ดังนี้

เล่ม ที่ 1 เรื่อง สถานที่สำคัญในชุมชนพระบาทห้วยต้ม

เล่ม ที่ 2 เรื่อง ของใช้ในครัวเรือน

เล่มที่ 3 เรื่อง ของใช้เครื่องแต่งกาย

เล่มที่ 4 เรื่อง อุปกรณ์ทอผ้า

เล่มที่ 5 เรื่อง อาหารพื้นบ้าน

4) หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษา กะเหรี่ยง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีจุดเด่นดังนี้

(1) หนังสือมีเนื้อหาเป็นภาษากะเหรี่ยงทั้งในรูปแบบของภาษาเขียน และภาษา
พูดในแต่ละคำศัพท์ ของแต่ละเล่ม และมีการอธิบายความเป็นมา ลักษณะต่างๆของแต่ละคำศัพท์
เพื่อเป็นการอนุรักษ์และเผยแพร่ภาษากะเหรี่ยง

(2) เป็นหนังสือที่ใช้ภาพถ่ายจริง ในการถ่ายทอดความรู้ในรูปแบบของหนังสือ
ศัพท์ (Picture book) สอดแทรกความรู้ มีกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้หนังสือน่าสนใจ และนักเรียนมี
ความสนใจและสนุกสนานในการใช้หนังสือตลอดตั้งแต่

(3) การนำเสนอเนื้อหา มีการนำเสนอเนื้อหาความรู้ และสื่อรอบตัว เพื่อให้
นักเรียนเกิดความสนใจและมีการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

(4) มีกิจกรรมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

5) สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยงตามเนื้อหาแต่ละเล่มที่วางไว้ โดยมีลักษณะ รูปแบบและเนื้อหา ดังนี้

(1) ลักษณะรูปเล่ม จัดเป็นรูปเล่มตามแนวนอนมีขนาด 21x14.5 เซนติเมตร จำนวน 5 เล่ม แต่ละเล่มมีจำนวนหน้าและเนื้อหาตามความเหมาะสมของผู้เรียนที่สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) ลักษณะภาพ เป็นภาพถ่ายจริง แสดงให้เห็นถึงของจริงที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ และสามารถนึกภาพออกว่าสิ่งที่เรียนรู้คืออะไร โดยแต่ละหน้า ประกอบด้วย รูปภาพที่เป็นภาพถ่าย ตัวอักษรภาษากะเหรี่ยง ภาษาพุดกะเหรี่ยง ความหมาย และคำอธิบายของคำศัพท์ต่างๆ เช่น อธิบายด้านความเป็นมา ความหมาย ฯลฯ

(3) เนื้อหาของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยงแต่ละเล่ม ประกอบด้วยเนื้อหา 5 หมวด แต่ละหมวดจะมีภาพถ่ายที่เป็นตัวนำเสนอคำศัพท์พร้อมทั้งภาษาเขียนกะเหรี่ยง ภาษาพุดกะเหรี่ยง และภาษาไทย ซึ่งแปลความหมายจากภาษากะเหรี่ยง และยังมีการอธิบายเนื้อหาต่างๆของคำศัพท์แต่ละคำ ว่ามีความหมาย ความเป็นมา หรือความสำคัญอย่างไร โดยเนื้อหาที่ได้ ได้จากการสำรวจจากนักเรียนที่ยังไม่เคยเรียนเนื้อหามาก่อนจำนวน 100 คำศัพท์ แบ่งเป็น 5 หมวด หมวดละ 20 คำศัพท์

(4) การใช้ภาษา ภาษาที่ใช้ในหนังสือเล่มนี้มีทั้งหมด 4 ภาษาประกอบไปด้วย ภาษากะเหรี่ยง ซึ่งแยกออกเป็นภาษาเขียนกะเหรี่ยง กับ ภาษาพุดกะเหรี่ยง นอกจากนี้ยังมีการใช้ภาษาไทยบอกความหมายของภาพ

3.1.2 การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง

1) นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง ที่สร้างขึ้นทั้งหมด 5 เล่ม ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง ความถูกต้อง ความสมบูรณ์ขององค์ประกอบในด้านต่างๆของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านลักษณะรูปเล่ม ด้านภาพประกอบ ด้านเนื้อหา ด้านการใช้ภาษา และด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ ตลอดจนข้อบกพร่องต่างๆ ซึ่งได้ข้อเสนอแนะพอสรุปได้ดังนี้

(1) ด้านการจัดรูปเล่ม ควรใส่เลขหน้าของหนังสือไว้ที่มุมบนขวามือของแต่ละหน้า ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง

(2) ด้านภาพประกอบ ภาพควรให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความหมายของคำที่นำเสนอ ถ้านำภาพมาจากอินเทอร์เน็ตควรให้อ้างอิงแหล่งที่มา หรือเนื้อหาต่างๆที่ได้มาควรมีแหล่งอ้างอิงด้วย

(3) ด้านเนื้อหา เนื้อหาเป็นคำศัพท์เฉพาะของท้องถิ่น ควรมีการอธิบายรายละเอียดเพิ่มเติม และความเป็นมา เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้และเข้าใจความหมายของแต่ละอย่างได้เป็นอย่างดี

(4) ด้านการใช้ภาษา ควรปรับปรุงในด้านภาษาให้ตรงกับท้องถิ่น เพราะภาษากะเหรี่ยงจะมีหลายท้องถิ่นที่เขียนไว้ ควรใช้รูปแบบของท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งให้เป็นมาตรฐานของตัวอักษร และภาษาพูด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจตรงกัน

2) ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยงตามข้อเสนอแนะจากการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เชี่ยวชาญ

3) เมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยงกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง ซึ่งเป็นการหาประสิทธิภาพเบื้องต้นของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง ที่สร้างขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญประเมิน ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปเล่ม ภาพประกอบ เนื้อหา และการใช้ภาษา โดยใช้แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และแบบปลายเปิดในส่วนท้ายของแบบประเมิน เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) โดยผู้ศึกษาค้นคว้าได้ปรับปรุงและพัฒนามาจากแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 103)

4) ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน พบว่ามีความเห็น อยู่ในระดับมากทุกด้าน มีความเหมาะสมและสามารถนำไปทดลองใช้กลุ่มประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ต่อไปได้ (รายละเอียดดังในภาคผนวก)

5) นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยงที่สร้างขึ้นไปหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ $E_1 / E_2 = 80/80$ โดย E_1 หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่ม กลุ่มประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ทำแบบฝึกหัดหลังเรียนแต่ละเล่ม คิดเป็นร้อยละ 80 และ E_2 หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่ม กลุ่มประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษา กะเหรี่ยงคิดเป็น ร้อยละ 80 ดำเนินการทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มประชากร ดังนี้

ครั้งที่ 1 ทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1 :1) โดยนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มประชากร ซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ภาคเรียนที่ 1 ปี

การศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ อำเภอถ้ำปูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2 จำนวน 3 คน ซึ่งแบ่งออกเป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 1 คน และเรียนอ่อน 1 คน โดยยึดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก เพื่อประเมินและตรวจสอบความเหมาะสมหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยงในแต่ละด้าน คือ ด้านลักษณะรูปเล่ม ด้านภาพประกอบ ด้านเนื้อหา ด้านการใช้ภาษา และด้านคุณค่า และประโยชน์ที่ได้รับ ได้ขอבקพร้องตามข้อมูลที่นักเรียนเสนอแนะไว้ ดังนี้ เนื้อหาบางเนื้อหายังไม่ชัดเจนกับภาพที่แสดง สื่อกยังไม่สมบูรณ์ การจัดรูปแบบคำอธิบายภาพไม่ยังไม่เป็นรูปแบบเดียวกัน ควรจัดให้อยู่ในรูปแบบเดียวกัน เมื่อได้รับคำแนะนำจากนักเรียนกลุ่มประชากร จึงได้นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยงมาดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

ครั้งที่ 2 ทดลองกลุ่มเล็ก โดยนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง ที่ปรับปรุงแล้วจากการทดลองครั้งที่ 1 ไปทดลองกับ นักเรียนกลุ่ม ประชากร ซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ อำเภอถ้ำปูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2 จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง 3 คน เรียนปานกลาง 3 คน และเรียนอ่อน 3 คน โดยยึดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก ซึ่งเป็นนักเรียนที่ไม่เข้ากับการทดลองครั้งที่ 1 ในขณะดำเนินการทดลองผู้วิจัยได้จับเวลาการทำงานในหนังสือของนักเรียนในแต่ละคนไว้ พร้อมทั้งนำมาวิเคราะห์ว่ากิจกรรมข้อใดบ้างที่นักเรียนทำผิดแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งผลการทดลองปรากฏว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.11/78.52 (รายละเอียดดังในภาคผนวก) สรุปผลข้อเสนอแนะของนักเรียนทั้ง 9 คนพบว่า กิจกรรมบางกิจกรรมมีคำตอบอยู่ในกิจกรรม และบางกิจกรรมคำถามไม่ชัดเจน ผู้วิจัยได้นำขอבקพร้องและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและนำไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มภาคสนามต่อไป (รายละเอียดในภาคผนวก จ)

ครั้งที่ 3 ขึ้นทดลองกลุ่มภาคสนาม โดยผู้วิจัยได้นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยงที่ได้ปรับปรุงแล้วจากการทดลองครั้งที่ 2 มาทดลองใช้กับ นักเรียนกลุ่ม ประชากร ซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ อำเภอถ้ำปูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2 จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยดำเนินการเช่นเดียวกับการทดลองกลุ่มเล็ก ซึ่งผลการทดลอง พบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 (80.53/80.11) (รายละเอียดในภาคผนวก ฉ)

6) หลังจากที่ได้ทดลองกับนักเรียนกลุ่มประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ แล้วได้ปรับปรุงแก้ไขตามขั้นตอนดังกล่าวแล้วจึงได้นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2 จำนวน 28 คน โดยใช้ควบคุมแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผนการเรียนรู้

3.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2.1 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

- 1) ศึกษาเอกสารการสร้างเครื่องมือการวัดและการประเมินผลของพวงรัตน์ ทวีรัตน์
- 2) วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ในหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษา กะเหรี่ยงที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ศึกษาหลักการ ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ
- 3) ร่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิด เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ โดยแบ่งตามจุดประสงค์การเรียนรู้ดังนี้

- (1) นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์ภาษากะเหรี่ยงได้ แบบปรนัย 10 ข้อ
- (2) นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษากะเหรี่ยงได้แบบปรนัย 30 ข้อ
- (3) นักเรียนสามารถนำความรู้ภาษากะเหรี่ยงไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ แบบปรนัย 10 ข้อ

- 4) ร่างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก สร้างเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แต่ละเล่ม ดังนี้

เล่มที่	1 เรื่อง สถานที่สำคัญในชุมชนพระบาทห้วยต้ม จำนวน 10 ข้อ
เล่มที่	2 เรื่อง ของใช้ในครัวเรือน จำนวน 10 ข้อ
เล่มที่	3 เรื่อง ของใช้เครื่องแต่งกาย จำนวน 10 ข้อ
เล่มที่	4 เรื่อง อุปกรณ์ทอผ้า จำนวน 10 ข้อ
เล่มที่	5 เรื่อง อาหารพื้นบ้าน จำนวน 10 ข้อ

ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยสร้างแบบทดสอบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละเล่ม

3.2.2 การพัฒนาเครื่องมือรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการ ดังนี้

1) นำร่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาของแต่ละทักษะ และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสมของภาษาและความยากง่าย แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบ โดยใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยให้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ ผู้เชี่ยวชาญประเมิน 3 ระดับ คือ สอดคล้อง (+1) ไม่แน่ใจ (0) หรือไม่สอดคล้อง (-1) โดยกำหนดเกณฑ์การยอมรับว่าเครื่องมือนี้สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์จากค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลการประเมินแต่ละท่าน (รายละเอียดดังภาคผนวก)

3) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแต่ละเล่ม มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญด้านความเหมาะสมและความชัดเจนการใช้ภาษา ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ อำเภอฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 26 คน

4) นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป มาเพียง 30 ข้อ สำหรับใช้เป็นแบบทดสอบ การหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ โดยใช้การวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อแล้ว คำนวณหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปของปรกรณ์ ประจันบาน (รายละเอียดดังในภาคผนวก)

5) นำแบบทดสอบที่มีคุณภาพมาจัดทำเป็นชุดที่สมบูรณ์ แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปของปรกรณ์ ประจันบาน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.726 (รายละเอียดดังในภาคผนวก)

6) ได้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 1 ชุด แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนจำนวน 5 ชุด

3.3 การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษา กะเหรี่ยงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์

3.3.1 การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษา
กะเหรี่ยง ทั้ง 5 เล่ม ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารหลักการ และรูปแบบวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของ
นักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง

2) กำหนดหัวข้อรายการที่เป็นพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ
หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง ให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและภาษาชัดเจนถูกต้อง จำนวน
5 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปเล่มและการพิมพ์ ด้านภาพประกอบ ด้านเนื้อหา ด้านการใช้ภาษา และด้าน
คุณค่าของหนังสือ โดยมีระดับคะแนนความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มีความเห็นด้วยมากที่สุด
มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ระดับคะแนนความคิดเห็นมีดังนี้

มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเท่ากับ 5
มีความเห็นด้วยในระดับมาก มีค่าคะแนนเท่ากับ 4
มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเท่ากับ 3
มีความเห็นด้วยในระดับน้อย มีค่าคะแนนเท่ากับ 2
ความเห็นด้วยในระดับมากน้อยที่สุด มีค่าคะแนนเท่ากับ 1
โดยนำคะแนนมาคิดคำนวณเพื่อแปลผลค่าคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	การแปลผล
4.51	– 5.00 มีความเห็นด้วยมากที่สุด
3.51	– 4.50 มีความเห็นด้วยมาก
2.51	– 3.50 มีความเห็นด้วยปานกลาง
1.51	– 2.50 มีความเห็นด้วยมากที่สุดน้อย
1.51	– 1.00 มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด

3.3.2 การพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

1) นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ดูความสอดคล้องของแบบ
ประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง โดยใช้แบบสอบถาม
เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และแบบปลายเปิดในส่วนท้ายของแบบประเมิน
เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของ
ลิเคิร์ต (Likert) โดยผู้ศึกษาค้นคว้าได้ปรับปรุงและพัฒนาจากแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด
(2545, หน้า 103) ผลการประเมินแต่ละท่าน (รายละเอียดดังในภาคผนวก)

2) นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สมบูรณ์มากขึ้น นำแบบสอบถามไปสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาล้านนาทั้ง 5 เล่ม

3.4 การสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้

3.4.1 การสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและวิเคราะห์เอกสารที่ใช้ในการจัดทำแผนการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

- 1) คู่มือการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม
- 2) คู่มือการสอนภาษากะเหรี่ยง ของศาสนาจารย์ชั้นนี้ แดนพงพี
- 3) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือการวัดและประเมินผล
- 4) วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 6

ภาษาและวรรณกรรมของชุมชนพระบาทห้วยต้ม

- 5) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน โดยเรียงตามหัวข้อที่สำคัญ ดังนี้

- (1) ชื่อหัวข้อแผนการจัดการเรียนรู้
- (2) สาระสำคัญ
- (3) ผลการเรียนรู้
- (4) จุดประสงค์การเรียนรู้
- (5) เนื้อหาสาระ
- (6) กระบวนการจัดการเรียนการสอน
- (7) การวัดและประเมินผล
- (8) สื่อและแหล่งการเรียนรู้
- (9) บันทึกหลังกิจกรรมการเรียนรู้
- (10) ภาคผนวก (แบบประเมินต่างๆ)

6) แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง
จำนวน 6 แผนดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง แผนปฐมนิเทศก่อนเรียน จำนวน 1 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สถานที่สำคัญในชุมชนพระบาทห้วยต้ม

จำนวน 1 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ของใช้ในครัวเรือน จำนวน 1 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ของใช้เครื่องแต่งกาย จำนวน 1 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง อุปกรณ์ทอผ้า จำนวน 1 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง อาหารพื้นบ้าน จำนวน 1 แผน

3.4.2 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้

นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความ
เหมาะสม โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินแต่ละรายการ และเสนอแนะเกี่ยวกับความตรงของ
เนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล ตลอดจนความถูกต้องของการ
เขียน การใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แผนการจัดการ
เรียนรู้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงและพัฒนามาจากแนวคิดของ บุญชม ศรี
สะอาด (2545 , หน้า 103) และมีข้อเสนอแนะที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำไปปรับปรุง ได้แก่ ควรเพิ่ม
กิจกรรมให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ กิจกรรมควรมีหลากหลาย จึงได้นำมาปรับปรุงตาม
ข้อเสนอแนะ แล้วใช้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ควบคู่กับหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง

4. การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยงที่สร้างขึ้นใช้หนังสือเสริมประกอบการสอนตาม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้นสอนในคาบเรียนวิชาภาษากะเหรี่ยงและใช้กับนักเรียนทั้งชั้น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านห้วย
ต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ อำเภอเถิน จังหวัดลำพูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน
เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 28 คน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนนักเรียนโดยใช้
หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง จำนวน 5 เล่มที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ใช้กิจกรรมตามแผนการ
จัดการเรียนรู้ ใช้เวลาสอนทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง และมีการทดสอบก่อนเรียน 60 นาที หลังเรียน 60 นาที
รวม 12 ชั่วโมงในเวลาเรียนปกติ

4.1 ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน แล้วรวบรวมคะแนนจากการทดสอบของ
นักเรียนแต่ละคนบันทึกลงในตารางที่กำหนดไว้

4.2 ก่อนดำเนินการสอนมีการทดสอบย่อย ก่อนเรียนแต่ละเล่ม แล้วดำเนินการสอนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง โดยเริ่มจาก เล่มที่ 1 เล่ม 2 เล่ม 3 เล่ม 4 และเล่ม 5 ระหว่างเรียนแต่ละเล่มจะมีกิจกรรมแบบฝึกให้นักเรียนทำในแต่ละเล่ม ซึ่งผู้วิจัย ตรวจสอบและเก็บบันทึกคะแนนระหว่างเรียนลงในตารางบันทึกคะแนนทุกเล่ม และเมื่อเรียนจบแต่ละเล่มมีการสอบหลังเรียนแล้วบันทึกผล นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถนำไปใช้เพื่อเสริมในการเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองได้อีกด้วย

4.3 หลังสิ้นสุดระยะการดำเนินการทดลอง ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์กับนักเรียนอีกครั้งหนึ่ง แล้วรวบรวมคะแนนจากการทดสอบนักเรียนแต่ละคน บันทึกลงตาราง

4.4 นำผลการประเมินที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ระหว่างเรียนไปสรุปผลวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยค่าร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.5 ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง จากแบบสอบถามความคิดเห็น โดยจัดระดับความเห็นด้วยเป็น 5 ระดับ แล้วนำข้อมูล วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและประเมินผลการทดลองการพัฒนา หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ โดยการใช้โปรแกรม Excel และโปรแกรมสำเร็จรูปที่พัฒนาโดย ดร.ปกรณ ประจันบาน ด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

5.1 ประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่ม เทคนิค 27% อ้างหลักของสูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน

5.2 ประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ โดยแบบประเมินคุณภาพ หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการใช้โปรแกรมวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานจากเครื่องมือ พัฒนาโดย ดร.ปกรณ ประจันบาน

5.3 ประเมินประสิทธิภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษา กะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้าน ห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย t-test dependent พัฒนาโดย ดร.ปกรณ ประจันบาน

5.4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษา กะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้าน ห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ โปรแกรมวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย t-test dependent พัฒนาโดย ดร.ปกรณ ประจันบาน ในการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่

5.5 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้โปรแกรมเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังเรียนกับเกณฑ์ด้วย t-test one sample พัฒนาโดย ดร.ปกรณ ประจันบาน

5.6 ประเมินความความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษา กะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้าน ห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้โปรแกรมวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานจากแบบสอบถาม Rating Scale พัฒนาโดย ดร.ปกรณ ประจันบาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ ได้ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

ตอนที่ 4 ผลการความคิดเห็นของนักเรียนต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการ สร้างและหาประสิทธิภาพ หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผลการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 ผลการประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์

ตาราง 1 3 ผลการ ประเมินคุณภาพ ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์

รายการประเมิน	n=3		ระดับความ เหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D	
1. รูปเล่ม			
1.1 ขนาดของเล่มเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
1.2 ออกแบบสวยงามดึงดูดความสนใจ	4.67	0.58	มากที่สุด
1.3 ขนาดความหนา จำนวนหน้าเหมาะสม	4.00	1.00	มาก
1.4 ใช้กระดาษที่มีคุณภาพ คงทน ถาวร	4.33	0.58	มาก
1.5 ปกและการเข้าเล่มแข็งแรง	4.67	0.58	มากที่สุด
1.6 ภาพประกอบปกสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	4.00	1.00	มาก
1.7 ส่วนประกอบของหนังสือครบถ้วน	4.33	0.58	มาก
รวมเฉลี่ย	4.33	0.16	มาก
2. ด้านการจัดภาพ			
2.1 ภาพประกอบมีความเหมาะสม สวยงาม	4.33	0.58	มาก
2.2 ขนาดของภาพ	4.67	0.58	มากที่สุด
2.3 ภาพสอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	4.33	0.58	มาก
2.4 ภาพแต่ละตอนต่อเนื่อง สัมพันธ์กัน	3.67	0.58	มาก
2.5 การจัดภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย	4.67	0.58	มากที่สุด
2.6 บุคลิกของตัวละครเหมาะสม	4.00	1.00	มาก
2.7 ภาพประกอบช่วยให้เข้าใจเนื้อหาดีขึ้น	4.67	0.58	มากที่สุด
2.8 การจัดวางภาพประกอบและข้อความ	4.00	1.00	มาก
2.9 ภาพประกอบส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์	3.67	0.58	มาก
รวมเฉลี่ย	4.22	0.29	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	n=3		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D	
3. เนื้อหา			
3.1 ขนาดตัวอักษรเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
3.2 ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	4.33	0.58	มาก
3.3 สาระของเรื่องมีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
3.4 ข้อคิดของเรื่องส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น	4.00	1.00	มาก
รวมเฉลี่ย	4.42	0.29	มาก
4. ด้านภาษา			
4.1 ขนาดตัวอักษรเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
4.2 ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	4.67	0.58	มากที่สุด
4.3 ภาษามีความเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	4.00	1.00	มาก
4.4 ตัวอักษรมีความชัดเจนอ่านง่าย	4.33	0.58	มาก
4.5 ความยาวของเนื้อเรื่องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.47	0.12	มาก
รวมเฉลี่ยทุกด้าน	4.33	0.15	มาก

จากตาราง 13 พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$), (S.D = 0.15) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านรูปเล่มมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ด้านการจัดภาพมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ด้านเนื้อหามีความสอดคล้องกับหลักสูตรท้องถิ่น มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก และด้านภาษามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก

1.2 ผลการทดลองใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์

ตาราง 14 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์กับนักเรียน

จำนวนนักเรียน (30)	(E ₁)	(E ₂)
	ประสิทธิภาพระหว่างเรียน (50 คะแนน)	ประสิทธิภาพหลังเรียน (30 คะแนน)
ค่าเฉลี่ย	40.27	24.03
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	80.53	80.11

จากตาราง 14 พบว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ ที่ใช้กับกลุ่มประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 30 คน แสดงให้เห็นว่านักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน ปรากฏว่าได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80.53 และนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.11 แสดงว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 (80.53/80.11)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์

จากการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 28 คนเพื่อศึกษาได้ผลดังนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลัง การใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	28	12.39	3.89	8.19 *	0.00
หลังเรียน	28	20.39	4.82		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.39 คะแนน และ 20.39 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

จากการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ เมื่อไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 28 คนเพื่อศึกษาได้ผลดังนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนการเกณฑ์ร้อยละ 80 ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	% of Mean	t	Sig(1-tailed)
หลังเรียน	28	30	24.89	2.77	82.98	1.71 *	0.0496

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 พบว่า ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 /1 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.89 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.98 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตอนที่ 4 ผลการความคิดเห็นของนักเรียนต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์**

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ โดยศึกษาความ
คิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ที่เป็น
แหล่งข้อมูลจำนวน 28 คน ปรากฏผลดังนี้

**ตาราง 17 ผลการความคิดเห็นของนักเรียนต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์**

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
1. ความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดรูปเล่ม			
1.1 รูปเล่มสวยงามดึงดูดความสนใจ	4.04	1.00	มาก
1.2 ขนาดของเล่มหนังสือมีความเหมาะสม	4.71	0.66	มากที่สุด
1.3 ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม	3.82	1.06	มาก
1.4 เล่มหนังสือสามารถหยิบจับได้สะดวก	3.75	1.21	มาก
1.5 ลักษณะตัวอักษรชวนอ่าน	3.75	1.04	มาก
รวมเฉลี่ย	4.01	0.51	มาก
2. ความพึงพอใจต่อภาพประกอบและการจัดภาพ			
2.1 ภาพปกสวยงามดึงดูดความสนใจ	3.75	1.27	มาก
2.2 ภาพประกอบมีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง	4.07	1.02	มาก
2.3 ภาพประกอบสร้างความความเข้าใจในเนื้อเรื่อง	4.07	0.94	มาก
2.4 ลักษณะภาพเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.00	1.15	มาก
2.5 การจัดวางภาพมีความเหมาะสม	4.21	0.63	มาก
รวมเฉลี่ย	4.02	0.47	มาก
3. ความพึงพอใจต่อเนื้อหาสาระของหนังสือ			
3.1 เนื้อหาให้ข้อคิดสร้างความพึงพอใจในการอ่าน	4.14	1.08	มาก
3.2 เนื้อหา มีความสอดคล้องกับชีวิตจริงของ นักเรียน	4.25	1.08	มาก

ตาราง 17 (ต่อ)

	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
3.3	เรื่องราวในหนังสือกระตุ้นให้นักเรียนอยากอ่าน	4.39	0.79	มาก
3.4	ความยาวของเนื้อหาเหมาะสม	4.25	1.00	มาก
3.5	เนื้อหาให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวในท้องถิ่น	4.11	1.03	มาก
3.6	เรื่องราวในเนื้อหาสามารถสร้างความ เพลิดเพลินในการอ่านให้นักเรียน	4.14	0.85	มาก
3.7	เนื้อหาตรงกับความสนใจของนักเรียน	4.39	0.69	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.02	0.47	มาก
4.	ความพึงพอใจต่อลักษณะภาษาที่ใช้			
4.1	ภาษาที่ใช้ในการดำเนินเรื่องชัดเจนน่าอ่าน เข้าใจง่าย	4.11	0.99	มาก
4.2	ภาษาในหนังสือมีความเหมาะสมกับวัยของ นักเรียน	4.14	0.93	มาก
4.3	ภาษาที่มีความเรียบง่ายไม่วกวน อ่านแล้ว เข้าใจง่าย	4.68	0.48	มากที่สุด
4.4	มีการใช้ภาษาที่อธิบายเรื่องราวได้ชัดเจน	4.04	1.04	มาก
4.5	ภาษาที่ใช้สามารถจูงใจในการอ่านได้	4.14	0.71	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.22	0.36	มาก
5.	ความพึงพอใจต่อคุณค่าของหนังสือ			
5.1	หนังสือชุดนี้สามารถใช้เป็นหนังสือส่งเสริมการ อ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมฯได้	3.93	1.05	มาก
5.2	เนื้อหาของหนังสือสามารถเสริมสร้างเจตคติที่ ดีต่อท้องถิ่นเกิดความรักและภูมิใจต่อท้องถิ่น ของตน	4.11	0.74	มาก

ตาราง 17 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
5.3 หนังสือนี้สามารถช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะในการอ่านเพิ่มเติมได้	4.04	0.96	มาก
รวมเฉลี่ย	4.02	0.64	มาก
รวมเฉลี่ยทุกด้าน	4.12	0.30	มาก

จากตาราง 17 พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$), (S.D. = 0.30) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในด้านการจัดรูปเล่ม ด้านภาพประกอบและการจัดภาพ ด้านเนื้อหา ด้านภาษา และคุณค่าของหนังสืออยู่ในระดับความเหมาะสมมาก

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ สามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยปริมาณความเหมาะสมของหนังสืออ่านเพิ่มเติมพบว่า มีคุณภาพของหนังสือโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$), (S.D = 0.15) และผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 (80.53/80.11)
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.39 คะแนน และ 20.39 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 การทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 82.98 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์ คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผลการความคิดเห็นของนักเรียนต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้า การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ศึกษาหลักสูตรท้องถิ่น และได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน จากนั้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยภาพรวมของหนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$), (S.D = 0.15) และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 (80.53/80.11) และเมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปเล่ม การจัดภาพ เนื้อหา และภาษา มีความเหมาะสมกับผู้เรียน รูปภาพมีความชัดเจนและคำอธิบายสื่อความหมายได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และขยายความรู้เดิมที่มีอยู่และสามารถปรับเป็นความรู้ที่ถูกต้องได้

1.1 จากการวิเคราะห์คุณภาพของหนังสือเพิ่มเติมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากซึ่งผู้วิจัยได้สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมขึ้นตามหลักการสร้างหนังสือสำหรับเด็กของสนิท สัตโยภาส (2547, หน้า 25) ที่ได้กล่าวถึงการสร้างหนังสือสำหรับเด็กไว้ 9 ขั้นตอนดังนี้ 1. สำรวจเรื่องที่จะเขียน 2. กำหนดแนวคิด 3. การวางโครงเรื่อง 4. ลงมือเขียนเรื่องเต็ม 5. กำหนดภาพประกอบ 6. ทำหนังสือฉบับร่าง 7. วาดภาพประกอบ(ประกอบ เช่น ภาพวาด ภาพถ่ายจริง) และบรรจุตัวหนังสือ 8. ทดลองใช้ 9. จัดทำหนังสือฉบับสมบูรณ์ เพราะแต่ละขั้นตอนของการสร้างหนังสือผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการและนำเสนอผู้เชี่ยวชาญและนำกลับมาปรับปรุงก่อนที่จะจัดทำหนังสือฉบับจริงขึ้น จึงทำให้หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$) ทั้งนี้หนังสืออ่านเพิ่มเติมของผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นผ่านกระบวนการขั้นตอน การสร้างอย่างเป็นระบบและมีวิธีการที่เหมาะสม มีการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลักสูตรท้องถิ่น และศึกษารวบรวมความรู้จากปราชญ์ชาวบ้าน และศึกษาการจัดรูปแบบภาพ การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม มีการจัดลำดับภาพและคำอธิบายมีความสอดคล้องกัน และผู้อ่านสามารถมองเห็นภาพได้ชัดเจน และรู้ความหมายที่สมบูรณ์

1.2 หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 (80.53/80.11) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วัฒนจินต์ ทองเกลียวทวิ (2554) ได้พัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องของดีเมืองสุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมความสารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน สำหรับนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า ค่าประสิทธิภาพที่ได้คือ 82.32/83.60 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปนัดดา ญาณกิจ (2556) ได้พัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ลม พ้า อากาศ สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่าค่าประสิทธิภาพที่ได้คือ 81.04/82.11 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขนิษฐา ทองมน และคณะ (2553) ได้พัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ภูมิปัญญาบรรพบุรุษไทยในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 82.87/83.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 นอกจากนี้ผลยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กชกร สมจิตรและคณะ (2548) ได้สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง “คำขวัญจังหวัดน่าน” สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง “คำขวัญจังหวัดน่าน” มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และมีประสิทธิภาพ 82.66/84.44

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือคะแนนก่อนเรียนด้วย หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษา กะเหรี่ยงฯ มีคะแนนทดสอบเฉลี่ยเท่ากับ 12. 39 และคะแนนหลังเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม ภาษากะเหรี่ยงฯ มีคะแนนทดสอบเฉลี่ยเท่ากับ 20. 39 คะแนน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้จากหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง ได้ด้วยตนเองตามความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ มีการนำเสนอเนื้อหาที่เข้าใจง่ายมีภาพประกอบและคำอธิบายภาพได้ชัดเจน สามารถให้ผู้อ่านสร้างเองความรู้ได้แก่ตนเองได้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการวิจัยในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปนัดดา ญาณกิจ (2556) ได้พัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ลม พ้า อากาศ สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพิชญ์รักษ์ คำยง (2555) ได้พัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมเพื่อการเรียนรู้ ชุด สิ่งมีชีวิตกับแหล่งที่อยู่ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพบว่าผลการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับงานวิจัย

ของธัญพร สายชมพู (2555) ได้พัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ร้อยกรอง คำขวัญประจำท้องถิ่น ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ร้อยกรอง คำขวัญประจำท้องถิ่น ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาละเหียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงษาอุปถัมภ์ พบว่าคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 คิดเป็นร้อยละ 82.98 โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐิติมา อะวันนา. (2556). ผลของการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโนนสังวิทยาการ จังหวัดหนองบัวลำภู โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมชุด Adventure in Nongbualamphu.หนองบัวลำภู: โรงเรียนโนนสังวิทยาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 79.82 เมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4. จากการประเมินการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาละเหียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงษาอุปถัมภ์ ผลสำรวจ ความคิดเห็นของนักเรียนต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาละเหียง ฯ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาละเหียงฯ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยดังนี้ ด้านการจัดรูปเล่ม อยู่ในระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.0 1 ด้านภาพประกอบและการจัดภาพ อยู่ในระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.0 2 ด้านเนื้อหาของสาระของหนังสือ อยู่ในระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ด้านลักษณะภาษาที่ใช้ อยู่ในระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับเท่ากับ 4.22 และด้านคุณค่าของหนังสือ อยู่ในระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับเท่ากับ 4.02 โดยสรุปนักเรียนมีความคิดเห็นต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาละเหียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงษาอุปถัมภ์ ทั้ง 5 เล่ม ได้ความคิดเห็นโดยสรุปได้ดังนี้ 1) ด้านการจัดรูปเล่ม อยู่ในระดับมาก โดยมีรูปแบบการจัดรูปเล่มได้เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้อ่าน มีรูปแบบ ปก รูปภาพมีความน่าสนใจ สวยงาม เป็นภาพจำลองสามารถสื่อให้ผู้อ่านได้อย่างชัดเจน และดึงดูดความน่าสนใจของผู้เรียน 2) ด้านเนื้อหาของสาระของหนังสือ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีเนื้อหาที่ชัดเจน ช่วยขยายความรู้เดิมและมีประโยชน์ต่อการอ่าน การเรียบเรียงเนื้อหาที่น่าสนใจ สามารถเข้าใจง่ายและมีความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหาต่างๆ -3) ด้านคุณค่าของหนังสือ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยหนังสือให้คุณค่าในด้านของการอนุรักษ์ ภาษา วัฒนธรรมของท้องถิ่นในชุมชนพระบาทห้วยต้มและสามารถนำความรู้ที่ได้ไป

เผยแพร่ให้แก่บุคคลอื่นได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ นาฏสินี ชัยแก้ว (2543) ได้สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง “มลพิษอุตสาหกรรมเมืองหิน และโรงโม่หิน ” สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมอยู่ในระดับดีมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กชกร สมจิตร และคนอื่นๆ (2548) ได้สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง “คำขวัญจังหวัดน่าน” สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมในด้านรูปแบบของหนังสือและคุณค่าที่ได้รับอยู่ในระดับดีมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ การนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมไปใช้ในการศึกษาหรือผลต่างๆ ควรมีการศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาคำชี้แจงในหนังสือ หรือเพิ่มเติมคำชี้แจงในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เพื่อให้เหมาะสมกับเวลา และสถานที่ที่จะนำไปใช้
2. ควรศึกษาหลักการ ความเป็นมา และภาษากะเหรี่ยงเพิ่มเติม เพราะบางชุมชน ภาษาพูดจะมีการเขียนสะกดคำต่างกัน ควรศึกษาเพิ่มเติมจากหลายๆ ส่วน
3. ควรมีการยืดหยุ่นด้านเนื้อหาภาษากะเหรี่ยงให้กับนักเรียน เพราะการเรียนรู้ของนักเรียนไม่เท่ากันในด้านของภาษา ควรปรับพื้นฐานความรู้ภาษากะเหรี่ยงให้กับผู้เรียนก่อน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยและพัฒนาครั้งต่อไป

จากผลการพัฒนาและการนำไปใช้ คำแนะนำว่าควรมีการพัฒนาหนังสือในรูปแบบใหม่ๆ ดังนี้

1. ควรมีการพัฒนา เนื้อหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมเนื้อหาใหม่ๆ มีการปรับดำเนินเป็นเรื่องราว เช่น เล่าประวัติความเป็นมาของบุคคลสำคัญ ฯลฯ
2. ควรสร้างหนังสือหรือสื่อต่างๆที่มีความต่อเนื่องทางด้านเนื้อหา หรือมีการสร้างเป็นนิทานวาดภาพเรื่องราวประกอบต่างๆ
3. ควรมีการนำเอาภาษาอังกฤษเข้ามาเสริมในหนังสืออ่านเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มความหลากหลายในการใช้สื่อ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาเรียนที่ต้องการพัฒนาได้

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **เทคนิคการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กรมวิชาการ. (2542). **การวางแผนการเรียนการสอนสื่อและกระบวนการ**. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2551**. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- เกสร รอดเดช. (2528). **หนังสือสำหรับเด็ก**. นครศรีธรรมราช: วิทยาลัยครุศรีธรรมราช.
- จินตนา ไบกาชียู. (2534). **แนวทางการจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก**. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- จินตนา ไบกาชียู. (2542). **เทคนิคการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก**. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- ชวาลแพรัตนกุล. (2516). **เทคนิคการเขียนข้อสอบ**. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2525). **ชุดการสอนระดับประถมศึกษาในเอกสารการสอน ชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8-15**. กรุงเทพฯ : ป.สัมพันธ์พาณิชย์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2543). **ระบบสื่อการสอน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชันนี่ แคนพงษ์. (2549). **บทเรียนภาษาปากเกอญอ(กะเหรี่ยง)**. เชียงใหม่ : คริสตจักรกะเหรี่ยงแบ็บติสท์ในประเทศไทย.
- ถวัลย์มาศจรัส. (2535). **การเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านและหนังสืออ่านเพิ่มเติม**. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน.
- ถวัลย์มาศจรัส. (2538). **เทคนิคและตัวอย่างการเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านและหนังสืออ่านเพิ่มเติม**. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน.
- เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. (2539). **ระเบียบวิธีวิจัย**. พิษณุโลก : คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2524). **วรรณกรรมกับเด็ก**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **วิธีการสร้างสถิติสำหรับการวิจัย**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). **การวิจัยสำหรับครู**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน.

บุญเรียง ขจรศิลป์.(2534). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**= Educational research methodology.

กรุงเทพฯ :พินิจพริ้นติ้ง.

ปกรณ ประจันบาน. (2552). **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์** (Research Methodology in Social Science).(พิมพ์ครั้งที่ 1). พิษณุโลก:รัตนสุวรรณการพิมพ์.

ปนัดดา ญาณกิจ. (2556). **การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เอง ลม ฟ้า อากาศ สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม.สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา: มหาวิทยาลัยนเรศวร.**

ประภาศรี สีอำไพ. (2534). **การศึกษาของชาติกับภูมิปัญญาท้องถิ่น. ใน เสรี พงษ์พิศ (บรรณาธิการ) ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ. อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.**

ปราณี เชียงทอง. (2526). **วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.**

พรจันทร์ จันทิมลและคณะ. (2534). **การเขียนและการจัดทำสื่อหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ : ตะเกียง.**

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). **การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**

รังสิมันต์ ฉิมรัตน์. (2550). **การเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น**

ราชบัณฑิตยสถาน.(2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2542.**

กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คพับลิเคชั่นส์.

ฉ้วน สายยศ และคณะ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ วิเชียร เกตุสิงห์.การวัดผลการศึกษา(พิมพ์ครั้งที่ 5).กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ**

วินัย รอดจ่าย. (2537). **การเขียนและจัดทำสื่อหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ต้นอ้อจำกัด.**

วิริยะ สิริสิงห์. (2537). **การสร้างสรรคัวรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.**

วัฒน์จันต์ ทองเกลียวทวิ. (2554). **การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องของดีเมืองสรรคบุรี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ และเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ คศ.ม.สาขาหลักสูตรและการสอน: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.**

- ศักดิ์ศรี ปาณะกุล และคณะ. (2539). **การวิเคราะห์หนังสือเรียน**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุชาติ เจริญฤทธิ์. (2543). **การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง “เที่ยวเมืองพังงา”**. ปรินทิฟิกันท์ กศ.ม.สงขลา. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สนิท สัตโยภาส. (2547). **การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับเด็ก**. กรุงเทพฯ: บรรณกิจเทรดดิ้ง
- หทัย ต้นหยง. (2529). **การสร้างวรรณกรรมและหนังสือสำหรับเด็ก**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- อนงค์นาฏ เวชกิจ. (2547). **ผลการสอบแบบ เค ดับบลิว แอล พลัส ที่มีต่อการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อมรรัตน์ เริงหอม. (2541). **การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง “วันสำคัญของไทย” กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. ปรินทิฟิกันท์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรสา กุมารีมุกหุด. (2526). **“เด็กกับหนังสือ” เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรม วัยเด็ก เล่ม 2 หน่วยที่ 8 - 15**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Best Kathryn(1977) .Design management : managing design strategy, process and implementation.
- Campell.(1979). How readability formulae fall short in matching Elementary School. New York: Harcourt Brace Jovanovich.EnglewoodCliff.NJ : Prentice- Hall.
- Good,Carter V.(1973) Dictionary of Education . New York:McGrew-Hill Book Company ,Inc,
- Huck, Charlotte S. (1961) .Helper, Susan and Hickman, Janet. Children’s Literature in thesaak,
- Oskamp (1977), Stuart.Attitudes and opinion / Stuart Oskamp.Imprint Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของ หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษา
กะเหรี่ยง สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์

1. พระศุทธิพันธ์ ธมฺมวโร ตำแหน่งกรรมการวัดพระพุทธบาทห้วยต้ม สถานที่
ทำงาน วัดพระพุทธบาทห้วยต้ม อำเภอเถิน จังหวัดลำพูน
2. นายสุรินทร์ ปังวา ปรากฏ์ทองถิ่น สถานที่ทำงานโรงเรียนพระปริยัติธรรม
ชัยยะวงศา อำเภอเถิน จังหวัดลำพูน
3. นางสาวสมพร ธารสุขสถาพร ปรากฏ์ทองถิ่น สถานที่ทำงานองค์การบริหารส่วน
ตำบลนาทราย อำเภอเถิน จังหวัดลำพูน
4. นางจิราพร ไกรพล ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ ระดับชำนาญการพิเศษ สถานที่
ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ลำพูน เขต 2
5. นายธนากร อาทะเดช ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ ระดับชำนาญการพิเศษ สถานที่
ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ลำพูน เขต 2
6. นางดวงใจ ญาณโรจน์ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการระดับชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนธีรภานุภัณฑ์บ้านไธสง สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35
7. นายประดู่ แจ่มหม้อ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ สถานที่ทำงาน โรงเรียน
บ้านห้วยหละ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาลำพูน เขต 2
8. นางสาวทอง ปันฟู ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ สถานที่ทำงาน โรงเรียน
บ้านห้วยหละ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาลำพูน เขต 2
9. นางวรรณพร สิริธิตัน ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ สถานที่ทำงาน โรงเรียน
บ้านห้วยหละ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาลำพูน เขต 2

ภาคผนวก ข

แผนการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเตรียม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์

มหาวิทยาลัยพระนคร

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง แผนปฐมนิเทศก่อนเรียน

จำนวน ๒ คาบ

สาระเพิ่มเติม วิชาภาษาเกาหลี

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ผู้สอน นางพรกมล พงศ์ามงคล

๑. สาระสำคัญ

การให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน ทราบผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ ภาระงาน การวัดผลประเมินผล และกำหนดแผนกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเรียนได้สะดวกและมีผลการเรียนดี

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนภาษาเกาหลี
๒. เพื่อให้นักเรียนวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีระดับผลการเรียนดี
๓. เพื่อร่วมกันคิดทำข้อตกลงในการเรียนทั้งด้านความรู้ กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๓. เนื้อหาสาระ

๑. คุณลักษณะของผู้เรียนที่ต้องการให้มี (ตั้งใจเรียน แต่งกายเรียบร้อย ทำงานเป็นระเบียบ ประหยัด)
๒. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
๓. ภาระงาน
๔. การวัดผลประเมินผล

๔. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน

ชั่วโมงที่ ๑

- ครูกล่าวต้อนรับและทำความรู้จักซึ่งกันและกัน
- เลือกหัวหน้าและรองหัวหน้าห้อง
- ให้นักเรียน เลือกหัวหน้า และรองหัวหน้า สมาชิกภายในห้องสำรวจความถูกต้องเหมาะสมของเครื่องแต่งกายและความพร้อมในการเรียนซึ่งกันและกัน

ขั้นการดำเนินการสอน

- ครูชี้แจงคุณลักษณะของผู้เรียนที่ต้องการให้มีติดตัว คือตั้งใจเรียน แต่งกายเรียบร้อย ทำงาน

เป็นระเบียบ ประหยัด และการเตรียมอุปกรณ์การเรียน เช่นกระดาษสมุดที่เหลือใช้มาใช้ต่อในการทำงานกลุ่มเป็นการปลูกฝังค่านิยมความประหยัด และอุปกรณ์อื่นๆที่จำเป็นไว้ให้พร้อมเสมอ ทุกชั่วโมงที่เรียน

- นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำชี้แจงของครูว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไร
- นักเรียนศึกษาศาสตร์การเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ชี้นำงาน หน่วยการเรียนรู้ การวัดผล

ประเมินผล คะแนนแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จากเอกสารประกอบการเรียน

- นักเรียนเสนอแนวคิดวิธีเรียนรายวิชานี้ เพื่อให้ผ่านเกณฑ์การประเมิน และสร้างข้อตกลงใน

การเรียนของกลุ่มโดยนำข้อคิดเห็นจากคำชี้แจงของครูมาประยุกต์รวมไว้ด้วย

- นักเรียนนำเสนอวิธีเรียน ความคาดหวังในผลการเรียน และข้อตกลงของกลุ่มหน้าชั้นเรียน

ชั่วโมงที่ ๒

ขั้นการสรุป

- หัวหน้าห้องสรุปข้อตกลงของห้องหน้าชั้น
- นักเรียนแต่ละคนบันทึกข้อตกลงของห้องลงในสมุดประจำวิชาไว้เป็นข้อเตือนใจ

รวมทั้งจดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง, ชี้นำงาน, คะแนนของแต่ละชิ้นงาน จากเอกสารประกอบการเรียน ด้วยลายมือถูกต้องตามอักขรวิธี ทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อย

ขั้นการนำไปใช้

- นักเรียนได้ทำตามแผนการในการเรียนรู้เพื่อที่จะให้ได้ผลการเรียนอยู่ในระดับดี และ

ทำตามข้อตกลงในการเรียนร่วมกัน

๕. การวัดและประเมินผล

วิธีวัด

- สังเกตพฤติกรรม
- ตรวจสมุด

เครื่องมือวัด

- แบบประเมินพฤติกรรมและผลงานกระบวนการกลุ่ม

เกณฑ์

- ระดับคะแนน ๑๕ คะแนน
- ระดับคุณภาพ (เกณฑ์ผ่าน ระดับ ๓ ใช้ได้)

ผู้ประเมิน

- ครู

๖. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง

๘. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....

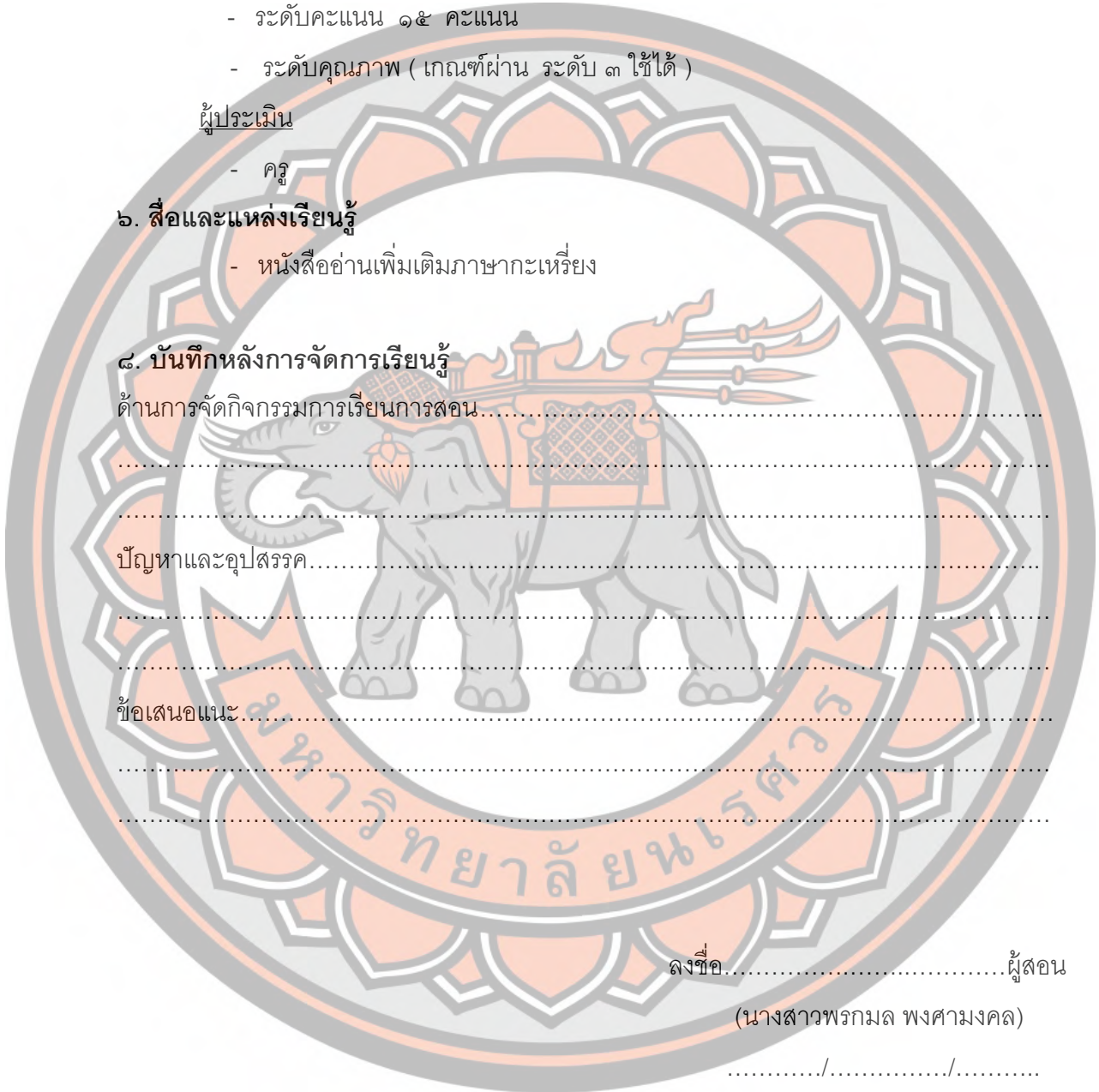
ปัญหาและอุปสรรค.....

ข้อเสนอแนะ.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวพรกมล พงศามงคล)

...../...../.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

คำชี้แจง : ให้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนตามรายการต่อไปนี้

เลขที่	รายการที่สังเกต/ระดับคุณภาพ															สรุปผล	
	มีการเลือกผู้นำกลุ่ม			วางแผนงานร่วมกัน			ความรับผิดชอบ			การนำเสนอผลงาน			การตอบข้อซักถาม			รวมคะแนน	
	๒	๑	๐	๒	๑	๐	๒	๑	๐	๒	๑	๐	๒	๑	๐	ผ่าน	ไม่ผ่าน

ระดับคุณภาพ ๒ หมายถึง ดีมาก
 ๑ หมายถึง พอใช้
 ๐ หมายถึง ควรปรับปรุง

ลงชื่อ ..... ผู้ประเมิน
 (นางสาวพรกมล พงศ์ามงคล)
 วันที่ .... เดือน ..... พ..ศ. ....

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง สถานที่สำคัญในหมู่บ้านพระบาทห้วยต้ม จำนวน ๒ คาบ
สาระเพิ่มเติม วิชาภาษากระเหรี่ยง
ผู้สอน นางสาวพรกมล พงศามงคล
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

๑. สาระสำคัญ

ภาษากระเหรี่ยง เป็นภาษาท้องถิ่นที่ใช้สื่อสารกันภายในท้องถิ่น การเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นของตนเอง เพื่อการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมด้านภาษา จึงสมควรได้รับการถ่ายทอดให้ผู้นรุ่นหลังได้รู้ได้เข้าใจและเผยแพร่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยได้จัดทำในรูปแบบของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากระเหรี่ยง ที่เป็นหนังสือภาพคำศัพท์ ซึ่งภายในเล่ม ประกอบด้วย รูปภาพ รูปเขียนภาษากระเหรี่ยง รูปเสียงภาษากระเหรี่ยง และคำภาษาไทยกลาง เรียนรู้คำศัพท์พื้นฐานรอบๆตัว เช่น สถานที่สำคัญในหมู่บ้านพระบาทห้วยต้ม ของใช้เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ทอผ้า ของใช้ในครัวเรือน และอาหารพื้นบ้าน และนักเรียนสามารถนำคำภาษากระเหรี่ยงมาเทียบกับเสียงภาษาไทยมาตรฐานได้อย่างถูกต้อง และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๒. ผลการเรียนรู้

๑. นักเรียนบอกคำศัพท์ที่เป็นภาษากระเหรี่ยงได้อย่างถูกต้อง
๒. นักเรียนอ่านคำศัพท์ที่เป็นภาษากระเหรี่ยงได้อย่างถูกต้อง
๓. นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่เป็นภาษากระเหรี่ยงได้อย่างถูกต้อง

๓. จุดประสงค์

๑. บอกคำศัพท์และความหมาย ความเป็นมา ภาษากระเหรี่ยงเกี่ยวกับสถานที่สำคัญในหมู่บ้านพระบาทห้วยต้มได้ (K)
๒. อ่านและเขียนคำศัพท์ภาษากระเหรี่ยงเกี่ยวกับสถานที่สำคัญในหมู่บ้านพระบาทห้วยต้มได้ (P)
๓. นำความรู้เรื่องสถานที่สำคัญในหมู่บ้านพระบาทห้วยต้มไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ (A)

๔. เนื้อหาสาระ

คำศัพท์ภาษากระเหรี่ยงเกี่ยวกับสถานที่สำคัญในหมู่บ้านพระบาทห้วยต้ม รวมทั้งความสำคัญ ความเป็นมาของสถานที่ต่างๆที่อยู่ในหมู่บ้าน

๕. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการทักทายเด็กนักเรียนเป็นภาษากะเหรี่ยง ให้นักเรียนได้ตอบเป็นภาษากะเหรี่ยง

๒. ครูยกตัวอย่าง สถานที่ที่สำคัญๆ ในชุมชนพระบาทห้วยต้ม แล้วถามให้นักเรียนช่วยกันตอบว่า สถานที่เหล่านั้นเรียกว่าอะไรในภาษากะเหรี่ยง เขียนอย่างไร ครูอาจใช้ภาพจริง หรือรูปภาพก็ได้

ขั้นการจัดการเรียนรู้

๑. ครูแจกหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง เล่มที่ ๑ เรื่อง สถานที่สำคัญในหมู่บ้านพระบาทห้วยต้ม ให้นักเรียนคนละ ๑ เล่ม จากนั้นให้นักเรียนศึกษาคำแนะนำในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง

๒. ครูกำหนดเวลาการศึกษาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง เล่มที่ ๑ เรื่อง สถานที่สำคัญในหมู่บ้านพระบาทห้วยต้ม และนักเรียนทุกคนร่วมกันวางแผนการใช้เวลาที่ครูกำหนดให้ให้พอประมาณ มีความเหมาะสมกับเนื้อหาในหนังสือและทันต่อเวลา

๓. ครูเชื่อมโยงองค์ความรู้เรื่อง สถานที่สำคัญในหมู่บ้านพระบาทห้วยต้ม ให้นักเรียนเข้าใจ

๔. นักเรียนศึกษาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง เล่มที่ ๑ เรื่อง สถานที่สำคัญในหมู่บ้านพระบาทห้วยต้ม พร้อมบันทึกองค์ความรู้ ลงในสมุด

๕. นักเรียนจัดสรรเวลาให้พอประมาณต่อการศึกษาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง เล่มที่ ๑ เรื่อง สถานที่สำคัญในหมู่บ้านพระบาทห้วยต้ม ให้แล้วเสร็จตาม เวลาที่กำหนด โดยมีครูคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

๖. หลังจากอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติม เล่มที่ ๑ เสร็จแล้ว ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำ ครูคอยสังเกต

พฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด

ขั้นสรุป

๑. ครูผู้สอนและนักเรียนอภิปรายสรุปจากสิ่งที่นักเรียนได้เรียนภายในชั่วโมงร่วมกัน

๒. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

๖. การวัดและประเมินผล

วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การวัด
สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่าน ระดับ ๓ ใช้ได้
ตรวจชิ้นงาน	แบบประเมินชิ้นงาน	ร้อยละ ๗๐
ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ระดับคะแนน ๗ คะแนน

๗. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง เล่มที่ ๑ เรื่อง สถานที่สำคัญในหมู่บ้านพระบาทห้วยต้มที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น
- ใบงาน
- ชุมชนพระบาทห้วยต้ม
- คู่มือมือภาษากะเหรี่ยง
- Internet

๘. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวพภกมล พงศามงคล)

...../...../.....

ใบงานที่ ๑

เรื่อง สถานที่สำคัญในชุมชนพระบาทห้วยต้ม

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายถูก ✓ หน้าข้อที่ถูก และทำเครื่องหมายผิด ✗ หน้าข้อที่ผิด

กิจกรรมพัฒนาความคิด

- ..... ๑. ใจบ้าน ในภาษากะเหรี่ยง เขียนว่า **वंริว:**
- ..... ๒. **वंกฤา** แปลว่า น้ำป่อทิพย์
- ..... ๓. ปา ชุย เหม่ ล่อ คือ โรงเรียน
- ..... ๔. พระบาทกบ ในภาษากะเหรี่ยงเขียนว่า **वंริล**
- ..... ๕. **वंทล** (พื่อ เก่อ จ่า ล่อ) เป็นที่เก็บพระสรีระของครูบาชัยยะ
วงษาพัฒนา
- ..... ๖. **वंอริ** คือ โรงเรียน
- ..... ๗. **वंริ** คือ ยุงข้าวอุปลัมภ
- ..... ๘. พื่อ ไชะ ก้อ คือ เสือวัด(ศาลหลักเมือง)
- ..... ๙. หอระฆัง ในภาษากะเหรี่ยง อ่านว่า เป้ เศล ล้อ
- ..... ๑๐. **वं** (ใจ) คือ เจดีย์

ใบงานที่ 2

เรื่อง สถานที่สำคัญในชุมชนพระบาทห้วยต้ม

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมคำที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างที่มีความหมายตรงกัน
กิจกรรมพัฒนาความคิด

บ่อบำบัด	น้ำบ่อน้อย	โรงเรียน	บ่อบำบัด
ขี้เถ้า	บ่อ	วัดพระแก้ว	
ศาลาใส่บาตร	บ่อพระแก้ว	น้ำบ่อทิพย์	

1. .... อ่างเก็บน้ำ
2. .... ใจบ้าน
3. .... หมู่บ้าน
4. .... บ่อพระแก้ว
5. .... วัด
6. .... อ่างเก็บน้ำ
7. .... สุขภาพ
8. .... บ้าน
9. .... ทุ่ง
10. .... หอระฆัง

ใบงานที่ ๓

เรื่อง สถานที่สำคัญในชุมชนพระบาทห้วยต้ม

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในชุมชนพระบาทห้วยต้ม
กิจกรรมพัฒนาความคิด

๑. วัดพระพุทธรูปพระบาทห้วยต้ม เรียกและเขียนเป็นภาษากะเหรี่ยงว่าอย่างไร

แนวคำตอบ.....

.....

.....

๒. ปู่แก้วมาเมือง มีความเป็นมาอย่างไร

แนวคำตอบ.....

.....

.....

๓. เจดีย์ศรีเวียงชัย ใช้เวลสร้างนานกี่ปี และเรียกเป็นภาษากะเหรี่ยงว่าอย่างไร

แนวคำตอบ.....

.....

.....

๔. น้ำบ่อทิพย์ กับ น้ำบ่อน้อย ตั้งอยู่ที่ใด และเขียนเป็นภาษากะเหรี่ยงว่าอย่างไร

แนวคำตอบ.....

.....

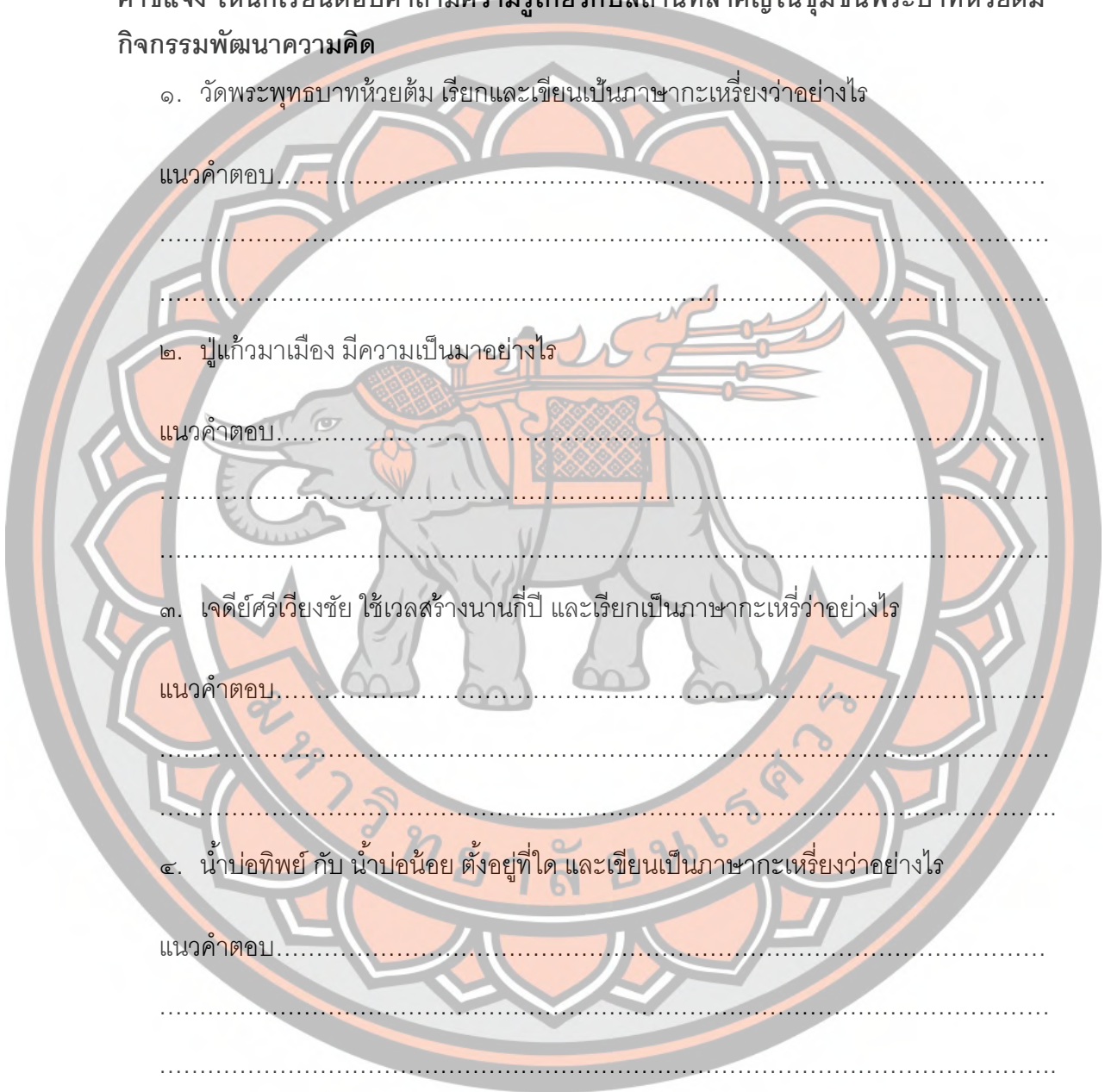
.....

๕. ใจบ้านตั้งอยู่ที่หมู่ใดของหมู่บ้านและเรียกเป็นภาษากะเหรี่ยงว่าอย่างไร

แนวคำตอบ.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ของใช้ในครัวเรือน

จำนวน ๒ คาบ

สาระเพิ่มเติม วิชาภาษาเกาหลี

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ผู้สอน นางสาวพรกมล พงศามงคล

๑. สาระสำคัญ

ภาษาเกาหลี เป็นภาษาท้องถิ่นที่ใช้สื่อสารกันภายในท้องถิ่น การเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นของตนเอง เพื่อการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมด้านภาษา จึงสมควรได้รับการถ่ายทอดให้อนุชนรุ่นหลังได้รู้ได้เข้าใจและเผยแพร่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยได้จัดทำในรูปแบบของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาเกาหลี ที่เป็นหนังสือภาพคำศัพท์ ซึ่งภายในเล่ม ประกอบด้วย รูปภาพ รูปเขียนภาษาเกาหลี รูปเสียงภาษาเกาหลี และคำภาษาไทยกลาง เรียนรู้คำศัพท์พื้นฐานรอบๆตัว เช่น สถานที่ในหมู่บ้านพระบาทห้วยต้ม ของใช้เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ทอผ้า ของใช้ในครัวเรือน และอาหารพื้นบ้าน และนักเรียนสามารถนำคำภาษาเกาหลีมาเทียบกับเสียงภาษาไทยมาตรฐานได้อย่างถูกต้อง และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๒. ผลการเรียนรู้

๑. นักเรียนบอกคำศัพท์ที่เป็นภาษาเกาหลีได้อย่างถูกต้อง
๒. นักเรียนอ่านคำศัพท์ที่เป็นภาษาเกาหลีได้อย่างถูกต้อง
๓. นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่เป็นภาษาเกาหลีได้อย่างถูกต้อง

๓. จุดประสงค์

๑. บอกคำศัพท์และความหมาย ความเป็นมา ภาษาเกาหลีเกี่ยวกับของใช้ในครัวเรือนได้ (K)
๒. อ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาเกาหลีเกี่ยวกับของใช้ในครัวเรือนได้ (P)
๓. นำความรู้เรื่องของใช้ในครัวเรือนไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ (A)

๔. เนื้อหาสาระ

คำศัพท์ภาษาเกาหลีเกี่ยวกับของใช้ในครัวเรือน รวมทั้งความหมายของสิ่งของแต่ละชนิด ประโยชน์ ใช้สอย และแยกแยะหน้าที่ของสิ่งของแต่ละชิ้นได้

๕. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการทักทายเด็กนักเรียนเป็นภาษากะเหรี่ยง ให้นักเรียนได้ตอบเป็นภาษากะเหรี่ยง
๒. ครูยกตัวอย่าง ของใช้ในครัวเรือน แล้วถามให้นักเรียนช่วยกันตอบว่า สถานที่เหล่านั้น เรียกว่าอะไรในภาษากะเหรี่ยง เขียนอย่างไร ครูอาจใช้ภาพจริง หรือรูปภาพก็ได้

ขั้นการจัดการเรียนรู้

๑. ครูแจกหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง เล่มที่ ๒ เรื่อง ของใช้ในครัวเรือน ให้นักเรียนคนละ ๑ เล่ม จากนั้นให้นักเรียนศึกษาคำแนะนำในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษา กะเหรี่ยง
๒. ครูกำหนดเวลาการศึกษาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง เล่มที่ ๒ เรื่อง ของใช้ใน ครัวเรือน และนักเรียนทุกคนร่วมกันวางแผนการใช้เวลาที่ครูกำหนดให้ให้พอประมาณ มีความ เหมาะสมกับเนื้อหาในหนังสือและทันต่อเวลา
๓. ครูเชื่อมโยงองค์ความรู้เรื่อง ของใช้ในครัวเรือน ให้นักเรียนเข้าใจ
๔. นักเรียนศึกษาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง เล่มที่ ๒ เรื่อง ของใช้ในครัวเรือน พร้อมบันทึกองค์ความรู้ ลงในสมุด
๕. นักเรียนจัดสรรเวลาให้พอประมาณต่อการศึกษาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง เล่มที่ ๒ เรื่อง ของใช้ในครัวเรือน ให้แล้วเสร็จตาม เวลาที่กำหนด โดยมีครูคอยให้คำแนะนำอย่าง ใกล้ชิด
๖. หลังจากอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติม เล่มที่ ๒ เสร็จแล้ว ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำ ครู คอยสังเกต

พฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด

ขั้นสรุป

๑. ครูผู้สอนและนักเรียนอภิปรายสรุปจากสิ่งที่นักเรียนได้เรียนภายในชั่วโมงร่วมกัน
๒. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

๖. การวัดและประเมินผล

วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การวัด
สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่าน ระดับ ๓ ใช้ได้
ตรวจชิ้นงาน	แบบประเมินชิ้นงาน	ร้อยละ ๗๐
ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ระดับคะแนน ๗ คะแนน

๗. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง เล่มที่ ๒ เรื่อง ของใช้ในครัวเรือนที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น
- ใบงาน
- ชุมชนพระบาทห้วยต้ม
- คู่มือมือภาษากะเหรี่ยง
- Internet

๘. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวพรกมล พงศ์ามงคล)

...../...../.....

ใบงานที่ ๑

เรื่อง ของใช้ในครัวเรือน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมคำที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างที่มีความหมายตรงกัน
กิจกรรมพัฒนาความคิด

1. .... เต้า
2. .... ลอด คอ ปี่
3. .... ที่ ลอด คอ
4. .... ขันตบุง
5. .... ตะเกียบ
6. .... ขันตบุง
7. .... หม้อต้ม
8. .... ตะลิว
9. .... มีดใหญ่
10. .... จุก

ใบงานที่ ๒

เรื่อง ของใช้ในครัวเรือน

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับของใช้ในครัวเรือน
กิจกรรมพัฒนาความคิด

๑. กาดัมน์น้ำ ภาษากะเหรี่ยง เรียกว่า ที คลอ เดอ ใช้หรือไม่ และมีความหมายว่าอย่างไร

แนวคำตอบ.....

๒. ວຽງນາ อ่านว่า ต้าข่า ใช้หรือไม่ และแปลว่าอะไร

แนวคำตอบ.....

๓. ພຽງອະນຸຸຸຸຸ ຄື ມີຕ່ຳໃຫຍ່ ມີຄວາມໝາຍວ່າອຸ່ງໄວ

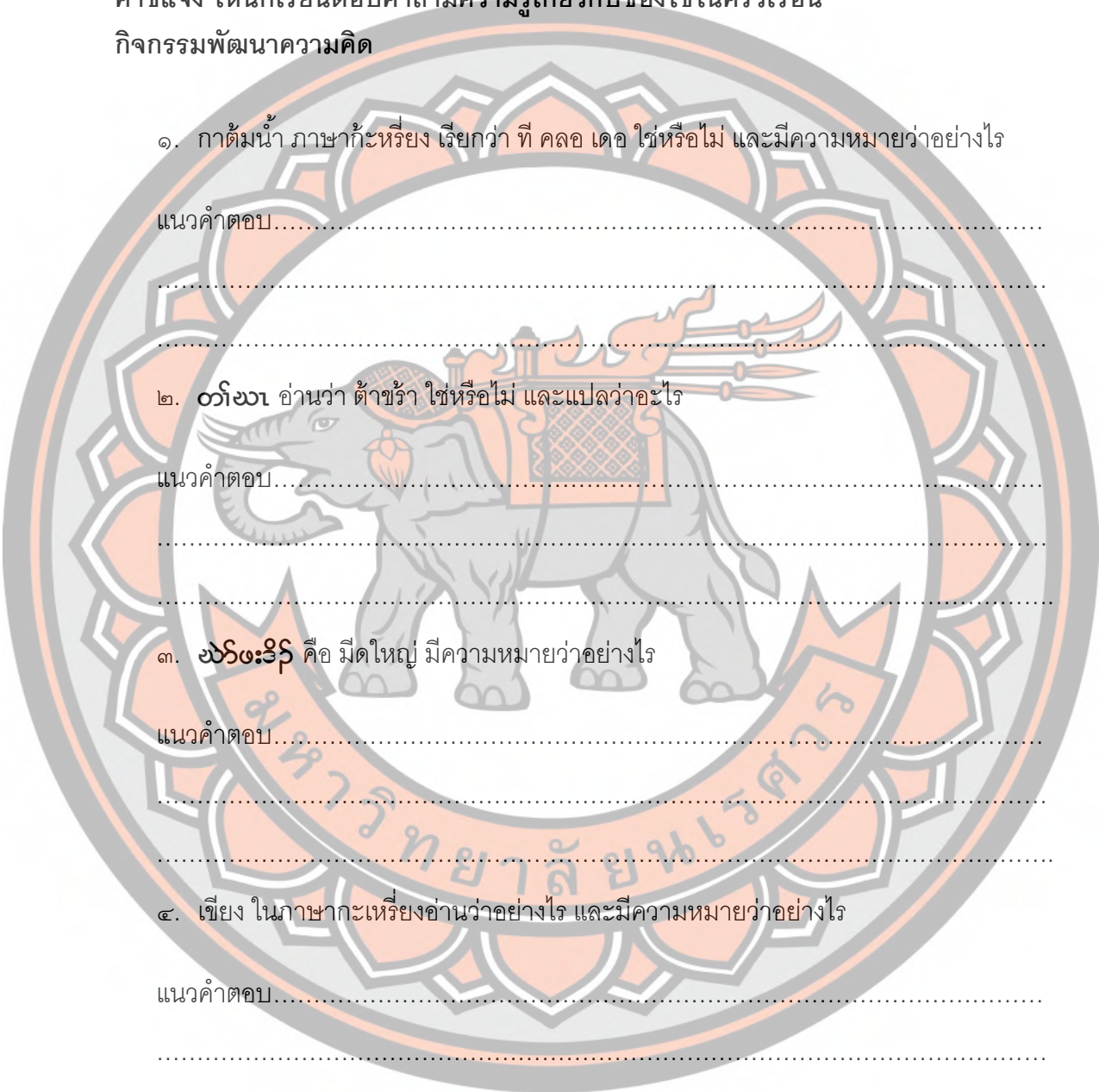
แนวคำตอบ.....

๔. ເຊິ່ງ ໃນພາສາກະເຮິງອ່ານວ່າອຸ່ງໄວ ແລະມີຄວາມໝາຍວ່າອຸ່ງໄວ

แนวคำตอบ.....

๕. ແກ້ງນ້ຳ ໃນພາສາກະເຮິງອ່ານວ່າ ທີ ເຕ່ ຄູ ໃຫ້หรือไม่ และมีความหมายว่าอย่างไร

แนวคำตอบ.....

ใบงานที่ ๓

เรื่อง ของใช้ในครัวเรือน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายถูก ✓ หน้าข้อที่ถูก และทำเครื่องหมายผิด ✗

หน้าข้อที่ผิด

กิจกรรมพัฒนาความคิด

..... ๑. กระทะ ในภาษากะเหรี่ยง เขียนว่า **လၢၵ်ႈ**

..... ๒. **၁၁၁၁** แปลว่า หม้อหนึ่ง

..... ๓. กาดม่น้ำ ในภาษากะเหรี่ยงเรียกว่า **မဝ် ကေ**

..... ๔. ที่ เต๋อ ลู คือ **ဝံၵါ**

..... ๕. **နိၵ်ႈဝၢၼ်း** แปลว่า ซ้อน หรือ เนาะเตด

..... ๖. ถังน้ำ ในภาษากะเหรี่ยงเขียนว่า **ဝံၵါ** และอ่านว่า ที เดอ

..... ๗. **ကဝံၼ်** คือ ไห

..... ๘. เก๋อ รี แปลว่า ตะเกียบ

..... ๙. **လိၵ်ႈလိၵ်ႈ** หรือ ลอ คอ โม่ะ โล๊ะ คือ ถ้วย

..... ๑๐. **ငူ** ในภาษากะเหรี่ยงเขียนว่า **၁၁၁၁**

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ของใช้เครื่องแต่งกาย

จำนวน ๒ คาบ

สาระเพิ่มเติม วิชาภาษาเกาหลี

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ผู้สอน นางสาวพรกมล พงศามงคล

๑. สาระสำคัญ

ภาษาเกาหลี เป็นภาษาท้องถิ่นที่ใช้สื่อสารกันภายในท้องถิ่น การเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นของตนเอง เพื่อการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมด้านภาษา จึงสมควรได้รับการถ่ายทอดให้อุซุนรุ่นหลังได้รู้ได้เข้าใจและเผยแพร่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยได้จัดทำในรูปแบบของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาเกาหลี ที่เป็นหนังสือภาพคำศัพท์ ซึ่งภายในเล่ม ประกอบไปด้วย รูปภาพ รูปเขียนภาษาเกาหลี รูปเสียงภาษาเกาหลี และคำภาษาไทยกลาง เรียนรู้คำศัพท์พื้นฐานรอบๆตัว เช่น สถานที่ในหมู่บ้านพระบาทห้วยต้ม ของใช้เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ทอผ้า ของใช้เครื่องแต่งกาย และอาหารพื้นบ้าน และนักเรียนสามารถนำคำภาษาเกาหลีมาเทียบกับเสียงภาษาไทยมาตรฐานได้อย่างถูกต้อง และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๒. ผลการเรียนรู้

๑. นักเรียนบอกคำศัพท์ที่เป็นภาษาเกาหลีได้อย่างถูกต้อง
๒. นักเรียนอ่านคำศัพท์ที่เป็นภาษาเกาหลีได้อย่างถูกต้อง
๓. นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่เป็นภาษาเกาหลีได้อย่างถูกต้อง

๓. จุดประสงค์

๑. บอกคำศัพท์และความหมาย ความเป็นมา ภาษาเกาหลีเกี่ยวกับของใช้เครื่องแต่งกายได้ (K)
๒. อ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาเกาหลีเกี่ยวกับของใช้เครื่องแต่งกายได้ (P)
๓. นำความรู้เรื่องของใช้เครื่องแต่งกายไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ (A)

๔. เนื้อหาสาระ

คำศัพท์ภาษาเกาหลีเกี่ยวกับของใช้เครื่องแต่งกาย รวมทั้งความหมายของสิ่งของแต่ละชนิด ประโยชน์ ใช้สอย และแยกแยะหน้าที่ของสิ่งของแต่ละชิ้นได้

๕. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการทักทายเด็กนักเรียนเป็นภาษากะเหรี่ยง ให้นักเรียนได้ตอบเป็นภาษากะเหรี่ยง
๒. ครูยกตัวอย่าง ของใช้เครื่องแต่งกาย แล้วถามให้นักเรียนช่วยกันตอบว่า สถานที่เหล่านั้นเรียกว่าอะไรในภาษากะเหรี่ยง เขียนอย่างไร ครูอาจใช้ภาพจริง หรือรูปภาพก็ได้

ขั้นการจัดการเรียนรู้

๑. ครูแจกหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง เล่มที่ ๓ เรื่อง ของใช้เครื่องแต่งกาย ให้นักเรียนคนละ ๑ เล่ม จากนั้นให้นักเรียนศึกษาคำแนะนำในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง
๒. ครูกำหนดเวลาการศึกษาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง เล่มที่ ๓ เรื่อง ของใช้เครื่องแต่งกาย และนักเรียนทุกคนร่วมกันวางแผนการใช้เวลาที่ครูกำหนดให้ให้พอประมาณ มีความเหมาะสมกับเนื้อหาในหนังสือและทันต่อเวลา
๓. ครูเชื่อมโยงองค์ความรู้เรื่อง ของใช้เครื่องแต่งกาย ให้นักเรียนเข้าใจ
๔. นักเรียนศึกษาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง เล่มที่ ๓ เรื่อง ของใช้เครื่องแต่งกาย พร้อมบันทึกองค์ความรู้ ลงในสมุด
๕. นักเรียนจัดสรรเวลาให้พอประมาณต่อการศึกษาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง เล่มที่ ๓ เรื่อง ของใช้เครื่องแต่งกาย ให้แล้วเสร็จตาม เวลาที่กำหนด โดยมีครูคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด
๖. หลังจากอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติม เล่มที่ ๓ เสร็จแล้ว ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำ ครูคอยสังเกต

พฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด

ขั้นสรุป

๑. ครูผู้สอนและนักเรียนอภิปรายสรุปจากสิ่งที่นักเรียนได้เรียนภายในชั่วโมงร่วมกัน
๒. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

๖. การวัดและประเมินผล

วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การวัด
สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่าน ระดับ ๓ ใช้ได้
ตรวจชิ้นงาน	แบบประเมินชิ้นงาน	ร้อยละ ๗๐
ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ระดับคะแนน ๗ คะแนน

๗. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง เล่มที่ ๓ เรื่อง ของใช้เครื่องแต่งกาย ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น
- ใบงาน
- ชุมชนพระบาทห้วยต้ม
- คู่มือมือภาษากะเหรี่ยง
- Internet

๘. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวพรกมล พงศ์ามงคล)

...../...../.....

ใบงานที่ ๑

เรื่อง ของใช้เครื่องแต่งกาย

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับของใช้เครื่องแต่งกาย

กิจกรรมพัฒนาความคิด

๑. สาวบริสุทธิ์ มีลักษณะ การแต่งกายแบบใด และต่างจากสาวที่แต่งงานแล้วอย่างไร

แนวคำตอบ.....

.....

.....

๒. อว้: คำนี้ แปลว่าอะไร

แนวคำตอบ.....

.....

.....

๓. เสื้อแดง ในภาษากะเหรี่ยง เขียนและเรียกว่าอย่างไร

แนวคำตอบ.....

.....

.....

๔. เสื้อขาว กับ เสื้อดำ ของกะเหรี่ยงมีความแตกต่างกันอย่างไร

แนวคำตอบ.....

.....

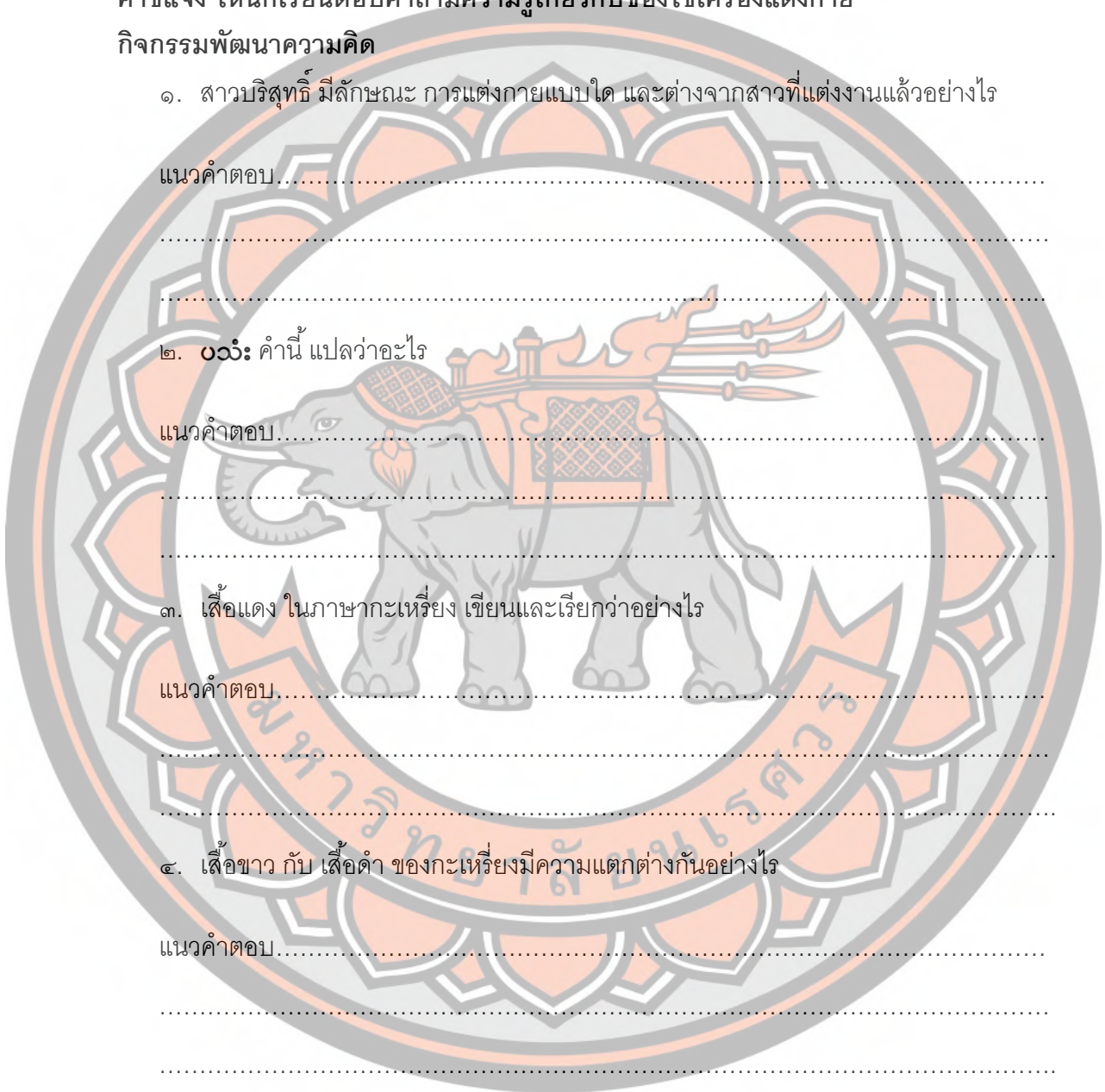
.....

๕. ย่าม ในภาษากะเหรี่ยงเขียนและอ่านว่าอะไร และมีประโยชน์อย่างไร

แนวคำตอบ.....

.....

.....

ใบงานที่ ๒

เรื่อง ของใช้เครื่องแต่งกาย

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับของใช้เครื่องแต่งกาย

ภาษากะเหรี่ยง ภาษาไทย

๑. .... ไส้รง
๒. .... สร้อย
๓. .... เสื้อแดง
๔. .... แหวน
๕. .... ผ้าซิ่น
๖. ဆုဂီၤ
๗. ဝတ်
๘. ဝဲ
๙. ဝီကံကူ
๑๐. စုဂီၤ

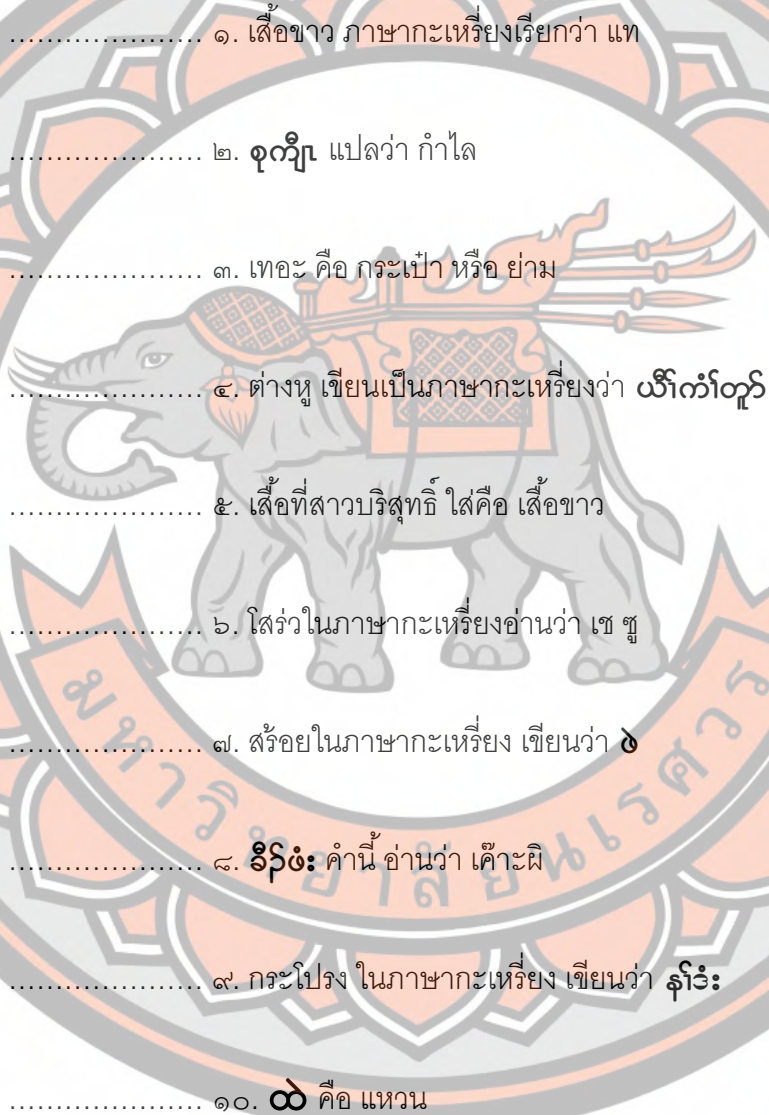
กระเป๋ (ย่าม)	ဆုဂီၤ	เข็มขัด	ဝဲး
กำไล	ဝတ်ကူ	เสื้อขาว	ဝဲ
กางเกง	ဝဲတီ		

ใบงานที่ ๓

เรื่อง ของใช้เครื่องแต่งกาย

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายถูก ✓ หน้าข้อที่ถูก และทำเครื่องหมายผิด ✗ หน้าข้อที่ผิด

กิจกรรมพัฒนาความคิด

-
- ..... ๑. เสื้อขาว ภาษากะเหรี่ยงเรียกว่า เท
- ..... ๒. **ตุ๊กกี** แปลว่า กำไล
- ..... ๓. เทอะ คือ กระเป๋า หรือ ย่าม
- ..... ๔. ต่างหู เขียนเป็นภาษากะเหรี่ยงว่า **ว้าคว์โถ้ว**
- ..... ๕. เสื้อที่สาวบริสุทธิ์ ใส่คือ เสื้อขาว
- ..... ๖. ไส่รวในภาษากะเหรี่ยงอ่านว่า เซ ชู
- ..... ๗. สร้อยในภาษากะเหรี่ยง เขียนว่า **๕**
- ..... ๘. **ริ้ว**: คำนี้ อ่านว่า เคาะผิ
- ..... ๙. กระโปรง ในภาษากะเหรี่ยง เขียนว่า **รุ๊ว**:
- ..... ๑๐. **๘** คือ แหวน

ภาคผนวก ค

แบบประเมินองค์ประกอบการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)
ผลการพิจารณาประเมินองค์ประกอบการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์

**แบบประเมินองค์ประกอบการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินโครงสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ มีวัตถุประสงค์ในการรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านองค์ประกอบของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เพื่อนำข้อเสนอแนะไปออกแบบและพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมให้สมบูรณ์
2. แบบประเมินนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
  - ตอนที่ 1 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบหนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นชนิดคำถามแบบปลายเปิด
  - ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบหนังสืออ่านเพิ่มเติม
  - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
3. โปรดพิจารณาว่าเนื้อหาแต่ละข้อต่อไปนี้ มีองค์ประกอบเหมาะสมเห็นควรนำไปใช้สร้าง

หนังสือและกรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “คะแนนการพิจารณา”ตามความคิดเห็นของท่าน

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง +1 ถ้าแน่ใจว่าองค์ประกอบมีความเหมาะสมเห็นควรนำไปสร้างหนังสือ

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าองค์ประกอบมีความเหมาะสมเห็นควรนำไปสร้างหนังสือ

ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง +1 ถ้าแน่ใจว่าองค์ประกอบไม่มีความเหมาะสมเห็นควรนำไปสร้างหนังสือ

ตอนที่ 1 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบหนังสืออ่านเพิ่มเติม
กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. ลักษณะภายนอกทั่วไปของหนังสือ (เลือกเพียงคำตอบเดียว)

1.1 ขนาดของหนังสือ

- ขนาด A4 กว้าง 21 X ยาว 29.7 เซนติเมตร
- ขนาด A5 กว้าง 14.8 X ยาว 21 เซนติเมตร
- ขนาด B5 กว้าง 17.6 X ยาว 25.01 เซนติเมตร

1.2 รูปเล่มหนังสือ

- หนังสือ Die-cut เป็นหนังสือที่ตัดเป็นรูปแบบต่างๆ เช่น วงกลม รูปดาว รูปรถ รูปตะกร้า เป็นต้น
- หนังสือ Pop-up คือหนังสือสามมิติ เมื่อเปิดออกมาจะมีรูปต่างๆยื่นขยายออกมาจากหนังสือ
- หนังสือ Up right คือหนังสือแนวตั้งปกติ
- หนังสือ Oblong เป็นหนังสือแนวนอนทั่วไป

1.3 การเย็บเล่มหนังสือ

- เย็บอกหรือเย็บมุงหลังคา เป็นการเข้าเล่มเย็บด้วยลวดสองจุด บริเวณสันกลางเล่มหนังสือ พร้อมกันทั้งปกและเนื้อใน
- เย็บสันเป็นการเย็บด้วยลวด โดยเย็บเฉพาะเนื้อในสองจุด แล้วนำปกมาหุ้มพร้อมผนึกด้านสันหนังสือด้วยกาว
- ไส้สันทากาวเป็นการเข้าเล่มโดยใช้เครื่องทำ เล่ม กรีดสัน ออกแล้ว เลื่อยให้เป็นร่อง เพื่อให้กาวเข้าไปยึดติดระหว่างแผ่นเนื้อใน แล้วใช้ ปกหุ้มด้วยกาวร้อนหรือกาวเย็น จะได้สันที่เรียบและมีความคงที่
- เย็บก็เป็นการเข้าเล่มโดยใช้ด้ายเย็บแต่ละยกของการพิมพ์ เข้าด้วยกัน ติดต่อกันทั้งเล่มและใช้กาวทาสันของหนังสือ เพื่อให้ยึดติดกันแล้วจึงเข้าปก

2. เนื้อหาของหนังสือ

2.1 ภาษา (เลือกเพียงคำตอบเดียว)

- เป็นแบบ 2 ภาษา นำเสนอแบบ 3 บรรทัด ประกอบด้วย ภาษากะเหรี่ยง (ภาษาเขียน, ภาษาพูด) ภาษาไทย

เป็นแบบ 3 ภาษา นำเสนอแบบ 4 บรรทัด ประกอบด้วย
ภาษากะเหรี่ยง (ภาษาเขียน, ภาษาพูด) ภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษ
ขนาดตัวอักษร

2.2 ขนาดตัวอักษร(เลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ตัวอักษรขนาดประมาณ 30 พอยท์
- ตัวอักษรขนาดประมาณ 24พอยท์
- ตัวอักษรขนาดประมาณ 18-20 พอยท์
- ตัวอักษรขนาดประมาณ 16 พอยท์

2.3 รูปแบบตัวอักษร(เลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- อักษรตัวหนา ใช้เป็นชื่อเรื่อง หัวข้อหลัก หัวข้อรอง
- อักษรตัวบาง ใช้เป็นเนื้อหาของเรื่อง
- อักษรตัวเอียง ใช้เป็นคำบรรยายได้ภาพประกอบเนื้อเรื่อง
หรือข้อความที่ต้องการเน้น และข้อความที่เป็นคำกล่าวของสิ่งต่างๆ

2.4 รูปแบบภาพ(เลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ภาพวาดลายเส้น ลายเส้นการ์ตูน ลายเส้นเหมือนจริง และ
ภาพลายไทย
- ภาพวาดสองสี เป็นภาพวาดลายเส้นแต่เพิ่มน้ำหนักของสีที่
อ่อน/แก่
- ภาพวาดสีสี่ เป็นภาพวาดที่มีสีสี่สดใส เรียกความสนใจ
และสะดุดตาให้กับอ่าน
- ภาพถ่าย เป็นภาพจริง สถานที่จริง

2.5 ชนิดของกระดาษ (เลือกเพียงคำตอบเดียว)

- กระดาษบุฟู่เป็นกระดาษที่เนื้อเบาบาง เพียง ๔๐-๕๐ แกรม

ประกอบด้วย กระดาษบุฟู่เหลืองกระดาษบุฟู่ขาว และกระดาษบุฟู่

มัน

กระดาษปอนด์เป็นกระดาษที่ไม่ได้เคลือบผิวหน้า มีสีขาว
สว่างความหนากระดาษที่นิยมใช้พิมพ์หนังสืออยู่ที่ 70-100 แกรม

กระดาษอาร์ตมัน เนื้อกระดาษเรียบ เป็นมันเงา ความหนาของกระดาษมีดังนี้ 85 แกรม, 90 แกรม, 100 แกรม, 105 แกรม, 120 แกรม, 130 แกรม, 140 แกรม, 160 แกรม

กระดาษอาร์ตด้าน เนื้อกระดาษเรียบ แต่เนื้อไม่มัน ความหนาของกระดาษมีดังนี้ คือ 85 แกรม, 90 แกรม, 100 แกรม, 105 แกรม, 120 แกรม, 130 แกรม, 140 แกรม, 160 แกรม

กระดาษอาร์ตการ์ด 2 หน้า เป็นกระดาษอาร์ตที่หนาตั้งแต่ 190 แกรมขึ้นไป

กระดาษอาร์ตการ์ด 1 หน้า เป็นกระดาษอาร์ตที่มีความแกร่งกว่ากระดาษอาร์ตการ์ด 2 หน้า หนาตั้งแต่ 190 แกรมขึ้นไป

กระดาษถนอมสายตาอ่านแล้วสบายตาเพราะว่ามีลดการสะท้อนแสง คุณภาพของเนื้อกระดาษก็ซับหมึกได้ดีน้ำหนักเบา สีของกระดาษจะออกสีเหลืองนวล

2.6 ตำแหน่งเลขหน้า(เลือกเพียงคำตอบเดียว)

- วางตำแหน่งด้านบนของกระดาษ (กลาง)
- วางตำแหน่งด้านบนของกระดาษ (ขวา)
- วางตำแหน่งด้านล่างของกระดาษ (กลาง)
- วางตำแหน่งด้านล่างของกระดาษ (ขวา)

2.7 ตำแหน่งตัวอักษร (เลือกเพียงคำตอบเดียว)

- วางตำแหน่งด้านบนของกระดาษ (กลาง)
- วางตำแหน่งด้านล่างของกระดาษ (กลาง)

3. ด้านการนำไปใช้ (เลือกเพียงคำตอบเดียว)

- ใช้เป็นสื่อหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- ใช้เป็นสื่อเสริมในช่วงเวลาเรียน
- ใช้เป็นสื่อนอกเวลาเรียน

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	คะแนนการพิจารณา		
	-1	0	+1
1. ส่วนต่างๆของเล่มหนังสือ			
1.1 หน้าปก มีภาพที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง สีสันสะดุดตา บนปกมีชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้วาดภาพประกอบตัวโตชัดเจน			
1.2 ปกด้านใน ส่วนหลังของปกมีรายละเอียดเกี่ยวกับการพิมพ์			
1.3 ไบรอนด์ปก หน้าต่อจากปกมีเพียงชื่อเรื่อง ซึ่งพิมพ์ไว้ด้านบน			
1.4 ด้านหลังของไบรอนด์ปกเว้นไว้หรือใส่ชื่อชุดหนังสือเล่มอื่นๆ			
1.5 ปกใน มีชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ผู้จัดทำ ผู้รวบรวม และการจัดพิมพ์			
1.6 ปกรองใน เป็นส่วนหลังของปกในอาจใช้เป็นรายละเอียดบรรณานุกรม หรือ คำชี้แจงลิขสิทธิ์			
1.7 หน้าคำนำ หรือ คำชี้แจงเป็นหน้าแสดงวัตถุประสงค์ของการเขียนหนังสือ ประวัติความเป็นมาหรือคำชี้แจงการใช้หนังสือ			
1.8 หน้าแบบทดสอบ อาจเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนหรือหลังเรียน			
2. เนื้อเรื่องของหนังสือ			
- เนื้อเรื่อง แสดงรูปภาพ คำศัพท์ภาษากะเหรี่ยง คำอ่านภาษากะเหรี่ยง และคำแปลภาษาไทย			
3. ส่วนหลัง ประกอบด้วย			
3.1 หน้ากิจกรรมหรือคำอธิบายศัพท์ที่เป็นรูปภาพ ทำให้เด็กเข้าใจเนื้อเรื่องดียิ่งขึ้น อาจประกอบไปด้วยบรรณานุกรม ดัชนีและภาคผนวก			
3.2 รองปกใน (ปกหลัง) เว้นไว้หรืออาจมีรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดพิมพ์หรือชื่อชุดหนังสือของผู้แต่ง			
3.3 ปกหลัง อาจเว้นว่างไว้หรือมีภาพประกอบ การออกแบบปกหน้าและปกหลังอาจเป็นแผ่นเดียวกัน			

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผลการพิจารณาองค์ประกอบการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์

คำชี้แจง

1. แบบประเมินโครงสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ มีวัตถุประสงค์ในการรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านองค์ประกอบของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เพื่อนำข้อเสนอแนะไปออกแบบและพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมให้สมบูรณ์
  2. แบบประเมินนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
    - ตอนที่ 1 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบหนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นชนิดคำถามแบบปลายเปิด
    - ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบหนังสืออ่านเพิ่มเติม
    - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
  3. โปรดพิจารณาว่าเนื้อหาแต่ละข้อต่อไปนี้ มีองค์ประกอบเหมาะสมเห็นควรนำไปใช้สร้างหนังสือและกรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “คะแนนการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน
ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง	+1	ถ้าแน่ใจว่าองค์ประกอบมีความเหมาะสมเห็นควรนำไปสร้างหนังสือ
ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง	0	ถ้าไม่แน่ใจว่าองค์ประกอบมีความเหมาะสมเห็นควรนำไปสร้างหนังสือ
ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง	+1	ถ้าแน่ใจว่าองค์ประกอบไม่มีความเหมาะสมเห็นควรนำไปสร้างหนังสือ

ตอนที่ 1 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบหนังสืออ่านเพิ่มเติม
กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. **ลักษณะภายนอกทั่วไปของหนังสือ** (เลือกเพียงคำตอบเดียว)
  - 1.1 **ขนาดของหนังสือ** คือ ขนาด A5 กว้าง 14.8 X ยาว 21 เซนติเมตร
  - 1.2 **รูปเล่มหนังสือ** คือ หนังสือ Up right คือหนังสือแนวตั้งปกติ
  - 1.3 **การเย็บเล่มหนังสือ** คือ เย็บก็เป็นการเข้าเล่มโดยใช้ด้ายเย็บแต่ละยกของการพิมพ์เข้าด้วยกัน ติดต่อกันทั้งเล่มและใช้กาวทาสันของหนังสือเพื่อให้ยึดติดกันแล้วจึงเข้าปก
2. **เนื้อหาของหนังสือ**
  - 2.1 **ภาษา** คือ เป็นแบบ 2 ภาษา นำเสนอแบบ 3 บรรทัด ประกอบด้วยภาษากะเหรี่ยง (ภาษาเขียน, ภาษาพูด) ภาษาไทย
  - 2.2 **ขนาดตัวอักษร** (เลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ)
    - ตัวอักษรขนาดประมาณ 30 พอยท์
    - ตัวอักษรขนาดประมาณ 24 พอยท์
    - ตัวอักษรขนาดประมาณ 18-20 พอยท์
  - 2.3 **รูปแบบตัวอักษร** (เลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ)
    - อักษรตัวหนา ใช้เป็นชื่อเรื่อง หัวข้อหลัก หัวข้อรอง
    - อักษรตัวบาง ใช้เป็นเนื้อหาของเรื่อง
    - อักษรตัวเอียง ใช้เป็นคำบรรยายได้ภาพประกอบเนื้อเรื่องหรือข้อความที่ต้องการเน้น และข้อความที่เป็นคำกล่าวของสิ่งต่างๆ
  - 2.4 **รูปแบบภาพ** คือ ภาพถ่าย เป็นภาพจริง สถานที่จริง
  - 2.5 **ชนิดของกระดาษ** คือ กระดาษอาร์ตมัน เนื้อกระดาษเรียบ เป็นมันเงา ความหนาของกระดาษมีดังนี้ 85 แกรม, 90 แกรม, 100 แกรม, 105 แกรม, 120 แกรม, 130 แกรม, 140 แกรม, 160 แกรม
  - 2.6 **ตำแหน่งเลขหน้า** คือ วางตำแหน่งด้านล่างของกระดาษ (ขวา)
  - 2.7 **ตำแหน่งตัวอักษร** คือ วางตำแหน่งด้านบนของกระดาษ (กลาง)
3. **ด้านการนำไปใช้** คือ ใช้เป็นสื่อนอกเวลาเรียน

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบในการ
สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการ	คะแนนการพิจารณาความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ									Σx	IOC	ผลการ พิจารณา
	คน ที่1	คน ที่2	คน ที่3	คน ที่4	คน ที่5	คน ที่6	คน ที่7	คน ที่8	คน ที่9			
1												
1.1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	9	1	เหมาะสม
1.2	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	9	1	เหมาะสม
1.3	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	9	1	เหมาะสม
1.4	0	0	+1	0	+1	0	+1	0	0	3	0.3	ไม่เหมาะสม
1.5	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	9	1	เหมาะสม
1.6	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	9	1	เหมาะสม
1.7	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	+1	8	0.8	เหมาะสม
1.8	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	9	1	เหมาะสม
2												
เนื้อเรื่อง	+1	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	+1	8	0.8	เหมาะสม
3												
3.1	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	8	0.8	เหมาะสม
3.2	+1	+1	0	+1	+1	+1	0	+1	+1	7	0.7	เหมาะสม
3.3	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	9	1	เหมาะสม

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

1. ควรระบุชื่อเรื่องหนังสืออ่านเพิ่มเติมให้ชัดเจน
2. กำหนด concept/ ขอบข่ายของหนังสือให้ชัดเจน
3. หากทำเป็นชุดการอ่านควรระบุว่าจะประกอบด้วยเรื่องอะไรบ้าง

ภาคผนวก ง

แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

**แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ ผู้เชี่ยวชาญประเมินเกี่ยวกับคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าจะได้นำผลการประเมินวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยงต่อไป

2. แบบประเมินฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

2.1 รายการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มฯ แบ่งระดับคุณภาพออกเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 หมายถึงระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึงระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึงระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึงระดับพอใช้

ระดับ 1 หมายถึงระดับควรปรับปรุง

2.2 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3. ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ ทำเครื่องหมาย ไปช่องระดับความคิดเห็นของท่าน หากมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมกรุณาเขียนลงในช่องที่กำหนด

**แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

ตอนที่ 1 รายการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. รูปเล่ม						
1.1 ขนาดของเล่มเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน						
1.2 ออกแบบสวยงามดึงดูดความสนใจ						
1.3 ขนาดความหนา จำนวนหน้าเหมาะสม						
1.4 ใช้กระดาษที่มีคุณภาพ คงทน ถาวร						
1.5 ปกและการเข้าเล่มแข็งแรง						
1.6 ภาพประกอบปกสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง						
1.7 ส่วนประกอบของหนังสือครบถ้วน						
2. ด้านการจัดภาพ						
2.1 ภาพประกอบมีความเหมาะสม สวยงาม						
2.2 ขนาดของภาพ ตัวละครเหมาะสม						
2.3 ภาพสอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง						
2.4 ภาพแต่ละตอนต่อเนื่อง สัมพันธ์กัน						
2.5 การจัดภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย						
2.6 บุคลิกของตัวละครเหมาะสม						
2.7 ภาพประกอบช่วยให้เข้าใจเนื้อหาดีขึ้น						
2.8 การจัดวางภาพประกอบและข้อความ						
2.9 ภาพประกอบส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์						

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
3. เนื้อหา						
3.1 ขนาดตัวอักษรเหมาะสมกับวัยผู้เรียน						
3.2 ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง						
3.3 สาระของเรื่องมีประโยชน์ต่อผู้เรียน						
3.4 ข้อคิดของเรื่องส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น						
4. ด้านภาษา						
4.1 ขนาดตัวอักษรเหมาะสมกับวัยผู้เรียน						
4.2 ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง						
4.3 ภาษามีความเหมาะสมกับวัยผู้เรียน						
4.4 ตัวอักษรมีความชัดเจนอ่านง่าย						
4.5 ความยาวของเนื้อเรื่องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน						

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

**แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์**

คำชี้แจง

1. แบบวัดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคำตอบให้เลือกทำ ข้อความแต่ละข้อ ไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด

2. นักเรียนมีอิสระในการเลือกตอบตามความคิดเห็น ความรู้สึกของตนเองโดยให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน ซึ่งมีรายการให้เลือกตอบดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย
ระดับ 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ
ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดรูปเล่ม					
1.1 รูปเล่มสวยงามดึงดูดความสนใจ					
1.2 ขนาดของเล่มหนังสือมีความเหมาะสม					
1.3 ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม					
1.4 เล่มหนังสือสามารถหยิบจับได้สะดวก					
1.5 ลักษณะตัวอักษรชวนอ่าน					
2. ความพึงพอใจต่อภาพประกอบและการจัดภาพ					
2.1 ภาพปกสวยงามดึงดูดความสนใจ					
2.2 ภาพประกอบมีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง					
2.3 ภาพประกอบสร้างความความเข้าใจในเนื้อเรื่อง					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2.4 ลักษณะภาพเหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
2.5 การจัดวางภาพมีความเหมาะสม					
3. ความพึงพอใจต่อเนื้อหาสาระของหนังสือ					
3.1 เนื้อหาให้ข้อคิดสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน					
3.2 เนื้อหา มีความสอดคล้องกับชีวิตจริงของนักเรียน					
3.3 เรื่องราวในหนังสือกระตุ้นให้นักเรียนอยากอ่าน					
3.4 ความยาวของเนื้อหา มีความเหมาะสม					
3.6 เนื้อหาให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวในท้องถิ่น					
3.7 เรื่องราวในเนื้อหาสามารถสร้างความเพลิดเพลินในการอ่านให้แก่ นักเรียน					
3.8 เนื้อหาตรงกับความสนใจของนักเรียน					
4. ความพึงพอใจต่อลักษณะภาษาที่ใช้					
4.1 ภาษาที่ใช้ในการดำเนินเรื่องชัดเจนน่าอ่านเข้าใจง่าย					
4.2 ภาษาในหนังสือมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
4.3 ภาษามีความเรียบง่ายไม่วกวน อ่านแล้วเข้าใจง่าย					
4.4 มีการใช้ภาษาที่อธิบายเรื่องราวได้ชัดเจน					
4.5 ภาษาที่ใช้สามารถจูงใจในการอ่านได้					
5. ความพึงพอใจต่อคุณค่าของหนังสือ					
5.1 หนังสือชุดนี้สามารถใช้เป็นหนังสือส่งเสริมการอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมฯได้					
5.2 เนื้อหาของหนังสือสามารถเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่นเกิดความรักและภูมิใจต่อท้องถิ่นของตน					
5.3 หนังสือนี้สามารถช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะในการอ่านเพิ่มเติมได้					

ภาคผนวก จ

แบบตรวจสอบความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามหลักสูตรท้องถิ่น
โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)
ผลพิจารณาความเหมาะสม ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของหนังสืออ่าน
เพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยงฯ

**แบบตรวจสอบความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามหลักสูตร
ท้องถิ่นชุมชนพระบาทห้วยต้ม โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ เป็นเครื่องมือที่ใช้ ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นส่วน
หนึ่งในการศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง ในหัวข้อเรื่อง “การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ ” ได้ พัฒนาขึ้นโดย
นางสาวพวงมด พงศามงคล นิสิตปริญญาโท สาขาเทคโนโลยี และสื่อสารการศึกษา มี
วัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ ใน
การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยงต่อไป โดยการสอบถามความคิดเห็นของ
ผู้เชี่ยวชาญแล้วให้ พิจารณาว่าข้อสอบทุกข้อมีความเหมาะสมหรือไม่ แบบประเมินฉบับนี้มี
2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 รายการสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษา
กะเหรี่ยง โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ของหนังสือ
อ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง ว่ามีความเหมาะสมตามที่กำหนดให้ หรือไม่ โดยให้ ผู้ประเมินทำ
เครื่องหมาย ใ้ลงในช่อง +1 0 หรือ -1 ลงในช่องให้ ตรงกับความคิดเห็นของท่านให้ มากที่สุด

+1 = เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 = เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 = เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่ม

2. กรุณาทำเครื่องหมาย ใ้ลงในช่องระดับความสำคัญตามความคิดเห็นที่พิจารณาแล้ว เห็น
ว่าข้อสอบทุกข้อมีความเหมาะสมหรือไม่ หากมีความเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมกรุณา เขียน
ลงในแบบประเมินตามที่กำหนดให้เพื่อเป็นประโยชน์ในทางด้านการศึกษาต่อไป

แบบตรวจสอบความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามหลักสูตรท้องถิ่น
ชุมชนพระบาทห้วยต้ม โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์ สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

ตอนที่ 1 ให้ท่านพิจารณาข้อสอบต่อไปนี้ มีความเหมาะสมตามจุดประสงค์ ที่กำหนดให้
หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องให้ ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ ที่ 1 เรื่อง สถานที่ สำคัญในชุมชนพระ บาทห้วยต้ม	1. เจดีย์ ในภาษากะเหรี่ยง เขียนว่าอย่างไร ? ก. ໂປ້ວ ข. ທູ້ ค. ວິນ ง. ວັດ เฉลย ค				
	2. เจดีย์ตั้งอยู่ที่หมู่บ้านไหน ? ก. หมู่ที่ 8 ข. หมู่ที่ 9 ค. หมู่ที่ 11 ง. หมู่ที่ 12 เฉลย ง				
	3. ວີ ແປວ່າอะไร ? ก. ใจบ้าน ข. วัด ค. หมู่บ้าน ง. โรงเรียน เฉลย ง				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สถานที่สำคัญ ในชุมชนพระบาทห้วย ต้ม	4. ข้อใดถูกต้อง ก. ဖုတ်ဘိ (ฟือ เต๊ะ บอ) ข. ဖုတ်ဝိဘိ (ซอ คา ล้อ) ค. ဘိ (โจ) ง. ဘိ (วัด) เฉลย ก				
	5. วัดพระพุทธรูปบาทห้วยต้ม ตั้งอยู่ที่จังหวัดใด ก. เชียงใหม่ ข. ลำพูน ค. ลำปาง ง. แพร่ เฉลย ข				
	6. ใครเป็นผู้สร้างเจดีย์ศรี เวียงชัย ก. ครูบาชาวปี ข. ครูบาศรีวิชัย ค. ครูบาวงศ์ ง. ครูบาพรณ เฉลย ค				
	7. วิหารพระเมืองแก้ว ใน ภาษากะเหรี่ยง อ่านว่า อย่างไร? ก. ที เก่อ เมลอ วา ข. ที เก่อ เมลอ โพ				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สถานที่สำคัญในชุมชนพระบาทห้วยต้ม	ค. พื่อ ที โหม่ โบ ง. พื่อ เก่อ จำ ล่อ เฉลย ง				
	8. ข้อใดถูกต้อง ? ก. อุธะกัวี สุขา ข. วธิลัวี (กุฎี) ค. โสร โรงเรียน ง. คู โรงครัว เฉลย ข				
	9. ศาลาใส่บาตร เขียนเป็นภาษากะเหรี่ยงว่าอย่างไร? ก. เต อ้อ ต้า ล้อ ข. ป่า ชุย เหม่ ล่อ ค. ป่า ต้า ล่อ หลี่ ง. ซอ คา ล้อ เฉลย ข				
	10. หอไตรมีไว้เก็บอะไร ? ก. คัมภีร์ไบเบิล ข. พระเครื่อง ค. สมุด ง. ของใช้ครูบาวงศ์ เฉลย ก				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สถานที่สำคัญ ในชุมชนพระบาทห้วย ต้ม	11. เจดีย์ศรีเวียงชัย ใช้ เวลาสร้างกี่ปี ก. 10 ปี ข. 11 ปี ค. 13 ปี ง. 14 ปี เฉลย ข				
	12. ข้อใดเขียนผิด ก. ဝံလံဝံဝံလံဝံ หอไตร ข. ဝါဝါဝါ ဂူ ค. ဖုဒုဒုဝီ ပုဂံကျာ်း ง. တံတုဒုဒုဝီ ကျာ်း เฉลย ค				
	13. ဘူဝီ ပါလံဘူဝီ က. ယံင်ခိင် ဃ. ကျာ်း က. နံင်ပိင် င. နံင်ပိင် เฉลย ဂ				
	14. နီပိင်ပိင် နီပိင် ပိင်ပိင်ပိင် ပိင်ပိင် က. တေ ဝံင် တံင် လီင် ခ. ပံင် နီပိင် မဲင် လီင် က. ပံင် တံင် လီင် င. နီပိင် ကာ လီင် เฉลย ဃ				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สถานที่สำคัญ ในชุมชนพระบาทห้วยต้ม	15. ใจบ้านเขียนเป็นภาษากะเหรี่ยงว่าอย่างไร ? ก. ฮัง ข. ๕๐๐อ่าว ค. ๕๕๕ ง. ๕๕๕ เฉลย ง				
	16. นำบ่อทิพย์ อ่านเป็นภาษากะเหรี่ยงว่าอย่างไร? ก. ที เก่อ เมลล วา ข. ป่า ชุย หม่ม ล่อ ค. ที เก่อ เมลล โโพ ง. ป่า ต่า ล่อ หลี่ เฉลย ก				
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 2 เรื่องของใช้ในครัวเรือน	17. จาน มีประโยชน์อย่างไร ? ก. ภาชนะใส่ของ ข. สำหรับตัดไม้ ค. สำหรับใส่น้ำ ง. สำหรับใส่ข้าว เฉลย ง				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 2 เรื่องของใช้ใน ครัวเรือน	18. กระดาษ ในภาษา กะเหรี่ยง เขียนว่าอย่างไร ? ก. လိဝိဘုံဘုံ ข. ဝိဝု ค. လိဝိဘုံဘုံ ง. ဂူ เฉลย ข				
	19. ชื่อใดถูกต้อง ? ก. ဝံရီဒါ (ที่ คลอ เดอ) ข. တာ်ဃာ (ที่ เดอ) ค. ဝံတလူ (เป้อ เฮอ) ง. ကရံ (ต้า ขร่า) เฉลย ก				
	20. หม้อหนึ่ง ในภาษา กะเหรี่ยง อ่านว่าอย่างไร? ก. ချော့ ပို ဘ. တီ ဒေ ค. ပေါ့ ဟေ ဝ. ကေ ဝီ เฉลย င				
	21. ชื่อใดถูกต้อง? ก. ဂူ ချီ ข. ဃံဝးဒိန် တေ ค. တာ်ဃာ ကရဲ ง. ဝိဝု ခိုင် เฉลย ก				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 2 เรื่องของใช้ในครัวเรือน	22. ถ้วย อ่านเป็นภาษากะเหรี่ยงว่าอย่างไร? ก. เนาะ เต่อ แฉะ ข. น่อ เต่อ ฝะ โต๊ะ ปี่ ป๊ะ ค. แหระ ฝะ โต๊ะ ง. ลอ คอ ไม้ะ ไละ เฉลย ง				
	23. ข้อใดเขียนผิด ? ก. ထံဒါံ ถังน้ำ ข. လိဝိဝံဘ်ဘ် จาน ค. လာဂီဝိ เต่า ง. နီဝံတဲာ် กาดัมน้ำ เฉลย ง				
	24. ထံတလူ ပဲလ်ဘဲာ်อะไร? ก. ถังน้ำ ข. แก้วน้ำ ค. ถ้วย ง. จาน เฉลย ข				
	25. มีด (เล็ก) เขียนเป็นภาษากะเหรี่ยงว่าอย่างไร ? ก. ဝဲဝိဝိ ข. ဝဲာ်ဘဲာ်				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ ที่ 2 เรื่องของใช้ใน ครัวเรือน	ค. យ៉ា ง. យ៉ា เฉลย ก				
	26. ក្បាល ប្រែជាអ្វី? ก. หม้อน้ำ ข. โถง ค. ไห ง. ตะเกียบ เฉลย ค				
	27. ខ្សែ អានជាភាសា កម្ពុជាយ៉ាងណា? ก. ที เดอ ข. เกอ ร์ ค. ที คลอ เดอ ง. เตอ ลู เฉลย ข				
จุดประสงค์การเรียนรู้ ที่ 3 เรื่องของใช้เครื่อง แต่งกาย	28. ខ្លឹមបែបតែជាសញ្ញា លក្ខណ៍ស្រីសុភ័យ? ก. ខ្លឹមดำ ข. ខ្លឹមแดง ค. ខ្លឹមขาว ง. ខ្លឹមใหม่พรม เฉลย ค				
	29. ស្រីអានភាសាកម្ពុជា យ៉ាងណា? ก. យ៉ា ข. យ៉ា ค. ๕ ง. ๕ เฉลย ค				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 3 เรื่องของใช้เครื่องแต่งกาย	30. ผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว ต้องแต่งกายแบบไหน ก. เสื้อขาว (เซ วา) ข. เสื้อดำกับผ้าขึ้น ค. เสื้อแดงกับใส่รง ง. เสื้อดำกับใส่รง เฉลย ง				
	31. กระเป่า (ย่าม) ในภาษากะเหรี่ยง เขียนและอ่านว่าอย่างไร ก. จุตจาร์ (คือ เคอะ) ข. คุ๊ะ (นี่ะ ดี) ค. ฮอร์ (เทอะ) ง. ๐๖ (เป้อ ลี) เฉลย ง				
	32. ข้อใดถูกต้อง ? ก. จุติ เสื้อแดง ข. จุติ สร้อย ค. จุตุ เข็มขัด ง. จุตจาร์จุ หมอน เฉลย ก				
	33. เค้าะ ผิ แปลว่าอะไร? ก. กางเกง ข. ต่างหู				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 3 เรื่องของใช้ในเครื่องแต่งกาย	ค. รองเท้า ง. สร้อย				
	เฉลย ค				
	34. เสื้อสีขาวที่ไว้ใส่สำหรับสาวบริสุทธิ์ เรียกว่า อะไร? ก. เซ ก่อ ข. แพ เต๋อ ดอ ค. เซ ชู ง. เซ วา				
	เฉลย ง				
	35. เป๋อ สี มีความหมายตรงกับข้อใด? ก. รั๊ว๊ะ ข. อด ค. จูตจาร์ ึง. อดว๊ะ				
	เฉลย ง				
	36. อดอ อ่านว่าอะไรในภาษากะเหรี่ยง? ก. นี ทอ ข. ย๊ะ ค. เซ วา ง. เซ ก่อ				
เฉลย ค					
	37. ยางรัดผม ในภาษากะเหรี่ยงเขียนว่าอย่างไร? ก. รั๊ว๊ะ ข. จูตจาร์ ค. อดวู				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 3 เรื่องของใช้ในเครื่อง แต่งกาย	ง. วง เฉลย ก				
	38. แท ต่อ ดอ แปลว่า อะไร? ก. สร้อย ข. ไส่ ค. ผ้าห่ม ง. พรหมเช็ดเท้า เฉลย ข				
	จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 4 เรื่องอุปกรณ์พอด้าย	39. ปุยฝ้าย ในภาษา กะเหรี่ยงเรียกว่าอะไร ก. แบ ข. ดี ค. ตะหวี ง. จ้อย กว้อ เฉลย ก			
	40. ลูร์จู้ แปลว่าอะไร? ก. ผ้าคาดเอว ข. ไม่ปรับผ้า ค. กระสวย ง. ที่หนีบผ้า เฉลย ค				
	41. ต้า เต่ เล่ แปลว่าอะไร ก. ที่กรอด้าย ข. ไม่ปรับผ้า ค. เครื่องปั่นด้าย ง. กรรไกร เฉลย ข				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 4 เรื่องอุปกรณทอผ้า	42. ၁ อ่านและแปลว่า ? ก. ลี ควอ (โครงไม้) ข. ลี (ด้าย) ค. ตะ หริ (กรรไกร) ง. ตะ ฉะ ต้า (เข็มเย็บผ้า) เฉลย ข				
	43. နိဗ္ဗာန် อ่านว่าอะไร ? ก. ทะ โค ล้อ ข. เกอ ฮะ ค. เนาะ แฉะ ง. กลู เฉลย ค				
	44. ไม้ลาบสำหรับการทอ ในภาษากะเหรี่ยง เรียกว่า อะไร ก. ลี ชูย ข. ย่อ แควะ ค. ตะ เป็อ ง. ทะ แป๊ะ เฉลย ง				
	45. အိတ် กวอ คืออะไร ? ก. กี่ทอเอว ข. ที่กรอด้าย ค. ปุยฝ้าย ง. ไม้ค้ำเสียบผ้าปรับขนาด เฉลย ข				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ ที่ 4 เรื่องอุปกรณ์ทอผ้า	46. ผ้าคาดเอว ทำมาจาก อะไร? ก. หนังสัตว์ ข. ผ้า ค. เปลือกไม้ ง. ถูกทุกข้อ เฉลย ง				
	47. อุปกรณ์ทอผ้า ส่วนมาก จะทำมาจากอะไร ? ก. ไม้ไผ่ ข. ไม้เนื้อแข็ง ค. ถูกทั้ง ก และ ข ง. ผิดทุกข้อ เฉลย ค				
	48. กี่ทอเอว ในภาษา กะเหรี่ยงเขียนว่าอย่างไร ก. ထိုဝိဝိဝိ ข. ထိုဝိဝိ ค. ထိုဝိ ง. ထိုဝိ เฉลย ก				
	49. การทอผ้ากะเหรี่ยง เรียกว่าอะไร? ก. การทอผ้ายกดอก ข. การทอแบบกี่เอว ค. การทอผ้าไหมภูธร ง. การทอสลั้มไม้ เฉลย ข				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 4 เรื่องอุปกรณ์ทอผ้า	50. การผ้าแบบกี่เอว สามารถทได้ในที่ใด? ก. บนบ้าน ข. ใต้ต้นไม้ ค. ใต้ถุนบ้าน ง. ถูกทุกข้อ เฉลย ง				
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 5 เรื่องอาหารพื้นบ้าน	51. กี๋อ พอ คือแกงอะไร? ก. แกงเห็ด ข. แกงหน่อไม้ ค. แกงหางไหล ง. แกงเบือ เฉลย ก				
	52. อร์วอริ อ่านว่าอะไร? ก. เง่ ซ่า ตื่อ พอ ข. ต่า คอ พ้อ ค. เบ่อ พอ ง. ต่า ดอก คลอ เฉลย ข				
	53. แกงข้าวขี้ว ภาษา กะเหรี่ยงเรียกว่าอะไร? ก. เบ่อ พอ ข. ต่า ชู่ เท้าะ ค. คื่อ ที พอ ง. ต่า พอ เค่อ เฉลย ง				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 5 เรื่องอาหารพื้นบ้าน	54. ข้าวต้ม ในภาษากะเหรี่ยงเขียนว่าอย่างไร ? ก. จุ๋ยอ๋อ ข. ๐จู้จู้ ค. ๓จู้ ง. ๓จู้จู้ เฉลย ค				
	55. ๓จู้จู้ คือแกงอะไร? ก. แกงหัวปลี ข. แกงเบือ ค. แกงส้มผักกูด ง. แกงบอน เฉลย ค				
	56. จุ๋ยอ๋อ อ่านว่าอะไรอะไร ? ก. คือ ที พอ ข. ป่า หนอย ไต่ ค. กี่ ก่น พอ ชี ง. ก้อ เพาะ เฉลย ก				
	57. ถั่วเน่า ในภาษากะเหรี่ยง อ่านว่าอะไร ? ก. หย่า โพล แซวะ ต่า ฮู้ ข. ป่า หนอย ไต่				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
จุดประสงค์การเรียนรู้ ที่ 5 เรื่องอาหาร พื้นบ้าน	ค. ก้อ พอ ง. ทะ น้อ อี้ก เฉลย ง				
	58. ᨧᩢ᩠ᨦᩉ᩠ᩅᩁᩁᩁ แปลว่าอะไร ? ก. ป่า หนอย ไต ข. มีอ ไต และ ชู ค. ก้อ พอ ง. ต่า ชู้ เทีเกาะ เฉลย ข				
	59. ซ้าวสวย ในภาษากะเหรี่ยง เขียนว่าอย่างไร ? ก. ᨧᩢ᩠ᨦᩉ᩠ᩅ ข. ᨧᩢ᩠ᨦᩉ᩠ᩅ ค. ᨧᩢ᩠ᨦᩉ᩠ᩅ ง. ᨧᩢ᩠ᨦᩉ᩠ᩅ เฉลย ก				
	60. เง่ ซ่า ดื่อ พอ คือแกงอะไร? ก. แกงข้าวขี้ ข. แกงหน่อไม้ ค. แกงหางไหล ง. แกงส้มผักกูด เฉลย ค				

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

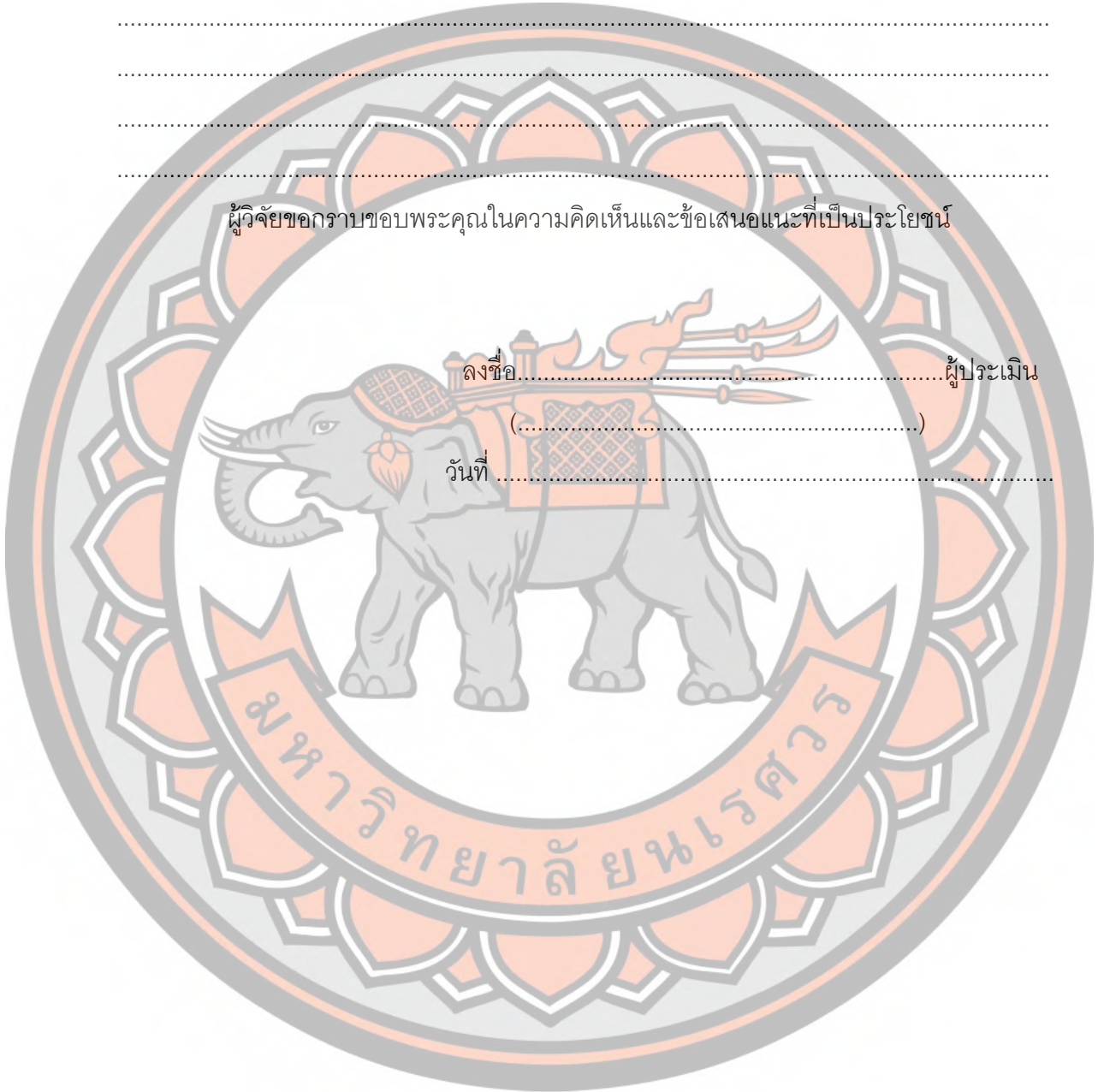
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์

ลงชื่อ.....

ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....

ตาราง 18 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบทดสอบผสมสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง

ข้อ ที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum x$	IOC	ผลการ พิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
4	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	เหมาะสม
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
7	+1	0	1	0	+1	3	0.60	เหมาะสม
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
17	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	เหมาะสม
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ ที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum X$	IOC	ผลการ พิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
22	+1	0	0	+1	+1	3	0.60	เหมาะสม
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
29	+1	+1	0	0	+1	3	0.60	เหมาะสม
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
31	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	เหมาะสม
32	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	เหมาะสม
33	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	เหมาะสม
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
38	+1	0	+1	0	+1	3	0.60	เหมาะสม
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม

ตาราง 18 ต่อ)

ข้อ ที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum X$	IOC	ผลการ พิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
43	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
45	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	เหมาะสม
46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
47	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
49	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	เหมาะสม
50	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
51	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
52	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	เหมาะสม
53	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
54	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
55	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	เหมาะสม
56	+1	0	0	+1	+1	3	0.60	เหมาะสม
57	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
58	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
59	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
60	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์

จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง

*****

คำสั่ง จงทำเครื่องหมาย X ทับอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าคำตอบที่ถูกต้อง เพียงคำตอบเดียว

1. เจดีย์ในภาษากะเหรี่ยง เขียนว่าอย่างไร ?

ก . **वंर်ວະ**   ข. **ဖုၤ**   ค . **ဝဲၣ်**   ง. **ဝံကဗျာဝါ**

2. เจดีย์ตั้งอยู่ที่หมู่เท่าไร ?

ก. หมู่ที่ 8   ข. หมู่ที่ 9   ค. หมู่ที่ 11   ง. หมู่ที่ 12

3. วัดพระพุทธรูปห้วยต้มตั้งอยู่ที่จังหวัดใด

ก. เชียงใหม่   ข. ลำพูน   ค. ลำปาง   ง.แพร่

4. วิหารพระเมืองแก้ว ในภาษากะเหรี่ยง อ่านว่าอย่างไร?

ก. ที เก่อ เมลล วา   ข. ที เก่อ เมลล โฟ
ค. ฟือ ที โหม่ โบ   ง. ฟือ เก่อ จ่า ล้อ

5. ศาลาใส่บาตร เขียนเป็นภาษากะเหรี่ยงว่าอย่างไร?

ก. เต อ้อ ต้า ล้อ   ข . ป่า ชุย เหม่ ล้อ
ค. ป่า ต้า ล้อ หลี่   ง. ซอ คา ล้อ

6. หอไตรมีไว้เก็บอะไร ?

ก. คัมภีร์ใบลาน   ข. พระเครื่อง   ค. สมุด   ง. ของใช้ครัวบาวงค์

7. ข้อใดเขียนผิด

ก. **ဝံဝံဝံဝံဝံ** หอไตร   ข. **ဝိဝါဝါ** ฎฎ
ค. **ဖုၣ်ဖုၣ်** ปู่แก้วมาเมือง   ง. **တံတံတံတံ** โรงครัว

8. **ဘုဝီ** แปลว่าอะไร?

ก. ผู้ช้ำขาว   ข. โรงครัว   ค . น้ำบ่อทิพย์   ง. น้ำบ่อน้อย

9. น้ำบ่อทิพย์ อ่านเป็นภาษากะเหรี่ยงว่าอย่างไร?

ก. ที เก่อ เมลล วา   ข. ป่า ชุย เหม่ ล้อ
ค. ที เก่อ เมลล โฟ   ง. ป่า ต้า ล้อ หลี่

10. จาน มีประโยชน์อย่างไร ?

- ก. ภาชนะใส่ของ ข. สำหรับตัดไม้
ค. สำหรับใส่น้ำ ง. สำหรับใส่ข้าว

11. หม้อหนึ่ง ในภาษากะเหรี่ยง อ่านว่าอย่างไร?

- ก. แซระ โฟ ข. ที เดอ ค. เปอ เสอ ง. เกอ ร์

12. ข้อใดเขียน ผิด ?

- ก. ဝံဒါ ถังน้ำ ข. လိဝိဝံဒ်ဘိ จาน
ค. လာ်ခိ เต่า ง. နိဝံဒါ กาทุ่มน้ำ

13. มีด (เล็ก) เขียนเป็นภาษากะเหรี่ยงว่าอย่างไร?

- ก. ဗဲဝိဝိ ข. ဝါဟာ ค. ဝံဒါ ညာ ညာ ညာ ညာ
ง. ဝံတလူ

14. ဝံဘဲ แปลว่าอะไร?

- ก. หม้อหนึ่ง ข. โถง ค. ไท ง. ตะเกียบ

15. เสื้อแบบใดเป็นสัญลักษณ์สาวบริสุทธิ์ ?

- ก. เสื้อดำ ข. เสื้อแดง ค. เสื้อขาว ง. เสื้อไหมพรม

16. ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วต้องแต่งกายแบบไหน

- ก. เสื้อขาว (เซ วา) ข. เสื้อดำกับผ้าขึ้น
ค. เสื้อแดงกับไสร่ง ง. เสื้อดำกับไสร่ง

17. ข้อใดถูกต้อง ?

- ก. ဆုဂါ (เสื้อแดง) ข. ဆုဝါ (สร้อย)
ค. ဆုသူ (เข็มขัด) ง. ဆုတရ်ဆု (หมอน)

18. เต้าะ ผิ แปลว่าอะไร?

- ก. กางเกง ข. ต่างหู ค. รองเท้า ง. สร้อย

19. ဆုဝါ อ่านว่าอะไรในภาษากะเหรี่ยง?

- ก. นี ทอ ข. ยี่ะ ค. เซ วา ง. เซ ก่อ

20. ยางรัดผม ในภาษากะเหรี่ยงเขียนว่าอย่างไร?

ก. **ຮິ່ງຕາ**   ข. **ຈຸດຈາງ**   ค. **ဆုသူ**   ง. **ယັງ**

21. ปุยฝ้าย ในภาษากะเหรี่ยงเรียกว่าอะไร

ก. **ແປ**   ข. **ລີ້**   ค. **ຄະ** หรือ **ງ.** **ຈັ່ງ** **ກວ່**

22. **လှိုင်ဆုံ** แปลว่าอะไร?

ก. **ຜ້າ** **ກາດ** **ເວ**   ข. **ໄມ້** **ປັບ** **ຜ້າ**   ค. **ກະ** **ສຽ** **ຍ**   ง. **ຟີ** **ຟື້ນ** **ຜ້າ**

23. **ວဲ** อ่านและแปลว่าอะไร?

ก. **ລີ້** **ควอ** (**โครง** **ไม้** **กลม** **เรือ**)   ข. **ລີ້** (**ดาบ**)
ค. **ຄະ** **หรือ** (**กรรไกร**)   ง. **ຄະ** **ดะ** **ต้า** (**เข็ม** **เย็บ** **ผ้า**)

24. **ຈັ່ງ** **ກວ່** คืออะไร ?

ก. **ກີ້** **ทอ** **เอว**   ข. **ຟີ** **ກອດ** **ดาบ**   ค. **ປຸຍ** **ฝ้าย**   ง. **ໄມ້** **ค้ำ** **เสียบ** **ผ้า** **ปรับ** **ขนาด**

25. **ກີ້** **พอ** คือแกงอะไร ?

ก. **แกง** **เห็ด**   ข. **แกง** **หน่อ** **ไม้**   ค. **แกง** **หาง** **ไหล**   ง. **แกง** **เป็**

26. **ວົກ** **ວິ** อ่านว่าอะไร?

ก. **เง่** **ข่า** **คือ** **พอ**   ข. **ต้า** **คอก** **พ้อ**
ค. **เบ่อ** **พอ**   ง. **ต้า** **คอก** **คลอก**

27. **ຂ້າວ** **ຕົ້ມ** ในภาษากะเหรี่ยงเขียนว่าอย่างไร ?

ก. **ຈຸ່ງ** **ວິ່ວ**   ข. **ບຸ່ງ** **ວິ**   ค. **ຍຸ່ງ**   ง. **ກຸ່** **ລະ** **ວິ**

28. **ຈຸ່ງ** **ວິ່ວ** อ่านว่าอะไร?

ก. **คิ้ว** **ที่** **พอ**   ข. **ป่า** **หน่อ** **ย** **โต**
ค. **กี้** **กั้น** **พอ** **ชี่**   ง. **กี้** **เหาะ**

29. **ຮີ** **ກິ່ງ** **ລະ** **ວຸ** แปลว่าอะไร ?

ก. **ป่า** **หน่อ** **ย** **โต**   ข. **มือ** **โต** **และ** **หู**
ค. **กี้** **พอ**   ง. **ต้า** **ฮู้** **เหาะ**

30. **เง่** **ข่า** **คือ** **พอ** คือแกงอะไร?

ก. **แกง** **ข่า** **ขั่ว**   ข. **แกง** **หน่อ** **ไม้**
ค. **แกง** **หาง** **ไหล**   ง. **แกง** **ส้ม** **ผัด** **กูด**

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาละหรียง สําหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยตมชัยะวงศาอุปถัมภ์

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	ค	16	ง
2	ง	17	ก
3	ข	18	ค
4	ง	19	ค
5	ข	20	ก
6	ก	21	ก
7	ค	22	ค
8	ก	23	ข
9	ก	24	ข
10	ง	25	ก
11	ค	26	ข
12	ง	27	ค
13	ก	28	ก
14	ค	29	ข
15	ค	30	ค

ภาคผนวก จ

ตารางแสดงความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ
ตารางแสดงผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนและหลังเรียนด้วยหนังสือ
อ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศา
อุปถัมภ์ ตามเกณฑ์ 80/80 ของนักเรียน 9 คน

ตารางแสดงผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนและหลังเรียนด้วยหนังสือ
อ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศา
อุปถัมภ์ ตามเกณฑ์ 80/80 ของนักเรียน 30 คน

ตาราง 19 แสดงการวิเคราะห์แบบทดสอบเพื่อหาความยาก ค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบ
ทางการเรียนด้านภาษากะเหรี่ยง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ความยาก (P)	อำนาจจำแนก (B)	แปลความหมาย
1	0.57	0.56	ใช้ได้
2	0.57	0.42	ใช้ได้
3	0.53	0.42	ใช้ได้
4	0.50	0.07	ตัดทิ้ง
5	0.63	0.78	ใช้ได้
6	0.37	0.17	ตัดทิ้ง
7	0.53	0.42	ใช้ได้
8	0.27	-0.21	ตัดทิ้ง
9	0.63	0.78	ใช้ได้
10	0.77	0.67	ใช้ได้
11	0.73	0.21	ใช้ได้
12	0.67	0.33	ใช้ได้
13	0.67	0.67	ใช้ได้
14	0.70	0.31	ใช้ได้
15	0.60	0.07	ตัดทิ้ง
16	0.77	0.67	ใช้ได้
17	0.53	0.42	ใช้ได้
18	0.70	0.42	ใช้ได้
19	0.47	0.06	ตัดทิ้ง
20	0.50	0.31	ใช้ได้
21	0.40	0.15	ตัดทิ้ง
22	0.10	0.00	ตัดทิ้ง

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อที่	ความยาก (P)	อำนาจจำแนก (B)	แปลความหมาย
23	0.67	0.44	ใช้ได้
24	0.23	-0.33	ตัดทิ้ง
25	0.67	0.33	ใช้ได้
26	0.80	0.22	ใช้ได้
27	0.43	0.03	ตัดทิ้ง
28	0.57	0.56	ใช้ได้
29	0.23	0.03	ตัดทิ้ง
30	0.53	0.31	ใช้ได้
31	0.43	-0.07	ตัดทิ้ง
32	0.67	0.44	ใช้ได้
33	0.43	0.78	ใช้ได้
34	0.10	0.00	ตัดทิ้ง
35	0.33	-0.33	ตัดทิ้ง
36	0.53	0.31	ใช้ได้
37	0.63	0.73	ใช้ได้
38	0.23	-0.33	ตัดทิ้ง
39	0.40	0.75	ใช้ได้
40	0.57	0.56	ใช้ได้
41	0.00	0.00	ตัดทิ้ง
42	0.33	0.63	ใช้ได้
43	0.47	-0.42	ตัดทิ้ง
44	0.23	-0.33	ตัดทิ้ง

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อที่	ความยาก (P)	อำนาจจำแนก (B)	แปลความหมาย
45	0.70	0.43	ใช้ได้
46	0.43	0.42	ใช้ได้
47	0.43	0.18	ตัดทิ้ง
48	0.70	-0.38	ตัดทิ้ง
49	0.57	0.78	ใช้ได้
50	0.53	0.42	ใช้ได้
51	0.40	0.75	ใช้ได้
52	0.43	0.42	ใช้ได้
53	0.33	-0.33	ตัดทิ้ง
54	0.63	0.33	ใช้ได้
55	0.63	0.33	ใช้ได้
56	0.67	0.56	ใช้ได้
57	0.10	0.00	ตัดทิ้ง
58	0.57	0.78	ใช้ได้
59	0.10	0.22	ตัดทิ้ง
60	0.63	0.22	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ = 0.7260

ตาราง 20 แสดงผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนและหลังเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ ตามเกณฑ์ 80/80 ของนักเรียน 9 คน

คนที่	ค่าเฉลี่ย						รวม	ค่าเฉลี่ย	
	คะแนนทดสอบระหว่างการใช้หนังสือฯ								คะแนนทดสอบหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม (30 คะแนน)
	เล่มที่ 1	เล่มที่ 2	เล่มที่ 3	เล่มที่ 4	เล่มที่ 5	รวม			
	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(50)			
1	8	9	8	8	10	43	26		
2	9	8	7	8	9	41	24		
3	7	5	9	7	8	36	25		
4	8	9	8	6	7	38	23		
5	7	8	8	10	8	41	25		
6	9	7	7	6	7	36	24		
7	7	6	8	10	9	40	20		
8	7	9	9	8	7	40	21		
9	8	7	8	10	8	41	24		
รวม	72	66	72	73	73	356	212		
ค่าเฉลี่ย	8.00	7.33	8.00	8.11	8.11	39.56	23.56		
ร้อยละ	80.00	73.33	80.00	81.11	81.11	79.11	78.52		

ตาราง 21 แสดงผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนและหลังเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ ตามเกณฑ์ 80/80 ของนักเรียน 30 คน

คนที่	ค่าเฉลี่ย					รวม	คะแนนทดสอบหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม (30 คะแนน)
	คะแนนทดสอบระหว่างการใช้หนังสือ						
	เล่มที่ 1	เล่มที่ 2	เล่มที่ 3	เล่มที่ 4	เล่มที่ 5		
	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(50)	
1	6	8	9	8	8	39	26
2	7	9	8	7	5	36	25
3	8	8	6	9	9	40	23
4	7	6	8	6	8	35	24
5	7	7	9	8	8	39	24
6	9	7	7	5	6	34	22
7	7	8	7	9	8	39	25
8	9	9	8	8	7	41	26
9	8	9	6	9	7	39	28
10	9	8	9	6	9	41	27
11	8	6	8	10	8	40	22
12	7	8	8	8	9	40	25
13	10	8	9	9	10	46	24
14	9	10	6	9	8	42	19
15	9	8	8	10	9	44	24

ตาราง 21 (ต่อ)

คนที่	ค่าเฉลี่ย						ค่าเฉลี่ย	
	คะแนนทดสอบระหว่างการใช้นั่งสือฯ							คะแนนทดสอบหลัง การใช้นั่งสืออ่าน เพิ่มเติม (30 คะแนน)
	เล่มที่ 1	เล่มที่ 2	เล่มที่ 3	เล่มที่ 4	เล่มที่ 5	รวม		
	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(50)		
16	8	7	7	7	10	39	20	
17	7	8	6	6	8	35	29	
18	6	9	9	6	7	37	19	
19	6	7	8	5	6	32	20	
20	8	8	9	8	9	42	22	
21	9	9	7	10	10	45	28	
22	5	7	7	9	8	36	25	
23	8	10	8	10	9	45	26	
24	10	9	6	8	10	43	23	
25	9	8	7	7	8	39	24	
26	8	9	9	9	8	43	24	
27	9	8	10	10	9	46	25	
28	8	9	9	9	9	44	25	
29	7	7	9	8	10	41	23	
30	8	10	8	10	10	46	24	
รวม	236	244	235	243	250	1208	721	
ค่าเฉลี่ย	7.87	8.13	7.83	8.10	8.33	40.03	24.03	
ร้อยละ	78.67	81.33	78.33	81.00	83.33	80.53	80.11	

ภาคผนวก ซ

ผลทดสอบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้หนังสือ
อ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศา
อุปถัมภ์

ตาราง 22 ผลทดสอบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้
หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากระเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้าน
ห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน 30	คะแนนผลต่าง (D)
	30 คะแนน	คะแนน	
1	14	16	2
2	12	20	8
3	10	15	5
4	12	25	13
5	15	20	5
6	12	15	3
7	13	17	4
8	9	23	14
9	10	15	5
10	9	16	7
11	9	18	9
12	10	19	9
13	8	20	12
14	9	21	12
15	11	19	8
16	11	26	15
17	9	28	19

ตาราง 22 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน 30	คะแนนผลต่าง (D)
	30 คะแนน	คะแนน	
18	18	30	12
19	16	25	9
20	12	20	8
21	19	23	4
22	22	30	8
23	15	21	6
24	14	19	5
25	16	17	1
26	18	18	0
27	9	10	1
28	5	25	20
Mean	12.39	20.39	8.00
S.D.	3.89	4.82	5.17

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างหนังสือหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากระเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
บ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์

ภาพ 5 ตัวอย่างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์

คำนำ	สารบัญ	หน้า
<p>หนังสืออ่านเพิ่มเติม ภาษากะเหรี่ยง เล่มที่ ๑ เรื่อง สถานที่สำคัญในชุมชนพระบาทห้วยต้ม ซึ่งได้อ่านเพิ่มเติมหลังจากที่เรียนในชั้นเรียนของเอกสารประกอบการสอน หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งจะประกอบไปด้วย</p> <p>เล่มที่ ๑ เรื่อง สถานที่สำคัญในชุมชนพระบาทห้วยต้ม</p> <p>เล่มที่ ๒ เรื่อง ของใช้ในครัวเรือน</p> <p>เล่มที่ ๓ เรื่อง ของใช้เครื่องแต่งกาย</p> <p>เล่มที่ ๔ เรื่อง อุปกรณ์ทอผ้า</p> <p>เล่มที่ ๕ เรื่อง อาหารที่บ้าน</p> <p>จุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงภาษากะเหรี่ยง (ภาษาเขียน) และให้ความสำคัญกับภาษาถิ่นไม่ให้ถูกกลืนหายไปกับคนรุ่นก่อน และให้นักเรียนมีจิตสำนึกรักบ้านเกิดของตนเอง</p> <p>หวังว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มที่ 1 เรื่องเรื่อง สถานที่สำคัญในชุมชนพระบาทห้วยต้ม จะเป็นประโยชน์และสามารถทำให้ผู้เขียนรู้จักภาษากะเหรี่ยง (ภาษาเขียน) และรู้ถึงความเป็นมาของสถานที่ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี</p>	<p>เรื่อง</p> <p>คำนำ</p> <p>สารบัญ</p> <p>คำชี้แจงในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับนักเรียน</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง</p> <p>แบบทดสอบก่อนเรียน</p> <p>เนื้อหา</p> <p>แบบทดสอบหลังเรียน</p> <p>เฉลยแบบทดสอบ</p> <p>ประวัติผู้เขียน</p>	<p>ก</p> <p>ข</p> <p>๑</p> <p>๒</p> <p>๓</p> <p>๕</p> <p>๒๕</p> <p>๒๗</p> <p>๒๘</p>
เด็กหญิงก้องนลิน		

<p style="text-align: center;">๑</p> <p style="text-align: center;">คำชี้แจง</p> <p>เพื่อบรรจุวัดประสงฆ์ของหนังสืออ่าน เล่มที่ ๑ เรื่อง สถานที่สำคัญในชุมชนพระบาทห้วยต้ม มีข้อแนะนำในการใช้หนังสือดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาเขียง เล่มนี้ ประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> ๑.๑ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง / จุดประสงค์การเรียนรู้ ๑.๒ แบบทดสอบก่อนเรียน ๑.๓ เนื้อหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาเขียง เล่มที่ ๑ เรื่อง สถานที่สำคัญในชุมชนพระบาทห้วยต้ม ๑.๔ แบบทดสอบหลังเรียน ๑.๕ เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2. ผู้เรียนควรศึกษาการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ตามลำดับขั้นตอนดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> ๒.๑ ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง / จุดประสงค์การเรียนรู้ ๒.๒ ทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน ๑๐ ข้อ ๒.๓ นักเรียนศึกษาเนื้อหาในการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติม ๒.๔ ทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน ๑๐ ข้อ เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจภายหลังจากการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม 3. สิ่งสำคัญที่นักเรียนต้องตระหนักคือ ความซื่อสัตย์ นักเรียนไม่ควรดูเฉลยก่อนทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน 	<p style="text-align: center;">๒</p> <p style="text-align: center;">ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง</p> <p>หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาเขียงสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ เล่มที่ ๑ เรื่อง สถานที่สำคัญในชุมชนพระบาทห้วยต้ม</p> <p>ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง</p> <p>ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาเขียง (ภาษาเขียน) และคัมภีร์เกี่ยวกับความเป็นมาต่างๆของสถานที่ในชุมชนพระบาทห้วยต้ม</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ผู้เรียนสามารถบอกสถานที่เป็นภาษาเขียง ทั้งภาษาอ่านและภาษาเขียน</p> <p>ผู้เรียนสามารถบอกความเป็นมาของสถานที่ต่างๆในชุมชนพระบาทห้วยต้ม</p>																																										
<p style="text-align: center;">๓</p> <p style="text-align: center;">แบบทดสอบก่อนเรียน</p> <p>หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาเขียง เรื่อง สถานที่สำคัญ คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมาย ก ข ค ง ครอบคำตอบที่ถูกต้องให้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เด็ยี่ ในภาษาเขียง เขียนว่าอย่างไร? <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%;">ก. <u>บ่ริ้วะ</u></td> <td style="width: 50%;">ข. <u>บู่</u></td> </tr> <tr> <td>ค. <u>ฮี่ริ</u></td> <td>ง. <u>คักขาก</u></td> </tr> </table> ๒. <u>อี่</u> แปลว่าอะไร? <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%;">ก. ไร่บ้าน</td> <td style="width: 50%;">ข. ไร่</td> </tr> <tr> <td>ค. หมู่บ้าน</td> <td>ง. โรงเรียน</td> </tr> </table> ๓. ชื่อใดถูกต้อง? <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%;">ก. <u>บู่ริ้วี่</u> (ชื่อ เตย บ่อ)</td> <td style="width: 50%;">ข. <u>บู่อี่อี่</u> (ชื่อ คา ล้อ)</td> </tr> <tr> <td>ค. <u>อี่</u> (ใจ)</td> <td>ง. <u>บ่ริ้วี่</u> (ไร่)</td> </tr> </table> ๔. วิหารพระเมืองแก้ว ในภาษาเขียง อ่านว่าอย่างไร? <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%;">ก. ที เกอ เมลล วา</td> <td style="width: 50%;">ข. ที เกอ เมลล โท</td> </tr> <tr> <td>ค. ทีอ ที โหม โบ</td> <td>ง. ทีอ เกอ จ่า ล้อ</td> </tr> </table> 	ก. <u>บ่ริ้วะ</u>	ข. <u>บู่</u>	ค. <u>ฮี่ริ</u>	ง. <u>คักขาก</u>	ก. ไร่บ้าน	ข. ไร่	ค. หมู่บ้าน	ง. โรงเรียน	ก. <u>บู่ริ้วี่</u> (ชื่อ เตย บ่อ)	ข. <u>บู่อี่อี่</u> (ชื่อ คา ล้อ)	ค. <u>อี่</u> (ใจ)	ง. <u>บ่ริ้วี่</u> (ไร่)	ก. ที เกอ เมลล วา	ข. ที เกอ เมลล โท	ค. ทีอ ที โหม โบ	ง. ทีอ เกอ จ่า ล้อ	<p style="text-align: center;">๔</p> <ol style="list-style-type: none"> ๕. ชื่อใดถูกต้อง? <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%;">ก. <u>บู่ฮี่</u> สุขา</td> <td style="width: 50%;">ข. <u>อี่อี่</u> (กุฎี)</td> </tr> <tr> <td>ค. <u>บ่ริ้วี่</u> โรงเรียน</td> <td>ง. <u>อี่</u> โรงเรียน</td> </tr> </table> ๖. ศาลาโสภาร เขียนเป็นภาษาเขียงว่าอย่างไร? <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%;">ก. เต อ้อ ค้า ล้อ</td> <td style="width: 50%;">ข. ป่า ขูย เหม ล้อ</td> </tr> <tr> <td>ค. ป่า ค้า ล้อ หนี</td> <td>ง. ขอ คา ล้อ</td> </tr> </table> ๗. ชื่อใดเขียน ผิด? <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%;">ก. <u>บ่ริ้วี่อี่อี่อี่</u> หอไตร</td> <td style="width: 50%;">ข. <u>อี่อี่</u> (กุฎี)</td> </tr> <tr> <td>ค. <u>บู่ริ้วี่</u> ปู่แก้วมาเมือง</td> <td></td> </tr> <tr> <td>ง. <u>อี่อี่อี่อี่อี่</u> โรงเรียน</td> <td></td> </tr> </table> ๘. <u>บู่</u> แปลว่าอะไร? <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%;">ก. ยุ่งข้าว</td> <td style="width: 50%;">ข. โรงเรียน</td> </tr> <tr> <td>ค. น้ำบ่อทิพย์</td> <td>ง. น้ำบ่อน้อย</td> </tr> </table> ๙. ไร่บ้านเขียนเป็นภาษาเขียงว่าอย่างไร? <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%;">ก. <u>ฮี่ริ</u></td> <td style="width: 50%;">ข. <u>บู่อี่อี่</u></td> </tr> <tr> <td>ค. <u>บู่ริ้วี่</u></td> <td>ง. <u>บ่ริ้วี่</u></td> </tr> </table> ๑๐. น้ำบ่อทิพย์ อ่านเป็นภาษาเขียงว่าอย่างไร? <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%;">ก. ที เกอ เมลล วา</td> <td style="width: 50%;">ข. ป่า ขูย เหม ล้อ</td> </tr> <tr> <td>ค. ที เกอ เมลล โท</td> <td>ง. ป่า ค้า ล้อ หนี</td> </tr> </table> 	ก. <u>บู่ฮี่</u> สุขา	ข. <u>อี่อี่</u> (กุฎี)	ค. <u>บ่ริ้วี่</u> โรงเรียน	ง. <u>อี่</u> โรงเรียน	ก. เต อ้อ ค้า ล้อ	ข. ป่า ขูย เหม ล้อ	ค. ป่า ค้า ล้อ หนี	ง. ขอ คา ล้อ	ก. <u>บ่ริ้วี่อี่อี่อี่</u> หอไตร	ข. <u>อี่อี่</u> (กุฎี)	ค. <u>บู่ริ้วี่</u> ปู่แก้วมาเมือง		ง. <u>อี่อี่อี่อี่อี่</u> โรงเรียน		ก. ยุ่งข้าว	ข. โรงเรียน	ค. น้ำบ่อทิพย์	ง. น้ำบ่อน้อย	ก. <u>ฮี่ริ</u>	ข. <u>บู่อี่อี่</u>	ค. <u>บู่ริ้วี่</u>	ง. <u>บ่ริ้วี่</u>	ก. ที เกอ เมลล วา	ข. ป่า ขูย เหม ล้อ	ค. ที เกอ เมลล โท	ง. ป่า ค้า ล้อ หนี
ก. <u>บ่ริ้วะ</u>	ข. <u>บู่</u>																																										
ค. <u>ฮี่ริ</u>	ง. <u>คักขาก</u>																																										
ก. ไร่บ้าน	ข. ไร่																																										
ค. หมู่บ้าน	ง. โรงเรียน																																										
ก. <u>บู่ริ้วี่</u> (ชื่อ เตย บ่อ)	ข. <u>บู่อี่อี่</u> (ชื่อ คา ล้อ)																																										
ค. <u>อี่</u> (ใจ)	ง. <u>บ่ริ้วี่</u> (ไร่)																																										
ก. ที เกอ เมลล วา	ข. ที เกอ เมลล โท																																										
ค. ทีอ ที โหม โบ	ง. ทีอ เกอ จ่า ล้อ																																										
ก. <u>บู่ฮี่</u> สุขา	ข. <u>อี่อี่</u> (กุฎี)																																										
ค. <u>บ่ริ้วี่</u> โรงเรียน	ง. <u>อี่</u> โรงเรียน																																										
ก. เต อ้อ ค้า ล้อ	ข. ป่า ขูย เหม ล้อ																																										
ค. ป่า ค้า ล้อ หนี	ง. ขอ คา ล้อ																																										
ก. <u>บ่ริ้วี่อี่อี่อี่</u> หอไตร	ข. <u>อี่อี่</u> (กุฎี)																																										
ค. <u>บู่ริ้วี่</u> ปู่แก้วมาเมือง																																											
ง. <u>อี่อี่อี่อี่อี่</u> โรงเรียน																																											
ก. ยุ่งข้าว	ข. โรงเรียน																																										
ค. น้ำบ่อทิพย์	ง. น้ำบ่อน้อย																																										
ก. <u>ฮี่ริ</u>	ข. <u>บู่อี่อี่</u>																																										
ค. <u>บู่ริ้วี่</u>	ง. <u>บ่ริ้วี่</u>																																										
ก. ที เกอ เมลล วา	ข. ป่า ขูย เหม ล้อ																																										
ค. ที เกอ เมลล โท	ง. ป่า ค้า ล้อ หนี																																										

๙

๙

พระมหาธาตุเจดีย์ศรีเวียงชัย
เจดีย์

พระมหาธาตุเจดีย์ศรีเวียงชัยมีสถาปัตยกรรมอันทรงคุณค่าทางพระพุทธศาสนา เป็นศิลปะล้านนา สร้างด้วยศิลาแลงท้องถิ่น มีขนาดใหญ่มากที่สุดในประเทศไทย โดยสร้างฐานกว้าง 40*40 เมตร (หรือเท่ากับเนื้อที่ 1 ไร่) และส่วนสูงขององค์พระมหาเจดีย์ จากบัวยอดฉัตรถึงพื้นยาว 64.37 เมตร ระยะเวลาในการสร้าง เริ่มสร้าง 13 พฤษภาคม 2538 ถึงเดือนธันวาคม 2549 รวมระยะเวลา 11 ปี

๑๐

๑๐

พระรัตนตรัย (ศรี-สว)
ใจบ้าน

ใจบ้าน หรือ มณฑปพระหทัยกามาพระชัยยวงศานุสรณ์
ใจบ้าน หรือ มณฑปพระหทัยกามาพระชัยยวงศานุสรณ์ เพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวของจิตใจให้เกิดความรัก ความสามัคคี มีน้ำหนึ่งใจเดียวกันและทำให้เกิดความร่มเย็นเป็นสุขตลอด และจะมีการทำบุญสืบชะตาหลวงที่ทำที่ใจบ้าน ในวันที่ 13 เมษายน ของทุกปี ถือเป็นงานเริ่มต้นปีใหม่ที่สืบแก่ชีวิต

๑๑

๑๑

พระธาตุนคร (ฟือ-เกอ-จ่า-ล่อ)
วิหารพระเมืองแก้ว

วิหารพระเมืองแก้วเป็นที่ประดิษฐานพระศรีระทิพย์ของหลวงปู่ครูบาชัยยะวงศาพัฒนา เป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวเขา และศิษยานุศิษย์ และจะมีประเพณีแห่พระศรีระทิพย์ของหลวงปู่ ทุกวันที่ 17 พฤษภาคม ของทุกปี

๑๒

๑๒

พระธาตุนคร (ป่า-ตา-ล่อ-หลี่)
พิพิธภัณฑ์

พิพิธภัณฑ์เป็นที่บรรจุพระศรีระทิพย์ของหลวงปู่ครูบาชัยยะวงศาพัฒนา ตั้งแต่ พ.ศ. 2543-พ.ศ. 2552 ภายในบรรจุพระพุทธรูปหุ่นขี้ผึ้งของหลวงปู่ และเครื่องอัฐบริขารทั้งหลาย

๗
๑๑

ฐา (เหี้ยะ)
วัด

วัดพระพรหมบาทห้วยต้ม

วัดพระพรหมบาทห้วยต้ม ตั้งอยู่เลขที่ 499 หมู่ที่ 8 ต. นาทราย อ. ทุ่ง จ. ลำพูน ห่างจากที่ว่าการอำเภอขึ้นไปทางทิศใต้ ประมาณ 10 กิโลเมตร (อยู่บนเส้นทางลิ้นปี่) มีความสำคัญคือ เป็นวัดที่มีรอยพระพุทธรูปหิน ซึ่งเป็นหลักฐานที่สำคัญที่ทำให้ทราบว่า พระพุทธเจ้าองค์ปัจจุบันได้เสด็จมาโปรดเวไนยสัตว์ ณ บริเวณสถานที่แห่งนี้ โดยได้ประทับรอยพระพุทธรูปไว้

บวรวิจิตรวิจิตร (ป่า-หลี่-ทอ-ถ้ำ-ถ้ำ)
หอไตร

หอไตร หรือ หอพระไตรปิฎก

หอไตร หรือ หอพระไตรปิฎก มีความงดงามด้วยสถาปัตยกรรมแบบล้านนา สร้างอยู่ในสระน้ำมีน้ำล้อมรอบภายในบรรพตพระไตรปิฎกฉบับโบราณ

๑๑
๑๒

บุรฉวี (เหือ-เหือ-บอ)
พระบาทกบ

พระบาทกบ ตั้งอยู่ด้านหน้าของวัดพระพรหมบาทห้วยต้ม หลวงปู่สร้างขึ้นตามตำนานพื้นบ้านเกี่ยวกับทศกัณฐ์ ซึ่งกำลังทิ้งธรรมาดจากพระมหาเดชะ แล้วถูกปู่กของนายพรานแห่งจนสิ้นใจ และได้ไปจุดในสวรรค์

บุรฉวี (เป็-เคล-ถ้ำ)
หอระฆัง

หอระฆัง ขนาดความกว้าง 6 เมตร ยาว 6 เมตร สูง 20 เมตร ใช้เป็นที่แขวนกลองและระฆัง ภายในวัดและหมู่บ้านมีการตีกลอง ตีระฆังเพื่อส่งสัญญาณให้มีการรวมตัวกัน หรือจะมีการประชุมต่างๆ ปัจจุบันจะตั้งสัญลักษณ์ให้กับพระภิกษุสามเณร เป็นส่วนใหญ่

๑๓

ศาลาไสบาตรี (ป่า-ชุย-เหม-ล่อ)
ศาลาไสบาตรี

ศาลาไสบาตรี

เป็นสถานที่ไสบาตรีของชาวกระเหรี่ยงพระบาทห้วยต้ม เพราะทุกเช้าชาวกระเหรี่ยงเกือบทุกหลังคาเรือน จำนวนอาหารมากน้อยที่วัดเป็นประจำ การไสบาตรีไม่เหมือนที่อื่น เนื่องจากพระภิกษุจะออกมาป้อนบาตรในวัด โดยนั่งแถวเรียงยาว นับตั้งแต่ผู้อาวุโสสูงสุด คือหลวงปู่และไล่ลงมาตามลำดับ ครั้นไสบาตรีจนให้ผู้ชวยใส่ก่อน แล้วตามด้วยผู้หญิง อาหารจะใส่เพียงข้าวเหนียวอย่างเดียวในบาตร สำหรับข้าวเจ้าและกับข้าว จะใส่แยกต่างหากแล้วถวายภายหลัง

๑๔

อังกษามือ (ที-เกอ-เมลอ-วา)
น้ำป้อนทิพย์

น้ำป้อนทิพย์

ครั้งเมื่อพระพุทธองค์ได้ทรงเทศนา พญาลว่าทูลขอรอยพระบาทบาท พระพุทธองค์ให้เอาก้อนหินมาประทับรอยพระบาทบาท และหาน้ำมาล้างก้อนหิน พญาลว่าทูลว่าไม่มีน้ำ พระพุทธองค์เอามันตั้งพื้นดินซึ่งมีน้ำออกมา จนถึงปัจจุบัน หลวงปู่ได้สร้างสถานที่นี้เป็นบ่อน้ำทิพย์

๑๕

อังกษามือ (ที-เกอ-เมลอ-โพ)
น้ำป้อนน้อย

น้ำป้อนน้อย

เป็นบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ มีขนาดเล็กมาก สักประมาณ 1 ศอก ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ โดยบริเวณรอบบ่อ และकिनบ่อจะเป็นศิลาแลง แต่มีความแปลกที่บ่อจะมีน้ำใส สะอาด ชื่นออกมาทั้งปี ไม่เคยเหือดแห้ง สามารถดื่งได้เพียงครั้งละ 1 แก้ว ซึ่งชาวปากกอดะญอ-เชื้อค้นันว่าเป็นน้ำศักดิ์สิทธิ์ สามารถนำมาดื่ม เพื่อรักษาโรคภัยไข้เจ็บและทำในท้ายป่วยได้ หรือเวลาที่ฝนไม่ตก ตามฤดูกาล ชาวบ้านก็จะขอฝนให้ตกได้ ดังนั้นหลวงปู่ครูบวงศาฯ ได้สร้างอนุสรณ์สถานไว้ เพื่อให้คนได้มาสักการบูชา มีกรปฏิบัติธรรม และที่สำคัญ คือสร้างไว้ เพื่อให้คนเมืองลับแลมาทำร้าย

๑๖

อังกษามือ (ทีอ-ที-โหม-โบ)
น้ำป้อนเมือง

น้ำป้อนเมือง

ในสมัยพุทธกาล พระพุทธองค์ได้เสด็จไปเวไนยสัตว์ ในบริเวณวัดพระบาทบาทห้วยต้ม ณ สถานที่นี้ ในครั้งนั้น ได้มีพญากแก้วมาเมือง และพญาลเป็นมิตรสหาย พร้อมด้วยนายพรานป่าอีก 8 คน ได้กราบอาราธนาบิณฑภัตพระพุทธองค์ประทับรอยพระบาทบาท ณ ดินแดนพระบาทบาทห้วย (ข้าว) ต้ม แห่งนี้ ต่อมา พ่ายพญาลิน ก็ได้กินมาเป็น " ท่านหลวงปู่ครูบาเจ้าชัยวงษาพัฒนา" แล้วท่านพญาลเมืองก็เกิดมาเป็นเทพ ซึ่งท่านดูแลสถานที่แห่งนี้ และรอบพระพุทธบาทบาทห้วย (ข้าว) ต้ม ไปจนถึงพระพุทธศาสนาครบ 5,000 ปี

อุรังคิ (ชื่อ-โซะ-ก่อ)
เสื่อวัด หรือ ศาลหลักเมือง

วิเวณี (ชื่อ-คา-สือ)
กุฏิ

เสื่อวัด หรือ ศาลหลักเมือง

เสื่อวัด หรือ ศาลหลักเมือง เป็นสถานที่ที่ครอบครัว ท่านเป็น ผู้สร้างขึ้น เพื่อเป็นสถานที่เฝ้าดูแลบ้านเมือง และจะมีการทำบุญเสื่อ วัดปีละครั้ง จะมีการหุงข้าว ทำกับข้าว ที่เสื่อวัด และจะมีการแบ่งกัน หุงหมู่บ้าน และจะไม่มีการหอบกลับบ้าน ต้องกินที่สถานที่ทำพิธีให้ หมด เพื่อเป็นการเชื้อเชื้อเนื้อแผ่ ซึ่งกินและกินและดูแลกัน และรักกัน

กุฏิศรธานีนิค

กุฏิศรธานีนิค เป็นกุฏิมี 2 ชั้น ทรงศิลปะล้านนาไทย ใช้เป็น ที่พักเจ้าพระยาของพระคุณเจ้าพระครูพัฒนกิจจานุรักษ์ (หลวงปู่ครูบา เจ้าอยู่จงสาโทมนธา) จนกระทั่งกรมภาพ

วาง (ชื่อ-พอ)
ผู้งข้าว

ต๋อเวณี (ชื่อ-ชะ-ยา-สือ)
ศูนย์วิจัย

วางข้าว หรือ ผู้งข้าว

วางข้าว สหกรณ์ “ศูนย์วิจัยข้าวในพระบรมราชูปถัมภ์” เป็น อาคารไม้ซีได้สูง กว้าง 12 เมตร ใช้เป็นที่เก็บข้าวเปลือกที่มีผู้ นำมาถวายวัด ชาวบ้านที่ไร ทำนาได้ข้าวเปลือกมา ก็จะแบ่งส่วนหนึ่ง มาถวายให้กับวัด

ศูนย์วิจัยงานหัตถกรรมบ้านห้วยต้ม

ศูนย์วิจัยงานหัตถกรรมบ้านห้วยต้ม เป็นสถานที่สำหรับทำการ วิจัยผ้าทอกะเหรี่ยง แสดงผลงาน ผ้าทอ เครื่องเงิน และจำหน่ายสินค้าที่เป็น ผลผลิตงานของชุมชนพระบาทห้วยต้ม และยังเป็นที่แหล่งเรียนรู้ให้กับ บุคคลภายนอกให้เข้ามาศึกษาดูงานได้

๒๑

ဟံꩻ (ฮั)
หมู่บ้าน

หมู่บ้านห้วยค้ม

บ้านห้วยค้มเป็นหมู่บ้านของ ชาวเขาเผ่าปกากะญอหรือ กะเหรี่ยงทั้งหมด 600 หลังคาเรือนมีคนอาศัยอยู่เกือบ 3,000 คนซึ่ง พวกเขาได้อพยพมาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่บ้านห้วยค้มเมื่อปี 2514 หลังจาก ที่ราชการ สร้างเขื่อนยันฮี หรือ เขื่อนภูมิพล ขึ้น ชาวเขาเหล่านี้ไม่มีที่กัก กัน การอพยพเข้ามาอยู่ในระยะแรกมีความยากลำบากมาก เพราะพื้นที่ บางส่วนเป็นหินศิลาแลง และสภาพทั่วไป มีความแห้งแล้ง ชาวกะเหรี่ยง บางคนไม่สามารถทนอยู่ได้ต้องอพยพไปอยู่ในที่ใหม่ พวกที่ทนอยู่ได้ก็ตั้ง หน้าทำงานต่อสู้กับอุปสรรคอันแห้งแล้งของธรรมชาติ

๒๒

ဝား (เดอะ)
บ้าน

บ้าน

ลักษณะบ้านเรือนของกะเหรี่ยง นิยมสร้างเป็นบ้านไม้ยกพื้น สูง ในสมัยก่อนจะสร้างด้วยต้นไม้ หลังคาจะมุงด้วยหญ้าคา บ้านจะ มีลักษณะการสร้างจะมีแค่ 1 ขอน แต่ในปัจจุบันก็สร้างเหมือนบน เรือนทั่วไป แต่จะเน้นวัสดุส่วนมากจะเป็นไม้เป็นส่วนใหญ่

๒๓

ကျိ (โจ)
โรงเรียน

โรงเรียนบ้านห้วยค้มชัยวงศาอุปถัมภ์

โรงเรียนบ้านห้วยค้มชัยวงศาอุปถัมภ์ ที่ตั้ง 9 หมู่ 9 ตำบลนาทราย อำเภอสี จังหวัดลำพูน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ลำพูน เขต 2 เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล 2 ถึงระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื้อที่ 97 ไร่ 33 ตารางวา เขตพื้นที่บริการ 10 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 8, 9, 11, 12, 13, 14, 18, 21, 22, 23 ตำบลนาทราย

๒๔

แบบทดสอบหลังเรียน

หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง เรื่อง สถานที่สำคัญ คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำ เครื่องหมาย กากบาท(X) ลงที่ช่อง ก ข ค ง กระดาษคำตอบที่แจกให้

- เจดีย์ ในภาษากะเหรี่ยง เขียนว่าอย่างไร?

ก. <u>ဟံꩻဝား</u>	ข. <u>ဟံꩻ</u>
ค. <u>ဟံꩻ</u>	ง. <u>ဝံꩻကျဲꩻဂါ</u>
- ကျိ แปลว่าอะไร?

ก. โรงเรียน	ข. วัด
ค. หมู่บ้าน	ง. โรงเรียน
- ชื่อใดถูกต้อง?

ก. <u>ဟံꩻဝား</u> (ชื่อ เจ็ด ขอน)	ข. <u>ဟံꩻဝား</u> (ชื่อ คำ ล้อ)
ค. <u>ဝား</u> (โจ)	ง. <u>ဟံꩻ</u> (วัด)
- วิหารพระเมืองแก้ว ในภาษากะเหรี่ยง อ่านว่าอย่างไร?

ก. ที เกอ เมล่อ วา	ข. ที เกอ เมล่อ โห
ค. ทีอ ที โหมี โบ	ง. ทีอ เกอ ฉ่า ล้อ

๒๕

๒๖

๕. ชื่อใดถูกต้อง?

ก. <u>อุษินทรี</u> สุขา	ข. <u>ฉลิฉลิ</u> (กุฎี)	
ค. <u>อรัญ</u> โรงเรียน	ง. <u>กุฎี</u> โรงเรียน	๑. ค

๖. ศาสนาไสยศาสตร์ เขียนเป็นภาษาขอมหรืออย่างไร?

ก. เต อ้อ ต้า ล้อ	ข. ปา อูย เหม ล้อ	๒. ง
ค. ปา ต้า ล้อ หลี่	ง. ออ คา ล้อ	๓. ก

๗. ชื่อใดเขียน ผิด?

ก. <u>อรัญอรัญ</u> หอไตร	ข. <u>ฉลิฉลิ</u> กุฎี	๔. ง
ค. <u>อรัญฉลิ</u> ปูนแก้วเมือง		๕. ข
ง. <u>อรัญอรัญ</u> โรงเรียน		๖. ข

๘. อรัญ แปลว่าอะไร?

ก. อยู่ข้าง	ข. โรงเรียน	๗. ก
ค. น้ำป่อทิพย์	ง. น้ำป่อน้อย	๘. ก

๙. ใจบ้านเขียนเป็นภาษาขอมหรืออย่างไร?

ก. <u>อรัญ</u>	ข. <u>อรัญฉลิ</u>	๙. ง
ค. <u>อรัญฉลิ</u>	ง. <u>อรัญ</u>	๑๐. ก

๑๐. น้ำป่อทิพย์ อ่านเป็นภาษาขอมหรืออย่างไร?

ก. ที โถย เมลล วา	ข. ปา อูย เหม ล้อ	
ค. ที โถย เมลล โห	ง. ปา ต้า ล้อ หลี่	

๒๖

ผู้จัดทำ

ชื่อ-สกุล	เด็กหญิงกอบดิน
วัน เดือน ปี เกิด	๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๐
ที่อยู่ปัจจุบัน	๘๘ หมู่ ๑๒ ตำบลบางทราย อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน
ประสบการณ์ทำงาน	
	ปี ๒๕๕๕ โรงเรียนบ้านห้วยคิง-โรงเรียนสหกรณ์
ประวัติการศึกษา	
	ปี ๒๕๕๔ วิทยาลัยการเกษตรและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ภาคผนวก ฅ

ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยวงศาอุปถัมภ์

มหาวิทยาลัยพระนคร

ภาพ 6 ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษากะเหรี่ยง สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์

ประวัติผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยพระนคร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	พรกมล พงศามงคล
วัน เดือน ปี เกิด	9 กุมภาพันธ์ 2530
ที่อยู่ปัจจุบัน	55 หมู่ 12 ตำบลนาทราย อำเภอฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2553- ปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ 9 หมู่ 9 ตำบลนาทราย อำเภอฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2553	วท.บ (เทคโนโลยีสารสนเทศ) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
พ.ศ. 2558	กศ.ม (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา) มหาวิทยาลัยนเรศวร